

30.000 TL - 75.000 TL

KERVAN

DÜNYA GÜNÜ

GÜNÜMÜZÜN GÜNÜ

15-16 HAZİRAN'IN MİLTAN YOLUNDAYIZ

Nartepeler... Altınepeler... Habibler... Zile...
Seriatçı-Devlet-Faşist Savaşları İshabındadır.
Militan Mücadeleyi Yükseltelim!

**İsmail Yılmaz'ın Devletçi-Tasfiyeci Ekiplerin Alevi
Örgütlerinde Sadece Tasfiye Etme Planını Sergiliyor**

Resmî-sivil güçlerin işlere yönelik saldırılarına karşı uyanık olalım

Alevilik ve Materyalizm III. İsmail Kavgusuz

AHMET TURAN

SEV ÖNCE

Sen yer içersin de, el alem nasıl,
Komşunun derdini soramıyorsun.
Böyle mi Müslümanlıkta asıl,
Otuziki farzın dışına çıkamıyorsun.

İnsandır imanın, kitabın dibi,
Unutmayız onbinlerce şehidi,
Otuzyedici canı yaktığın gibi,
İçindeki şeytanı yakamıyorsun.

Söyle kul mu, Rab'mıdır can alıcı,
İnsan ölür, iyiliktir kalıcı,
Elindeki görmediğin kılıcı,
Katilin bağrına çakamıyorsun.

Okul gerek bize yapalım hep bir,
Kardeşlik ocağını çatalım hep bir,
Dostluğumuza dostluk katalım hep bir,
Neden gafletini yıkamıyorsun.

İnsan olmanın erelim sırrına,
Verilen nimetin, gelelim sırrına,
Allah kitap nedir girelim sırrına,
Yüreklere bayrak dikemıyorsun.

Bulamayız, bilemeyiz bölmeden,
Soramayız, saramayız gelmeden,
Neden yaşayamıyorsun çalmadan,
Ak alın terinle akamıyorsun.

Çala çırpı, dala dele yaşarsın,
Vura kıra, saya söve koşarsın,
Yaralara vura vura coşarsın,
Kuran'ın K'sına bakamıyorsun.

Yoktur bizde ana avrat sövdürmek,
Mezhebimi mezhepsize dövdürmek,
Hangi dinde vardır insan öldürmek,
Gül suyunla, gül gibi kokamıyorsun.

Allah'ın indinde bu tanıdık, şu el mi,
Nerden aldın, bu kültürü bu ilmi,
Bölük pörçük yaşamaya değer mi,
En büyük kitap insandır, okumuyorsun.

Dost Turani oku beni sev önce,
Birlik için dergahını sev önce,
Baştan kulu, Allah'ını sev önce
İki boklu değnek, ne diyorsun.

DURŞUN YALÇIN, ESENYURT

SİVAS

Halkın ozanına zulüm olur mu
İnsan yakmayanın çözüm olur mu
Bir türkü söylesem izin olur mu
Akar gizli gizli kanlı Sivas'ın

Ali'yi methetmek suçmu yanında
Kimdi yedinci Arşta arslan donunda
Selman'a Nergizi sundu sonunda
Öter şakır şakır dili Sivas'ın

Dursun'iyem ozanların diliyem

Kapına sığmaz ben bir deliyem
Memleketin sümblüyem, gülüyem
Kokar burcu burcu gülü Sivas'ın

TAMER TALİPOĞLU, TARSUS

DOSTUM

Saman dolu boş kafanın,
Doğru sözü olmaz dostum,
İkrarı inkar edenin,
Duruk sözü olmaz dostum.

Sevgidir yaşatan bizi,
Kör etmesin gözünüzü,
Tanrı gibi hepinizi,
Yaratacak sevgi dostum.

Sevdim tanıdım Ali'yi,
Seven yaşar Hüseyin'i,
Pir Sultan gibi Devrim'i,
Yoğuracak sevgi dostum.

Talibi aldım ilimi,
Aradım buldum Pir'im,
Ağzından içtim bilimi,
Sevgi dolu gitti dostum.

DENİZ BİNGÖL, ERZURUM

ALEVİYİZ

Bizler haram yiyip elhamdülilah
diyemeyiz Sakal ardına sığınıp arkadan
vuramayız
Bizler Aleviyiz insanız.

Ziyarete gidip kendimize hacı demeyiz
Düşüncesinden dolayı insan yargılamayız
Camide hoca dışında rüşvet yemeyiz
Bizler kardeşliği benimsemiş
kişileriz.

Bizlere kafir diyenler vardır
Bunlar inanca saygısız olan hayvanlardır
Bizler kan verdik can verdik
Ama inanca saygısızlık etmedik
Yolumuz Ali yoludur bilinsin.

OZAN KIZILGÜL

SENİNKİ CAN DA GARDAŞ, BİZİMKİ PATLICAN MI?

Sen havyarla viski iç, biz ekmek peşindeyiz,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?
Sen yaşa saraylarda, biz "kondu" düşünüyoruz,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

Bu yurt için savaşta çarpışıp şehit düşen,
Barışta gece gündüz ölesiye çalışan,
Bu nasıl düzen böyle, bizler daim

perişan,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

Şu güzelim ülkede bizlere niçin yer yok,
Neden milyonlar aç da bir avuç harami tok,
Bu nasıl bir insanlık, bu nasıl bir hak-hukuk,

Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

Tüm ulus sana mahkum, bütün ipler elinde,
Memlekette ne varsa hep senin tekelinde,
Dünya sana cennetken biz cehennem çölünde,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

Hani bizler eşittik yasaların önünde,
"Bölünmez bir bütün"dük ak günde, kara günde,
Bize her zaman külfet, nimet bölüşümünde,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

Kızılgül"üm dert ile her dem yanarsın öyle,
İsterim, "böyle gelmiş amma giimesin böyle,"
"Dokuz köy"den kovulsan dahi sen doğru söyle,
Seninki can da gardaş, bizimki patlıcan mı?

ALİ KEMAL

İŞÇİ-ALEVİ BİRDİR

Anadolu Alevileri ülkede demokrasinin teminatıdır. İşçi kitlesi de kazanılacak savaşın bekçisidir. İşçi ve Alevi kitlesi, bugün hakları gaspedilse de, özgürlükleri kısıtlansa da, bir gün, sömürünün ortadan kaldırıldığı bir ülkede, hep birlikte, yaşamının mutluluğuna erişecektir. O gün için bugünden bir olalım, iri olalım, diri olalım.

KAZIM AÇIKGÖZ

TEK SENDİKA

Türkiye çalışanları ve sendikacılık hareketi tarihinin en büyük saldırısıyla karşı karşıyadır. Sosyalizmin çözümlüğünün ardından dünya çapında işçi sınıfına ve onun örgütlülüğüne topyekün saldırılar başladı.

Bugün geldiğimiz noktada bu saldırılar özellikle Türkiye'de tepe noktaya varmıştır. IMF ve Dünya Bankası yöreğinde uygulanan ekonomik programlar, bütçe tasarıları güçlü sendikal hareket istememektedir. İşçi sınıfını sendikasıylaştırmak için yasa tasarılarıyla ve fiziksel olarak yoğun saldırıya geçen egemen sınıflar, işçi sınıfını sendikasıylaştıramadıkları yerde de sınıfımızın sendikal birliğini bozarak, farklı farklı sendikalara bölerek sınıfın gücünü zayıflatma yolunu tutmuştur.

Tüm bu oyunları bozmak için gücümüzü her iş kolunda tek sendikada ve tek konfederasyonda (Türk-İş'te) birleştirmeliyiz. Sendikalı-

sendikasız, işli ve işsiz dayanışmasını yükseltmek, sendikal birliğe her zamankinden daha çok ağırlık vermek zorundayız. Gücümüz sendikal birliğimizdedir. Yaşasın işçi sınıfımızın sendikal birliği. Yaşasın Ekspres Kargo işçileri'nin direnişi.

SELİM DOĞAN, İZMİR

BİRLİK GEREK

16 Nisan'da 3 bin kişi "Türkiye laik değildir, laik olacak" sloganını Konak'ta haykırdı. Eylemde kortejde ortak atılabilecek sloganları bulmaya çalışan oldu, ama bir işe yaramadı. Herkes bir hava tutturmuş gidiyor, kendi çalıp kendi söylüyordu.

Diyeceğim şu. Hiç olmazsa toplu eylemlerde bir solcular bir ortak tavır, ortak disiplin gösteremezsek güzel günleri hep ileri tarihlerle ertelemiş olur, karanlık güçlere davetiye çıkarmış oluruz. Evet, her kafadan ayrı birşey geçebilir, her ağızdan ayrı şeyler çıkabilir. Ama en azından Gazi katliamı gibi durumlarda birlikteliğimizi yansıtmamız, ağız dolusu protestomuzu, öfkemizi birlikte haykırmamız, tek yürek, tek vücut olmamız gerekmez mi?

Kavga kime karşı, kiminle, nasıl yapılır, tüm demokratım, sosyalistim diyen insanların bunu düşünmesi, tartışması gerekir. Örgütlü olmak, disiplinli olmaktır. Disiplinli olmak sadece örgüt-içi değildir. Ne zamanki birliktelik öne geçer, o zaman kazanım ortaya çıkar. Başkasını susturmaya çalışmak orman kanunudur. 80 öncesinde bu durum nedeniyle çok yara aldık.

Haksızlıklara başkaldırmada, ayaklanmalarda dünyaca ünlü, güzel bir tarihe sahibiz. Amacımız, böylesine güzellikleri olan bir toplumun enerjisini içe döndürerek sınımlarını sağlamamak değil, geleneğine uygun olarak enerjisini dışa döndürerek zorbalara üzerine tek bir yumruk olarak gidilmesini sağlamaktır.

BİR GOP KOMİTE ÜYESİ

BİR NOT

Devrimci habercilik devrimci dürüstlüğü gerektirir. *Alinteri* gazetesi Gazi ayaklanmasından hemen sonra konuya ilişkin bir tefrika yayınladı. Tefrikanın bir yerinde "Kervan"ın komiteye başvurusu kabul edilmedi, komiteye alınmadı" diyerek, gözümüzün içine baka baka yalan yazdı. Bunun üzerine Kervan yazarlarından bir arkadaş *Alinteri*'ne giderek bu durumun düzeltilmesini istediler.

Gördüğümüz odur ki, arkadaşlar yalan haberi düzeltmemede "ısrarlı"lar. Dünya alemin gördüğünü, bildiğini dünya alemin gözünün içine baka baka saklayacak... Gurupsal çıkar uğruna bu kadar düşülmez. (Cenaze töreninde

Kervan pankartının ardında 3 bin can yürüdü. Yalan yazanlar kaç kişiydiler?)

Konuyu tarihe ve işçi sınıfımıza havale ediyor, ama birkaç noktaya açıklık kazandırmak istiyoruz.

Dünya işçi sınıfı kavgası, olumlu ve olumsuz deneyler toplamı olan sayısız derslerle doludur. Komünistler bu dersleri komünist sorumlulukla sınıf kavgasına deneyimler olarak katarlar. Bunda, habercilik, yığınları doğru bilgilendirme büyük işlev görür.

Son Gazi Ayaklanması'nda komünist sorumlulukla, ayağa düşmüş sorumsuzluk bir kez daha belirgin bir şekilde birbirinden ayrıldı. Bir takım hareketler "biz yapalım, biz yaptık" havasına girer ve dar gurupsal çıkarları öne çıkartırken, daha ilk geceden itibaren "komite oluşturma çağrısı" yapan, kendi gurup propagandasını değil "birlik" propagandasını öne çıkaran Kervan oldu. Varolan gurupçuluk, dağınıklık, ancak Kervan okuru arkadaşların da içinde yer aldığı komitenin kurulmasından sonra giderilmeye başlandı. Devrimci hareket açısından bizce büyük ve olumlu bir adım böyle atıldı. Hatırlatmakta yarar görüyoruz...

Komünist sorumluluğumuz, Gazi'de komite oluşmadan önce de, oluştuktan sonra da yapılan ve böyle bir yerel ayaklanmanın mantığına sığmayan birçok şeyi ayağa düşürerek tartışmamızı bize hatırlatıyor. Gazi ayaklanmasında yer alan devrimcilere halel getirmeyeceğiz, düşmana koz verir şekilde tartışmayacağız. Ama şanlı ayaklanmanın gurup çıkarları uğruna kirletilmesine de izin vermeyeceğiz.

ORUÇ ÇOBAN

YÜZÜM SÜRDÜM

Dergaha varıpta yüzüm sürdüm
Halk adaletinin yoluna girdim
Ateşten gömlek giydimde geldim
Kılıçtan keskin halkımı bildim

Dergaha girdim yoktur halim
Bilgiyi alınca açıldı dilim
İnsanda bilgiyi arayıp durdum
Halkın kurtuluşunu bilgide buldum

Adaleti buldum meclisi halktan
Mecliste insanı gördüm ben haktan
Hak yolunu bulunca ben emekten
Bildim ki hakla bir oldum çoktan

Emeği bilince insanı sevdim
Emeğe saygıyı insana sundum
İnsana değeri emekten buldum
Der Oruç emeği bundandır sevdim

Esenyurt Temsilciliği de açıldı

Esenyurt temsilcimiz *Kazım Açıkgöz* canın *Kervan* temsilcilik binasının açılış töreninde yaptığı konuşmayı özetleyerek veriyoruz

Yaklaşık 1 yıllık çalışmamızın sonucu Esenyurt'ta bir temsilcilik açıyoruz. Birçok canımızın buna manen, maddeten katkısı olmuştur... Bir yıl önce Esenyurt *Kervan*'ı tanı-mıyordu. Bugün 100'ün üzerinde abone-ye, 200'ün üzerinde okuyucuya ulaşmış durumdayız.

Bazen "sivri zekalı sol" diyeceğim, siz nasıl böyle güçlendiniz diyebiliyor. Güçlendik çünkü *Kervan*'ın siyasal fikri gayet açık ve halkın dilinden konuşabiliyor. R.Yürükoğlu yoldaşın bir sözü var: "Biz Alevi türkûleriyle sosyalizmi bulduk." Bu bir gerçektir. *Kervan* Anadolu'nun geçmişi ile günümüzdeki ihtiyaçları anlamıştır, samimidir, halkın dilinden konuşmakta ve Aleviliğin Marksizmle müşahip olduğunu göstermektedir. Onun için güçleniyor.

Bir yıl önce, 23 Nisan 1994'de Esenyurt'ta bir panel yapmıştık. İşçi ve Alevilerin yoğun olduğu bu bölgede Nejat Yazıcıoğlu'nu göz altına almışlardı. Amaç Alevi toplumunun örgütlenmesini engellemek, işçi sınıfı içinde kargaşa yaratmaktı. Başaramazlar. Nejat yoldaşın bizlere bıraktığı bayrağı

doruklarda dalgalandıracağız. Gönül isterdi ki hem Nejat yoldaş, hem de işçilerin yılmaz lideri Kasım Yorulmaz-baş Esenyurt Temsilciliği'nin açılışında aramızda olsun. Kendilerini saygıyla anıyoruz. Canlarımızı unutmayacağız, her an aramızda yaşatacağız.

Özgürlüğün yolu emekten geçer Bize *Kervan* diyenlere merhaba Sitemi nefreti atıp bir yana *Kervan*'ımıza gelenlere merhaba

Kökten dinciliğe karşı durana Faşizme sille tokat vurana Mazlumun hakkını zalimden alana Emek için gelenlere merhaba

İşçiyi Aleviliği müşahip kılanı Hacı Bektaş felsefesini alana Haykırarak 1 Mayıs'a gelene Hakkımızı alanlara merhaba

Özgür'ü *Kervan*'a yoldaş kılanı Gazi için yoldaş olan canlara Katil şeriatla faşist terörün Hesabını soranlara merhaba

Özgür İnsan Kazım Açıkgöz

Bir kale daha kurduk

Yobazlığın ve faşizmin önünde engel olacağız

Esenyurt temsilcilik binamız so-nunda açıldı. Ne mutlu kavgaya yoldaşlarına ki, laikliğin ve demokrasinin savunucusu *Kervan* bir kale-sini daha kurdu.

200 değerli canın katıldığı coşkulu açılışta, Ahmet Yılmaz'ın konuşmasın-dan sonra değerli sanatçı dostlarımız Mustafa Öztürk, Yılmaz Özdemir, Ayhan Yardımcı ve iki öğrencisinin katkıla-

rıyla eğlencemiz devam etti. Dr.Yavuz İrem çiçek göndererek bizi kutladı. Sağolsun. Erzincan Kültür Derneği çiçek gönderdi.

Faşizmin, şeriatın azdığı günümüzde her zaman yobazlığın ve faşizmin önünde yıkılmaz bir engel olacağız.

Şeriata ve faşizme Türkiye mezar olacaktır.

Kervan Esenyurt Temsilciliği

■ Aylık dergi. ■ Sahibi: Genel Ajans Ltd. Şti. adına İsmail Yıldırım ■ Sorumlu yazı işleri müdürü: Semih İra ■ Merkez yönetim bürosu: Piyerloti Cad. No:17/4, Çemberlitaş, İstanbul. Tel:0212-516 84 64 ■ Temsilcilikler: Esenyurt: Kazım Açıkgöz, Fatih Mah. Suyuluştü Yaprak Sok. No:8 ■ Gaziosmanpaşa: Ayhan Yöle, Zübeyde Hanım Mah. Sultan İşhanı, No:4/2, Dört Yol Tel:0212-536 96 01 ■ Halkalı: Eyüp Barışık, Kuruçeşme Cad. Çiçek Sok. No:19/A Hasanoğlunderesi-Alınşehir ■ Kartal: Niyazi Şahin, Hamam Sok. İdeal İşmerkezi, No:4/4 Tel:0216-353 57 25 ■ Okmeydanı: Ahmet Yılmaz, Piyalepaşa Mah. Piyalepaşa Cad. No:148 Kat:2 Tel:0212-250 9338 ■ Unkapanı: Ali Haydar Göğercin, İ.M.C. 6. Blok, No: 6610 ■ Tuzla: Ahmet Karataş, Yayla Mah. Hatboyu Cad. Yıldız Sok. No:6 ■ Adana: Ali Güneşer, PTT Evleri, 1233/6 Sok. No:26, Yüreğir Tel:0322-329 61 02 ■ Adıyaman: Aytekin Işık, Kayalık Mah. 131 Sok. No:9 Tel:0416-216 08 12 ■ Adıyaman-Gölbasi: Niyazi Arslan, Asfalt Cad. Tam Elektronik, No:84/6, Gölbasi ■ Antakya: Alaeddin Baklacı, Meydan Mah. Anneplik Cad. B.Leyla Pasajı No:26/2 Tel:0326-213 65 82 ■ Bolu: Nazım Güvenç, Aktaş Mah. Taşhancılar Sok. No:12 Tel:0374-215 55 62 ■ Bursa: Ender Can Genç, Çakır Hamam Temiz Cad. Sütmen İşhanı, No:39/3 Tel:0224-223 76 56 ■ Eskişehir: Nurettin Çalukuşu, Büyükdere Mah. Kaplan Sok. No:69 ■ Erzincan: Özgür İhtiyar, Cami-i Şerif Mah. Sivas Cad. 24300 Refahiye ■ Gaziantep: Hüseyin Keskin, Seferpaşa Mah. Çamurcu Sok. No:45 27400 Şahinbey ■ İzmir: Emin İra, 440. Sok. No:7/5 Konak ■ İzmit: Muradiye Yılmaz, Fethiye Cad. Sabri Ekmen Sok. No:10/4 Tel:0262-331 15 23 ■ Malatya: Şevket Coşkun, Derme İlkokulu Yanı Derme Sok. No:10 ■ Manisa: Rıza Hoşgökşen, Akgedik Köyü Tel:0236-246 92 43 ■ Salihli: Tacettin Demir, Seyrantepe Mah. İnönü Cad. No:93 ■ Turgutlu: Akın Karayigit, Altay Mah. Akgün Sok. No:6 ■ Zile: Sadık Çıkrıkçıoğlu, Uzun Çarşı, Galeri Sok. No:6 ■ Zonguldak: Ali An, Nizam Cad. Uzunçarşı, No:406 ■ Avrupa Genel Temsilciliği: Murtaza Dersimli, P.O.Box 1822, Londra N1, İngiltere. ■ Diğer yurtdışı temsilcilikleri: ■ Fransa: Şanver Şen, c/o 37 Rue d'Hauteville Paris 75010. ■ Almanya-Frankfurt: Şirin Günel, Neuhof Str. 13, 6 Frankfurt am Main 1. ■ Almanya-Münih: Hikmet Yalçın, Lessing Str. 41, 85757 Karlsfeld. ■ İsviçre: Ahmet Kisa, 7 Rue de Lancy, 1227 Carouge, Cenevre. ■ Avustralya: Adnan Öz, P.O.Box 647 Auburn 2144 NSW ■ Avustralya-Mildura: Feyzullah Karakurt, P.O. Box 302, Merbin 3505 Mildura ■ Avustralya-Sydney: Haydar Kervankıran, 37 Frances St. Lidcombe, NSW Sydney ■ Hollanda: Namik Arıker, R.Steiner Str. 94, 2037 GD, Haarlem ■ Rusya: Yevgeni Paşintsev, 29-2-215 General Belov St. Moscow 115563 ■ Basım öncesi hazırlık: Genel Ajans. ■ Baskı: İlcak ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlama-maya ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme/kısaltma hakkı dergimize aittir. Hiçbir yazı geri verilmez.

■ Yıllık abone bedelleri: Yurtiçi: 300 000TL, İngiltere: 17 Sterlin, Almanya: 80 DM, Fransa: 200 FF, Hollanda: 60 HFL, İsviçre 65 SFr, Amerika 53 \$, Avustralya: 53 \$. ■ Havaleler: Fikriye Kaya, Posta Çeki Hesap No:650143

KERVAN'IN İÇİNDEN

- 4 **NURTEPE... HABİBLER... ZİLE...**
Şeriatçı-devlet-faşist sacayağı işbaşındadır.
- 8 **İŞÇİLER MÜCADELEDE**
Eminönü işçilerinin militan mücadelesi.
- 11 **İŞÇİ SAĞLIĞI**
Sorgun patlaması Türkiye kapitalizminin yarasıdır. *Mahir Serin*
- 12 **15-16 HAZİRAN 1970**
Şanlı 15-16 Haziran'ın militan yolundayız. *Seyit Rıza Güven*
- 14 **KERVAN SÖYLEŞİSİ**
Türkiye Sakatlar Derneği genel başkanı *Şükrü Poyraz*'la röportaj. *R. Delibaş*
- 17 **ALEVİLİK VE MATERYALİZM III**
İsmail Kaygusuz'un incelemesi.
- 20 **ALEVİLİK: DEVLET İŞBAŞINDA**
HBV KTD Kocaeli şube sekreteri *Muradiye Yılmaz* ve *Kervan* genel yayın yönetmeni *İsmail Yıldırım*, devlet kaynaklı çeşitli oyunları açıklıyorlar

Bilindiği gibi Nurtepe devrimci demokrat insanların yaşamış olduğu bir bölgemizdir. Burada yıllardır oynanmak istenen bazı oyunlar vardır. Fakat bunu hiç bir zaman başaramadılar, başaramazlar da.

Daha bundan birkaç ay önce, yine Nurtepe'de Milli Gençlik Vakfı kurmaya kalkmışlar, fakat hüsrana uğramışlardı. Daha sonra MHP de ocak açmaya çalıştı. Ama faşistlerin halkla bıçaklı sopalı birbirlerine girmesi, amaçlarına ulaşamadıklarının ifadesi oldu.

20 Mayıs akşamı da kendini bilmez dört köpek, altlarında özel arabalarıyla oraya gelip, kurt işaretleri yapıp "burada ne kadar komünist varsa hepsinin anasını, avradını ikeriz" diye bağırıp, rastgele sağa sola ateş açmaya başlıyorlar. Bunun üzerine, çevrede bulunan halk bu faşist köpekleri yakalayıp polislere teslim ettiler.

Ardından, olayı duyan Nurtepe halkı genci yaşlılarıyla, kadını çocuğuyla dışarı fırladı, haklı tepkisini dile getirmeye başladı.

Oradaki halkın istediği, polise teslim edilen köpeklerin medyada teşhir edilmesiydi ve basın oraya gelip, bu insanların toplanma nedenlerinin basın toplantısıyla açıklanmasıydı. Bu amaçla, komitenin seçmiş olduğu sözcü arkadaş basın açıklamasını okudu ve olayın sorumlularının devlete teslim edildiğini anlattı. Sözcü, polisin bir an önce Nurtepe'den ayrılmasını istedi, "siz buradan ayrılmadan bu kitle dağılmayacak" dedi. Fakat, oradaki polis dağılmadığı bir yana, daha fazla polis akmaya başladı.

Nurtepe faşistlere mezar olacak

Polis, Nurtepe'de halka saldıran, daha sonra halk tarafından yakalanıp kendisine teslim edilen 4 faşisti serbest bıraktı

Bunu gören kitlenin ne devlet ne de polise güveni yoktu, dolayısıyla insanlar orada barikatlar oluşturmaya ve barikatların ardında beklemeye başladılar. Beklerken atılan sloganlar şunlardı: "Gazi'nin hesabını soracağız", "Nurtepe faşizme kabir olacak, "yaşasın halkların kardeşliği", "yaşasın Nurtepe halkının direnişi", "yaşasın devrimcilerin birliği" vb. komitenin atmış olduğu sloganlardı.

Halk barikatların ardında sabah 4.30'a kadar bekledi. Ne zamanki polis, kendisi dağılıp gitmeden kimse'nin dağılmaya niyeti olmadığını anladı ve saat 4.30'da çekilmeye başladı, halk da ancak ondan sonra yavaş yavaş dağılmaya başladı.

İ.Bakır

Gün birlik, dayanışma, kavga günüdür

Gazi, Nurtepe barikat rüzgarını Eminönü ve Havaş direnişlerine taşıyalım

20 Mayıs 95 günü saat 20.00 sularında yoğunluğuyla işçi-emekçi olan, devrimci-demokrat düşünceye sahip, Nurtepe halkı alçakça bir saldırıya uğradı.

Özel arabalarıyla Nurtepe'nin merkezine gelen dört faşist, elleriyle MHP'nin köpek işaretini yaparak, küfürler ve hakaretlerle "Nurtepe'yi Alevi ve komünistlere mezar edeceğiz" diyerek rastgele ateş ediyorlar. Sonrasında halk tarafından yakalanarak polise teslim ediliyorlar.

Özellikle Alevilerin, Kürt halkının, işçi sınıfının yaşadığı ve devrimci yapıya sahip bölgelere bu tür saldırıların olağan hale gelmesi, olayı duyan halkı doğal olarak öfkelenmiştir. Saldırıyı protesto amacıyla halk sokaklara taşıyor ve meydana toplanıyor. Saldırganlardan haklı olarak hesap sorulmasını istiyor.

Ama Gazi'de olduğu gibi, sanki suçlu Nurtepe halkıymış gibi panzerler oraya sevkediliyor. Halk savaşkan-militan yönünü hemen ortaya koyuyor ve barikatlarını kuruyor. Öyle ki tüm giriş-çıkışlar anında panzerlerin aşamayacağı dev barikatlarla kapatılıyor. İstemler yerine getirilmeden de barikatların terk edilmeyeceğini, semt halkı, sert bir dille yetkililere iletiyor.

Bu gelişmeleri haber alan Okmeydanı halkı da sokağa dökülüyor. "Nurtepe halkı yalnız değildir" şiarıyla parkta toplanıyor. Panzerlere karşın, tüm çatışmaları da göze

alarak eylemini sürdüren, savaşkan-militan Okmeydanı halkı da her geçtiği yere barikatlar kurarak, olaya tepkisini ve sınıf kardeşlerine desteğini gösteriyor.

Acılı, militan Gazi halkı da sokaklara dökülerek, barikatlarını kuruyor ve Nurtepe halkının istemleri gerçekleşmeden barikatlardan çekilmeyeceğini haykırıyor.; Nurtepe halkının ise istemleri şunlardır:

1-Halkın yakaladığı ve gözaltına alınan bu faşistlerin teşhir edilmesi.

2-Çatışmalarda gözaltına alınanların serbest bırakılması.

3-Polisin bu süreçte geri çekilmesi. İşte, ancak bu haklı istemlerin onaylanması sonucunda, halk her tarafa barikatların kaldırılması kararını sabaha karşı alıyor.

Artık halkımız bu tür saldırılara karşı kendini koruyacak tek gücün yine kendisi olduğunu anlamıştır. Bunun yansıması olarak sınıf savaşımı mücadelesinde kazandığı geleneklerine bir yenisini daha eklemiştir: Barikat savaşları.

Yoldaşlar, işçiler.

Hızla karşı-devrim geliyor. Kürt halkını, Alevileri ve işçi sınıfını karşısına alarak geliyor. Devlette ise MHP çok güçlü duruma gelmiştir. (Hasan Ocak'ın cenaze töreninde halk tarafında feci şekilde hırpalanan sivil polis, canını kurtardıktan sonra polis otosuna bindirilirken elleriyle MHP'nin köpek işaretini - binlerce

Halk haksızlığa tahammülsüz

20 Mayıs 1995 günü saat 20:30 sularında devrimci düşünce yanlısı Nurtepe halkına yapılan saldırıya devrimci halk kitlelerinin tepkisi anında ve sert oldu. Saldırıda ölü ve yaralı olmamasına rağmen gösterilen tepki, bir anlamda olağan hale gelen saldırılara da en anlamlı bir yanıtı.

"Nurtepe halkı yalnız değildir" şiarıyla sokağa dökülen Okmeydanı halkının tavrı gayet net ve açıktı. Saldırının duyulmasıyla anında halk tarafından Fatma Girik Parkı olarak bilinen meydana gelerek olaya duyduğu öfkeyi ve dayanışma bilincini sergiledi. TV'lerde yansıdığı gibi polis, panzeriyle Okmeydanı'na müthiş bir çabuklukla geldi.

Olayın ilginç boyutu şuydu. 12 Eylül öncesi dahil (bu, o zaman da burada yaşayanların ifadesidir) ilk kez Okmeydanı'na polis bu kadar yığınsal gelmiş ve girişleri tutmuştur. Bu da Okmeydanı'nı pilot bölgelerden biri olarak seçtiği izlenimini veriyor.

Buna rağmen halk kalabalık bir şekilde parkta toplanmaya devam etti, sloganlar atarak, yürüyüşe geçti. "Faşizme karşı omuz omuza" belgisi, tüm devrimcileri birleştirmesi mantığı ile atıldı ve onaylandı. Alkışlı ve coşkulu kalabalık, "halkımız saflara" belgisiyle sayısını daha da arttırdı. Ama giriş-çıkışları tutmuş olan çevik kuvvet

ve panzerler halkın Nurtepe yönüne gitmesini engelledi.

Tabii, bu arada çıkan çatışmalarda halk yiğit ve militan yönünü ortaya koymaktan çekinmedi. Kendi güvenliği için, geçtiği her yere barikat kurmayı ihmal etmedi. Zayıf barikatlar önceleri arkadan gelen panzerler tarafından kaldırıldı, ancak park çevresinde kurulan barikatlara polis yaklaşmadı. Halk, hiç güvenmediği ve hınç bilemediği polise barikat arkasından taş ve sopalarla saldırdı.

Bu durum yaklaşık gece 12.00'ye kadar sürdü. Nurtepe'den gelen olumlu haberler üzerine dağılma kararı alındı. Ancak bundan sonra halk eylemin vermiş olduğu coşku içinde, sabah buluşmak üzere dağıldı.

Genel istek, halkın yakalayıp polise teslim ettiği dört faşistin teşhir edilmesiydi. Ama ilginçtir faşistler, kısa sürede serbest bırakıldı. Bunları sokakta ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşırken gören Nurtepe halkı, 23 Mayıs günü o öfkeyle CHP Kağıthane binasını bastı. Partiyi işgal eden halk, iktidar ortağını suçlayarak, saldırgan köpeklerden hesap sorulmasını istedi.

Nurtepe'deki gelişmeler ve buna Okmeydanı'nda geniş yığınların gösterdiği tepki, halkın artık hiçbir haksızlığa tahammülü olmadığını gerçeğinin bir kez daha kendini göstermesidir.

Ahmet Yılmaz

Demokrasi mücadelesi Gazi Direnişi ile dalgalandı

12 Mart günü saat 20.30 civarlarında, Alevilerin yoğun olarak yaşadığı Gazi Mahallesi'nde, 4 kiraathaneye saldırılarak bir katliam gerçekleştirildi.

Katliamın hangi siyasal koşullarda ve ne amaçla gerçekleştirildiğini ortaya koymak ve gerekli tutumu almayı temel görevlerinden biri olduğunu belirten Canlar Derneği, sorunu birçok yönüyle ele alıp değerlendirerek aşağıdaki sonuçlara varmıştır. Bu sonuçları bütün demokrasi güçlerine açıklamayı bir görev bilmıştır:

Katliamın uluslararası ve iç siyasal durumla doğrudan bağlantılı olduğu açık ve nettir. Ülkemizin bulunduğu coğrafyanın emperyalistler bakımından önemi ve emperyalist dayatmalar, IMF reçeteleri, Gümrük Birliği provokas-

Pir Sultan Abdal Canlar Derneği Genel Merkezi'nin Gazi Ayaklanması üzerine yaptığı değerlendirmeyi aynen sunuyoruz

insana karşı yapıyor.)

Ülkede derin ekonomik- toplumsal kriz sürmektedir. Yargısız infazları, "faili meçhul" olmayan cinayetleri, toplu katliamları işçiye emekçiye reva görenlere işçilerin, emekçilerin yanıtı açıktır: Direniş, Barikat, Kavga... Rüzgar ekenler fırtına biçecektir, biçiyorlar.

Yoldaşlar, işçiler, canlar!

İşte, Eminönü Belediyesi'nde 270 canımızı işten attılar. Eşkiya sürüleri büyük işçi ordusunu sahipsiz belliyorlar. Bu canlarımız Belediye'nin önünde, çoluk-çocukları ve kadınlarıyla direnişler. Gazi'den, Nişanca'ya, Kartal'dan, İkitelli'ye yüzlerce işçi-emekçi bu direnişe akmakta, semah ve türkülerimizle, halaylarımızla bir destan yazmaktadırlar. Haydi Gazi'den, Nuruosmanî'den Okmeydanı'ndan barikat rüzgarlarıyla bu emekçi kardeşlerimizi desteklemeye. Gün ayağa kalkış günüdür.

Yine Hava-İş sendikamızın genel başkanı Atılay Ayçin, düşündüklerini söylediği için hapsedir.

Lanet olsun böyle demokrasiye, böyle düzene!

Barikatınızda, direnişinizde yanınızda içinizde olan *Kervan* çalışanları olarak halkımıza sesleniyoruz:

Haydi, Eminönü Belediyesi direnişçi işçilerinin yanına.

Haydi Havaş Grevi'ne omuz veremey!

GÜN BİRLİK, DAYANIŞMA, KAVGA GÜNÜDÜR.

- Yaşasın işçilerin birliği-halkların kardeşliği!

- İşten atılmalara son!

- Düşünce suçunun olduğu bu düzene lanet olsun!

- Şeriata geçit vermeyeceğiz!

- Hırsızlar dışarı, işçiler içeri!

- İşçilerin düşmanlarından hesap soracağız!

- Kadınlarımız onurumuzdur!

KERVAN

yonlarının yarattığı etki, egemenlerin içine düştüğü ekonomik bunalım ve siyasal krizin derinleşmesi ve bunun günlük toplumsal yaşama yansımalarının sonuçları ortadadır. Doğu'da uygulana gelen devlet politikalarının iflası ve çözümsüzlüğü, parlamentonun işlevsizleşerek yönetemez duruma gelmesi, devleti yeniden yapılandırma senaryolarının gündeme alındığı bir süreçte, toplumun dikkatlerini "Alevi-Sünni çelişkisine" çekerek, egemen sınıfların planlarının uygulanması için bir katliam senaryosu devreye sokuldu.

Katliamda özellikle Gazi Mahallesi'nin seçilmiş olması tamamen bilinçlidir. Bu planı hazırlayanlar, bölgenin coğrafik durumunu, toplumsal yapısını, kitlenin ulusal ve mezhepsel kökenini çok iyi bilmektedirler. Emekçi semti olarak yoksul bir bölge olan Gazi'nin halkı genelde toplumsal olaylara karşı duyarlıdır. Halkın %70'inin Alevi olması ve aynı zamanda, bu bölgede yaşayan Alevilerin demokrasi ve insan hakları mücadelesinde yer alarak toplumsal hareketin bir parçası oluşları, katillerin bu bölgeyi birincil derecede hedef seçmesinde önemli bir etkidir. Diğer bir ifadeyle katliamın bu bölgede gerçekleştirilmiş olmasının siyasal boyutu vardır.

Bu profesyonel katiller nereden geldi? Kimlerce yönlendirildi? Bu katliamın *birincil derecede sorumlusu devlettir*. Böyle bir katliamın gerçekleştirileceği daha bir ay önce belirlenip, Amerika'nın *Times* dergisinde yayınlanmasına rağmen, katliama seyirci kalınmıştır. Katliam günü bölgedeki bütün devriyeler iptal edilerek, adeta katliama davetiye çıkartılmış ve katillerin kaçması için bütün yollar sunulmuştur.

Faşistlerin daha bir hafta önceden

Gazi halkını, özellikle de Alevileri tehdit ederek katliam mesajını vermeleri, katliamla bağlantılarını kanıtlamaktadır.

Polis içinde faşist ve şeriatçı güçlerin örgütlenmiş olmaları ve tepkilerini haklı bir tarzda ifade eden halkın üzerine bizzat polislerce ateş açılması, polislerin "bozkurt" işareti yapmaları, polis-faşist-şeriatçı güçlerin katliamdan sorumlu olduğunun değişik bir yansımasıdır.

Medya, olayları çarpıtarak gerçekleri gizlemek için bütün gücünü kullanmaktadır. Sorumsuzluğun en büyük örneğini verirken, yanlış bilgi ve haberlerle de toplumu etkilemeye çalışarak katliama ortak olmaktadır.

Polisin yaptığı katliamı bir bütün olarak gizleyemeyen medya, zayıf da olsa polise yönelirken, darbeler gerçekleştirmiş, insan hak ve özgürlüklerini ayakları altına almış, demokrasiyi sürekli ortadan kaldırmış, ülkeyi her geldiklerinde ortaçağ karanlığına götürmüş askeri güçleri şişirip, halkın karşısına yeni bir imajla çıkartmaya çalışmaktadır. Kaybolan prestijlerinin yeniden kazanılmasına yönelik bir çabanın ürünü olan bu komplonun ardında darbecilere yeni davetiyeler yatmaktadır.

Katliamın ülkücü ve şeriatçı güçlerin değişik kesimlerince yapıldığının gizlenmesi için Gazi halkı suçlu gösterilmeye çalışıldı. Halkın katil olduğu yaygarası sıkça yapıldı, halen yapıyor. Bunlar hiç utanmadan şunu söyleyebiliyorlar, "katliamı yapanlarla sokağa dökülenler aynı kişilerdir". Her türlü rezilliği bağrında taşıyan, kişiliksizleştirilmiş, bütün insani değerleri yitirmiş bu insanların söyledikleri yalanlara karşı gerçekleri açıklamak bizim temel görevimizdir. Nasıl ki,

Halkımız, canları pahasına, vücutlarıyla barikatlar kurarak, gericilere ve faşistlere karşı eşî görülmemiş bir direniş örneği sergilemiştir. Biz bununla gurur duyuyor ve destekliyoruz.

güneş balçıkla sıvanmazsa, bu katliamın devlet destekli gerici ve faşist güçlerce gerçekleştirildiği inkar edilemez.

"Dış mihraklar" nakaratıyla hedef şaşırtmaya çalışan medya ve burjuva siyasetçileri, katliamı gizlemek için her türlü yolu denerlerken ne kadar küçülüp acizleştiklerinin farkındalar mı acaba? Evet, farkındadırlar. Uşaklık rolleri için gerçekleri gizlemeyi kendilerine görev biliyorlar. Bazı ülkeler hedef seçilerek, kitlelerin dikkati şovenizme çekilmeye çalışılmaktadır. "Ülkenin bölünmezliği, vatanın bütünlüğü" nakaratlarıyla katliamlar gizlenmek isteniyor. Ortaya attıkları iddialara kargalar dahi gülerken, kendi gazetelerinde yayınladıkları fotoğraflarda da, katliamın sorumlusunun devletin resmi güçlerin olduğunu bir kez daha görmüş oluyoruz. Böylece yalanları kendilerin tarafından açığa çıkartılmış oluyor.

Kamoyunda, çok bilinçli bir tarzda, halkın "Alevi-Sünni çatışması"nda ya da "mezhepsel" çatışmada olduğu, ya da sürüklendiği propagandası yapılarak toplumun tansiyonu yükseltilmeye çalışılmakta ve son katliamın da buna yönelik olduğu vurgusu yapılmaktadır.

Bütün bunlar tamamen yalan ve uydurmadır. Alevi halkıyla Sünni halk arasında hiçbir sorun olmadığı gibi, katliamı protesto etmek için binlerce Sünni kökenli ilerici ve devrimcinin kurşunlara göğüs germesi, böyle bir çelişkinin olmadığına açık bir yansımasıdır. *Sorun demokrasi güçleriyle mevcut siyasal yapı arasındadır. Biz-zat devletin kendisi, mezhepsel çatışmaları körükleyerek bölücülük yapmaya çalışmaktadır. Ama Aleviler bu oyunlara gelmeyeceklerdir. Halkların kardeşliğini savunacaklardır.*

Binlerce yıldır ezilip sömürülen Alevi halkı, her zaman demokrasiden, özgürlükten, insan haklarından ve laiklikten yana olmuştur. Bunun için hep mücadele etmiş, direnişler yaratmış, kitlesel gösteriler örgütlemiştir. Canlarını ortaya koyarak mücadele eden Aleviler, düzenin oyununagelmediler. ►

► Devletin Alevileri kazanma politikasını boşa çıkardılar. Burjuvazi yine, bu katliamın ardından bazı senaryolar uygulamaya koyarak Alevileri kendi potasına çekmeye çalışacaktır. "Diyante Alevilere yer verilmesi, din kültür ve ahlak derslerinde Aleviliğin işlenmesi, cemevlerinin devletçe yapılması" gibi gerici taleplerle ortaya çıkan devlet, böylece bir taşla iki kuş vurmaya çalışmaktadır.

Her ne kadar bu talepler için birçok Alevi yazarı ve yöneticisi devreye sokulsa da, Alevi kitlelerinin ezici bir çoğunluğu, bu katliamın ardındaki ihanetçi ve inkarcı politikaya teslim olmaz.

Burjuvazi bütün güçleriyle Alevilere yönelirken, aynı zamanda bütün bu saldırı ve katliamlardan ders çıkartmayan, devlete uşaklık etmeyi bir marifet bilen bazı Alevi yazar ve yöneticilerinin ihanetçi tutumlarını bu katliam boyunca gördük.

Adeta devletin sözcüleri gibi konuşan, her fırsatta İslam'ın Sünni ideolojisiyle tarihsel bağlarını ifade eden, halkımızın haklı ve meşru tepki ve taleplerine kulak tıkayan, eylemin başarısızlığa uğraması için bütün metodları deneyen, Gazi halkını ve özellikle Alevi gençliğini "provokatör" olarak gösterip, devlete hedef gösteren yazarlarımız bir kez daha ihanetçi bir rol üstlenmişlerdir. Televizyonlarda adeta boy gösteren Rıza Zelyut, Lütfi Kaleli, İzzettin Doğan gibi yazarlar, Hüseyin Gülen gibi demek yöneticileri katliamcı, asimilasyoncu olan bu devletin sözcüleri olarak konuştular.

Bunlara en iyi yanıtı şehit olan Alevi halkımız verdi. Biz de bu tavırları teşhir ediyor ve lanetliyoruz.

Halkımız, canları pahasına da olsa, polislin cemevine girmesini engellemiş, vücutlarıyla barikatlar kurarak, eşi görülmemiş bir direniş örneği sergilemiştir. Biz bununla gurur duyuyor ve destekliyoruz.

Alevi halkı adına ahkam kesen birçok demek ve demek yöneticilerinin, katliama karşı ayaklanan halkımızın yanında omuz verip mücadele ettiklerini görmedik. Onlarca şehit verildikten sonra, onların kanları üzerine politika yapmaya çalışmaları lanetliyoruz. Olayların içinde olmadıkları halde, basına yalanlar söyleyerek, sanki önderliğini yapıyorlarmışcasına hareket edenleri teşhir ediyoruz. Yeri geldiğinde tonlarca laf yapan Murtaza Demir neredeydi? Neredeydi Cemal Şener'ler? Parti (Alevi partisi denilen hainlik-Kervan) kurmak için guruplar halinde Türkiye'ye gelen Avrupa Alevi Dernekleri Federasyonu yöneticileri neredeydi?..

Alevilik adına kendileri dışında kimsenin konuşma hakkı olmadığını söyleyenler, bir kez daha Alevi halkına ihanet etmişlerdir. Onları yarı yolda bırakarak, sisteme teslim olmuşlardır.

Biz *Pir Sultan Abdal Canlar Derneği* olarak, tarihsel görevimizi bir kez daha yerine getirdiğimizi gönül rahatlığıyla söylüyor, yaşamın her alanında halkımızın yanında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz.

İnter Star olayında olduğu gibi, bu katliam karşısında da gerekli sorumluluğu ve duyarlılığı göstererek binlerle birlikte gerekli tutumu gösterip tavrımızı aldık.

Halkımızın içinden çıkmış ve halkımızla bütünleşmiş olan Canlar Derneği, demokrasi ve insan hakları mücadelesinde yerini alacak, Alevi halkının demokratik talepleri için mücadelesine devam edecektir. ●

Tüm ezilen kesimlerin temsilcisi olabilmeliyiz

Muhabirimiz *S.Dayan*
İzmir'den yazıyor

Bu yazımın gereğine 1 Mayıs 1995 günü karar verdim. O gün İzmir'deydim. 16 Nisan ve 30 Nisan günlerindeki yürüyüşlerde de oradaydım. Bu üç yürüyüşte gördüğüm manzara bana ilginç geldi.

İlginç olan şu ki, bu yürüyüşlerdeki kitlelerin sanki ayrı ayrı hedefleri vardı. Her yürüyüşte ayrı bir yapı vardı.

16 Nisan yürüyüşünün amacı, geç kalmış bir şekilde, Gazi mahallesindeki katliamı, onları protesto etmek ve nesiller boyu laikliği, demokrasiyi savunan Alevileri ezme yönteminin sökmeyeceğini haykırmaktı. Gazi halkı bunu en canlı biçimde göstermekteydi.

30 Nisan yürüyüşünde, kapitalist sistemin ekonomik bunalımlarının cezasını sömürülen kesime yüklemesini, işçiler protesto etti. Eylemde emekliliğin 60-65 yaşına çıkarılmaya çalışılmasının Türkiye'deki işçi kesime büyük bir darbe olduğu belirtilerek, onların *mezarda emekliliğe* götürülmeye çalışılmasına karşı çıktıklarını haykırmaktı amaç.

1 Mayıs ise, en geniş anlamıyla ezilen-sömürülen emekçi yığınların ilk direnmesinin sembolüdür, bayramıdır. İzmir'deki 1 Mayıs'ta çoğunluk olarak göze çarpan gençlik ve sol siyasi

sloganlardı. O alanlarda tüm emekçi kesimin olması gerektiğini tartışmak, hatalarımızı düzeltmek zorundayız.

KARMAŞANIN BAŞLADIĞI YER

Tüm karmaşa burada başlıyor. 30 Nisan'da "mezarda emekliliğe hayır" diyen kitle, kendini 1 Mayıs'ta göstermedi. Bu bence özel çıkarlarımızın can alıcı nokta gibi görünmesinden, toplumsal çıkarların, diğer toplumsal olguların ikincil plana itilmesindendir. Biz, 16 Nisan'da Gaziyi destekleyen, 30 Nisan'da haklarının gaspedilmesini protesto eden kitlenin 1 Mayıs işçi

bayramında olması gerekirdi düşüncesini vurgulamaktan, haykırmaktan kaçınmamalıyız.

Bunu sağlayacak olan komünist partisisdir. Komünist parti işçi sınıfının içinde büyümek gelişmek zorundadır, ve ancak öyle önder güç durumuna geçer. Ama bilmek gerekir ki, ne Komünist Partisi tek başına bu yükü taşıyabilir, ne de yalnız başına işçi sınıfı. Komünist Partisi ülkedeki tüm ezilen sömürülen sınıf ve katmanların partisi ve temsilcisi sesi olmak durumundadır. Böyle olursa başarırız. ●

Halil Dede'yi tanıdım

Halil Dede'yi ve otuzdan fazla güzel insanımızı Gazi'de katlettiler.

Halil Dede'yi ilk kez 1994 yılı sonbaharında, misafirlığe gittiğim bir dostun evinde gıyaben tanıdım. Yaşlanıp eli iş tutmaz olunca, ailesi onu dışarı atmış, ama mahalle halkı hemen sahip çıkarak bir tahta kulübe yaptırıp, oraya yerleştirmiş. O gündür bu gündür her gün bir ev yiyeceğini veriyor ve üstünü başını alıyorlarmış. Kısacası, tüm mahalleli, eskiden beri tanıdığı Halil Dede'yi bağrına basıp ona talip olmuş!

Halil Dede tanınan bilinen bir Dede'ydı. Yurt dışına çıkmış, sık sık Karaca Ahmet Sultan ve Hacı Bektaş dergahlarına giden biriydi. Kitaplarda dergilerde yazılmış, kendisiyle konuşulmuş bilgiler alınmış bir insandı.

Çayımızı yudumlarken Dede'nin arslan gibi kükreyerek "ya allah ya Muhammet ya Ali! Ya Hünkar Hacı Bektaş Veli!" diye haykırması, tüyle-rimi ayağa kaldırıyordu. Duvazımam'lar okudu, deyişler söyledi...

Epey zaman sonra Halil Dede'yi Gazi Osman Paşa Hacı Bektaş Veli Kültürünü Tanıtma Derneği'nde gördüm. Orada korunmaya alınmıştı. Demekte görmek beni çok mutlu etmişti. O günlerde *Kervan* Gaziosmanpaşa Temsilciliği'nin gecesinde,

Esrari Baba'nın yamacında birlikte semaha kalktık. Oturduğumuzda, kendisine sorduğum soruya verdiği yanıtı yaşam boyu unutmayacağım:

- "Ey Halil Dede! Nerden gelir nereye gidersin?"

- "Oğul, haktan gelir hakikate giderim!.."

O pazar tiyatroya gitmiştik arkadaşlarla. Küçükköy'e dönüşümde polis ve ambulans araçları konvoy halinde hızlı hızlı geçiyorlardı. İlk önce ne olduğunu anlayamadım, şaşkındım. Gazi mahallesine girdiğimizde halk ayaklanmış sloganlar atıyordu. Oldukça kalabalık bir topluluk, Pir Sultan'ın deyişini okuyarak ilerliyordu. Akşam saat 21.30 sıralarıydı ve bu insanlar o saatte niçin sokaklara dökülmüştü? TV'yi açtığımda bir alt yazı; 4 kahvehane ve bir pastahanenin tarandığı; Halil Kaya isimli bir Alevi Dedesinin... öldürüldüğü haberini geçiyordu.

Halil Dede'nin o yaşlı, bulanık gözleriyle beni süzdüğü gün gözümde canlandı. Elimde olmadan, "Ey Halil Dede! Haktan gelmiştin, hakikate vardın mı?" diye söyledim. O gece sabaha kadar gözüme uyku girmed.

Biliyorum, nice Halil Dede'ler gidecek. Ama bin Halil Dede yerine gelecek!

Kahrolsun Halil Dede'yi vuran katiller!

Kahrolsun şeriat ve faşizm!

Yaşasın laiklik ve demokrasi aşığı binlerce Halil Dedeler!

Hüseyin Kırca

Habibler mahallesi gençlerine saldırı

Şeriatçı-faşist saldırılara dur diyebilmek için, saldırganlara onların anladıkları dilde cevap vermeliyiz

Gaziosman Paşa Habibler mahallesinde yobaz gerici ve faşist güçler, çoğunluğu Alevi olan devrimci halkımıza saldırdı.

Bu güçler mahallemizi etkileri altına alıp gençlerimizi Ülkü Ocakları'na çekmek ve kendi faşist emellerine bulaştırmak için her türlü baskıyı yapmaktadırlar. Gençlerimiz ise kendi fikir ve düşüncelerinin olduğunu, "ülküçü" denilen örgütün kendi fikir ve düşüncelerine ters geldiğini söylemektedirler.

Bundan kısa bir süre sonra da Ülkü Ocağı ve Milli Gençlik Vakfı üyesi bu şeriatçı-faşist sürü, pazara gitmekte olan gençlerimizin önünü keserek taş ve sopalarla saldırdılar. Nedeni, "bu insanların yürüyüşlerini beğenmiyorlarmış". Demokrat ve devrimcilere soruyorum. Bugün yolda yürüyüşümüzü "beğenmediler". Yarın neyi beğenmeyecekler? Bu sefer saldırı nereye ve kime olacak?

Şeriatçı-faşist saldırılara "DUR" diyebilmek için tüm demokrat ve devrimci insanların örgütlenmesi ve saldırganlara anladıkları dilde cevap verilmesi gerekmektedir. Habibler halkı bunu yapacaktır.

Ç.Gök, Kervan GOP Temsilciliği

Muharrem'in ve Hasan Ocak'ın katilleri aynı saftandır

Nakşibendiler kendilerini İstanbul Altınşehirde de göstermeye başladılar. 11 Mayıs tarihinde, Altınşehir Tahtakale'de şeriatçı hacı Selim Unatoğlu, Sivas Divriği'nin Karakuz köyünden deri işçisi ve kapı komşusu Alevi Muharrem Sarıtepe'yi kalbinden bıçaklayarak öldürdü. Görgü tanıklarının verdikleri bilgiye göre olay şöyle gelişti:

Hacı Selim Unatoğlu, oturduğu semtin kırsal kesim olmasından yararlanarak tuvaletinin pisliğini sürekli dışarıya akıtmaktadır. Komşuları ise bu pislikten ve yarattığı pis kokudan şikayetçidirler. Muharrem bir iki defa konuyu hacıya anlatmış, ama hacı aldırmamıştır. Hacı'nın oğlu Ülkü Ocağı işletmektedir.

Olay günü Muharrem bayram dolaşısıyla akrabalarını ve dostlarını görmek için Zeytinburnu'na gitmiş, öğleden sonra saat 15-16 arasında eve dönmüş. Saat 19'da Hacı Selim, oğluyla beraber Muharrem'in evine gelmiş. Yanlarında da daha önce hazırlanmış sivri bıçak. Kapı komşuları Muharrem'i dışarı çağırmışlar. Bir kolu sakat olan Muharrem'in kollarını Hacı Selim'in oğlu arkada tutarken babası da bıçağı

PİR SULTAN ABDAL KÜLTÜR DERNEKLERİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Ülkemizde insanlarımızın yaşam hakkını yok etmeyi hedefleyen temel hak ve özgürlükleri sınırlayan Antidemokratik uygulamalar kendisine insanın diyen herkesin tahammül sınırlarını aşmış durumdadır.

Gazi ve Ümraniye olaylarında Halkın üzerine ateş açarak 20'nin üzerinde insanımızın ölmesine 200'den fazla kişinin de yaralanmasını neden olan, Güvenlik güçleri ve yöneticileri hakkında çeşitli suç duyuruları hiç bir biçimde dikkate alınmamıştır.

Gözaltında kayıplar Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak'ın da katledilmesiyle İnsan Hakları Bakanı Devlet adına halktan Özür dilemiş ve 295 kişinin Adli Tıp raporlarında aynı yöntemli usulsüz olarak, kimsesizler mezarlıklarına defnedildiğini açıklamıştır. Buna rağmen hala gazetelerde Gözaltında kaybedilmek istenen insanların isimlerine rastlanılmaktadır.

Özelde Erzurum Cezaevinde genel olarak bütün cezaevlerinde insan onuruna ve haysiyetine yakışmayan baskılar ve saldırılar her geçen gün artarak devam etmektedir.

Bu bağlamda Erzurum ve diğer

cezaevindeki yaşama hakkına yönelik saldırılar son bulsun.

Gözaltı kayıpları sokak ve ev infazları Sivas, Gazi ve Ümraniye katliamlarının sorumluları cezalandırılın topluma unutturulmasını istiyoruz.

Bizler Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri olarak İstanbul'daki 15 şubemizle birlikte bütün bu kötü gidişata dur demek için, meşru hakkımızı kullanarak 29.05.1995 Pazartesi gününden itibaren süresiz olarak Açlık Grevine gitme kararı aldık.

Demokratik kitle örgütlerini ve kamu oyuna eylemimize destek vermeye çağırıyoruz.

PİR SULTAN ABDAL KÜLTÜR DERNEKLERİ: İstanbul merkez şubesi, Eyüp şubesi, Esenler şubesi, Avcılar şubesi, Bağcılar şubesi, Kağıthane şubesi, Sarıyer şubesi, Sarıyer şubesi, Kadıköy şubesi, Pendik şubesi, Maltepe şubesi, Sultanbeyli şubesi, Kartal şubesi, Ümraniye şubesi, Gazi Osman Paşa şubesi, Yeni Bosna şubesi.

Basın Açıklaması

Yer: İstanbul Tabip Odası

Saat: 11

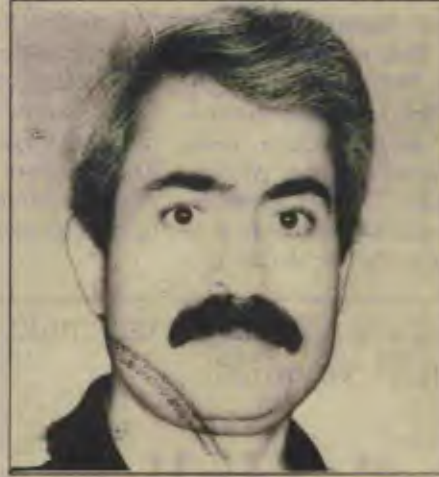
Şeriatçı-faşist katillerin bir cinayeti daha

kalbine indirmiş. Muharrem hastahaneyle yetiştirilemeden ölmüş.

Şeriatçı baba ile ülkücü faşist oğlunun bu cinayetinden sonra, ellerinde bayrak taşıyan 150 kadar MHP'li faşist, hem suçlu hem de güçlü olduklarını göstermek istercesine, 38 yaşında öldürülen Muharrem'in evini taş yağmuruna tutmuşlar. Olayda Muharrem'in oğlu Ünal da yaralanmış.

Muharrem Sarıtepe'yi şeriatçı-faşistler öldürdü. Polis bu kalles saldırı ve cinayeti görmezden gelip seyirci kalırken, aydın görüşlü mazlumlar olayı kınamak için yürüyüş yaptıklarında 16 kişiyi gözaltına aldı. Bu kalles saldırının, haksızlık ve adaletsizliğin şiddetle kınanması lazımdır. Yakın tarihimizde yaşanan Sivas katliamı vahşetinde devlet, "sol" görüşlü bakanlar vb.

olayı bir futbol maçı gibi izlemişlerdi. Gazi mahallesinde uygulamaya konulan senaryoda devlet güçleri acılı ve öfkeli halka saldırdı. Sonuç: 35 ölü, yüzlerce yaralı ve tutuklu.

Tutuklulardan birisi de Hasan Ocak'tı. Gözaltına alınıyor, "kimliği" açık seçik ortada olan devlet güçlerince öldürülüyor. Ailesi oğullarını karakol kapılarında arayadursun, Beykoz dolaylarında yol kenarında cesedi bulunuyor, ayakkabı bağı ve kemeri yok. Sonra da belediye tarafından "kimsesiz" diye Altınşehir mezarlığına gömülüyor. Cesedini çıkardığımızda üzerindeki bez kanlar içinde idi ve vücudunun birçok yerinde darbe izleri bulunuyordu. Otopsisini yapmadan Gazi Mahallesi mezarlığına defnettiler.

Bu alçak cinayeti işleyenler de gün

Zile'de bir gencimizi kaçırdılar

Zile'de, her yerde Gazi'deki gibi yürüyelim düşmanın üzerine.

Gazi Mahallesi olayları tüm yurttaki yoldaşları ve Alevi toplumunu çok üzmüştür. Devlet destekli bu olaylar daha nice olaylar yaratacaktır.

Bu olayların aynısı bu kez de Zile'de sahneye konmak istenmiştir. Yürüyüş yapma isteğimiz sırasında gergin bir ortam yaşanmıştır. Ve şimdilik, aynı durum sürmektedir.

Bir olay var ki, gerici Zile'de de hangi istikamette gittiklerini güzel gösteriyor. Sözümona "kimliği belli olmayan" insanların içinde olduğu bir araba, lise öğrencisi Alevi genç Uğur Aktürk'ün yanına yaklaşıp "jandarma karakolunun nerede" olduğu soruyor. Genç yerini tarif ediyor.

Bu arada arabadakiler gencimizi silahla taksiye bindiriyor, oradan uzaklaşıyorlar. Ona Alevi mi olduğu, ne iş yaptığı soruluyor. Şehir içinde akşam saati 6-8 saat böyle dolaştırılıyor. Alevilerin yoğun olduğu bölgelerin yeri tesbit ediliyor. Zile'de cemevinin nerede olduğu soruluyor.

Sonra gencimizi Zile'nin Dereboğazi Bağları'na götürüyorlar. Saat 23-24.00 civarı. Gece burada genç arkadaş işkence yapılıyor, dövülüyor. Jilet ya da başka bir kesici madde ile göğsüne M Harfi yazılıyor. Ayaklarına da F harfi yazılıyor, dilinde de kesiklik yaratıyorlar. Gece 03-04 sıralarında baygın vaziyette, jandarma karakolu yanındaki futbol sahasına bırakıyorlar.

Genç kardeşimiz ayılınca evine gitmeye çalışıyor, o sırada geçmekte olan mahallenin diğer delikanlıları genci alıp evine götürüyorlar.

Olay duyulunca gelen Zile kaymakamı, olayın duyulmamasını istiyor. Bu amaçla, Zile Hastanesi'nde ilk tedavisi yapılan genci, vali apar topar Tokat Devlet Hastanesi'ne götürüyor. Yaralı genç burada tedavi ediliyor.

Tabii hiçbir şey olmamış gibi bu olay da gizli kapaklı kalmıyor, zaten gergin olan Zile'de halk bu namussuzluğa şiddetle tepki gösteriyor. Yükselen tepkiler karşısında Zile kaymakamı "genci kaçırıp işkence yapanların mutlaka bulacaklarını" söylüyor.

Hep vaatler, hep vaatler! Saldırıların büyümemesi bizim ellerimizdedir. Sesimizi yüzbin yapalım, milyon yapalım, bakalım, kimi o zaman arabalara alacaklar? Toplumun gücünün Gazi gibi akması için, işkenceye uğrayan gençlerimizin sayısının artmasını beklemeyelim. Yürüyelim düşmanın üzerine. Resmi-sivil itin köpeğin cezasını verelim.

Zile'deki devrimci-laik güçler

işiğine çıkartılmalıdır. Üç çocuk babası Muharrem Sarıtepe'nin de, Hasan Ocak kardeşimizin de ailesinin ve yakınlarının başı sağ olsun.

Eyüp Barışık

Kadın-erkek omuz omuza, haydi kavgaya

Eminönü belediyesi işverenin işten attığı 261 işçi, kadınıyla kızıyla, bacısı anasıyla omuz omuza mücadele ediyor

Eminönü'nün ANAP'lı belediye başkanı Ahmet Çetinsaya, 27 Mart 1994 yerel seçimlerden sonra işbaşına gelir gelmez başlattığı işçi düşmanlığını sürdürüyor. Çetinsaya, 15 Mayıs 1995'te belediyede çalışan 261 işçinin işine son verdi.

DİSK Genel-İş'e üye 261 işçi, bayram sonrasında işbaşı yapmak üzere işe geldiklerinde kendilerine "işlerine son verildiğinin" anlatıldığını bildirdiler. Çetinsaya, bu işçilerin maaş ve ikramiyelerini de "para yok" diye ödemedi.

Yapılan bu haksızlığı işçiler belediye önünde yürüyüş yaparak protesto ettiler. Daha sonra eylemlerini belediye önünde geceli-gündüzlü nöbet tutarak sürdürdüler. Halkın bu haklı eyleme desteği eksik olmadı. İkitelli halkı, Nişanca halkı, Gazi halkı, Okmeydanı halkı, İstanbul'un çeşitli belediyelerinde çalışan işçiler, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Esenler şubesi, *Kervan* dergisi, Bem-Sen üyesi memurlar ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinden dayanışma ve destek geldi.

Her gün gelen halk eylemci işçilerle beraber halaylar çekiyor, semah dönüyor. Türküler söyleniyor, eylem gitgide büyüyor, güzelleşiyor. Sık sık atılan sloganlar arasında "Eminönü işçileri yalnız değildir", "atılan işçiler geri alınsın", "vur vur inlesin, Çetinsaya dinlesin", "hırsızlar dışarı, işçiler içeri", "işçi düşmanlarından hesap soracağız", "Çetinsaya şaşırma,

sabırımızı taşıрма", "zafer direnen emekçilerin olacak" sloganları var.

Eylemin en güzel yanlarından biri de, mahalle mahalle kadınların- çocukların ziyaretine gelmesidir. Tabii, Türkiye'nin kalbi işçi sınıfıdır. Kadınıyla kızıyla, bacısı anasıyla işçiler omuz omuza mücadele etmektedirler.

İşte, 70 yaşındaki bir teyze burada slogan atıyor, herkesin gür sesi birden yükseliyor. Belediyenin önünde eylem çadırı kurulmuş, işçiler televizyonlarını, örtünmek için battaniyelerini vb. getirmişler. eylem yerini tam bir mekan yapmışlar. Güzel, sıcak bir mücadele ortamı var. Sık sık tekrarlanan "ölmek var dönmek yok" sloganı altında çocuklar babalarının yanında, onlarla gece gündüz beraberler. 7 yaşındaki bir çocuk "babamız işsiz çocuklar aç" diye slogan atıyor.

Bunları halk anlıyor ve haksızlığa karşı omuz omuza mücadele veriyor da, Çetinsaya ve onun işbirlikçileri, burjuvazi, işçinin açlığını, yaşadığı sefaleti anlayabilecekler mi? Çocukların çığlıklarını duyabilecekler mi? Hayır. Sömürücü sınıfta ne o yürek var ne de o duygu.

Eylemin 9.günü DİSK genel başkanı Rıdvan Budak geldi, işçilerle konuşmasında "görüşmelerden bir sonuç alınmadığını" söyledi. Daha sonra kadınlarımız toplanıp ANAP'ı işgal ettiler. Saat 11.30 sıralarıydı. Camlara flamalarını, pankartlarını astılar. İşgal saat 18'e

kadar devam etti. Her taraf polis doldu, ama müdahale edemediler. ANAP binası ile belediye karşı karşıya olduğu için sloganlar da karşılıklı atılıyordu. Eylemci erkek işçiler "kadınlar onurumuzdur" sloganını atarken, bu düzene karşı mücadeleyi kadın-erkek omuz omuza vermenin şart olduğunu bir kez daha ispatladılar.

Eminönü Belediyesi işçilerinin haklı eylemi sürüyor. Bu arada şunu belirtmek gerekiyor. İşçi işçidir, işçinin Alevisi Sünnisi olmaz. Ama işten atılan 261 işçinin 250'si Alevi. Daha da en az 100 işçinin listede olduğu (ki bunlar da Aleviymiş) söyleniyor. İşten çıkartılanların yerine MHP vakıflarından 200 işçi yerleştirilmiş. Bu da ANAP'lı gerici belediye ile faşist MHP arasındaki dostluğu, "sınıf kardeşliğini" yansıtıyor. Belediye başkanı Çetinsaya ve işbirlikçileri sınıf bilinçli burjuvalardır. İşçilere saldırıları da tesadüfi değil, bilinçli ve programlıdır.

Bu arada çok önemli bir nokta da şudur. İşçiler DİSK Genel-İş yönetimini de suçlu buluyorlar. Genel-İş işçilere bayramdan önce "bayramda işe gitmeyin" diye mektup yazmış. Ama bunu belediyeye bildirmemiş. İşçilerin işine bu nedenle son verilmiş. Tabii bunlar baha-nedir, haklı neden olamaz. Ama, anlatılan doğru ise, sendikanın da böyle bir fahiş hata yapması affedilir birşey değil.

Eminönü Belediyesi işçilerinin mücadelesi yalnızca 261 işçinin değil, tüm işçi sınıfının, devrimci-demokrat güçlerin sorunudur. Yaşasın işçilerin birliği. Yaşasın haksızlık ve adaletsizliklere karşı emekçi halkın yükselen mücadelesi.

Fikriye Kaya

Eşkiyadan hükümdar olmaz

Yüreklere yazılmış bir kez... İşçiler inançlı, "hakkımızı alacağız" diye haykırıyorlar...

Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya demokrat işçi kıyımına devam ediyor.

27 Mart 1994 seçimleriyle, ANAP'tan Belediye Başkanı seçildikten sonra tanıdı insanları, onu ve faşizan tavırlarını. Halbuki Çetinsaya'nın tıpkı şimdi olduğu gibi geçmiş dönemlerinde de böylesine samimiyetsiz ve dürüst olmayan davranışları vardı. (Geçmiş dönemde Haseki Hastanesi başhekimisi olduğunu, oradan bir yolsuzluk, ve faşist tutumları nedeniyle görevden elçektirildiğini hatırlatmama gerek yok sanırım.)

Ve şimdi, şu an: Öyle ya, şimdi nerede, kimler için kıyım düzenlemeye çalışıyor bu adam?

Kurbanlar, daha doğrusu kurban edilmek istenenler, Eminönü Belediyesi'nin, İşletme Müdürlüğü, Fen İşleri, Temizlik İşleri ve Trafik Müdürlü-

ğünde çalışan, ama artık çalışmayan ve haklarını geri isteyen, Genel-İş sendikasına bağlı 261 işçi. Evet, doğru. Tam 261 insan...

Merak ediyoruz bu 261 insanın neden işten çıkarıldıklarını. Bir yetkiliye, Disk Genel-İş Altınova Şube Sekreteri Hasan Kırbeyli'ye soruyoruz:

- "Olay nasıl başladı, nasıl gelişti?"

- "Olay belediye başkanından, başkanın ideolojik görüşlerinden kaynaklandı. Başkan, seçildiğinden beri, arkadaşların bir açığını arıyor, bir türlü fırsat bulamıyordu."

- "Neden böyle bir tavır takınıyor?"

- "Bu olaya sebep başkanın ideolojik görüşüne taban tabana zıt düşen işçi arkadaşlarımızın sosyal-demokrat olmalarıdır. Her ne kadar (işçi fazlalığı masalını uydursa da, gerçeği ►

Genel-İş İstanbul 7 no'lu şube 21 Mayıs tarihinde aşağıdaki bildiri yayınladı

Eminönü Halkına

Bizler Eminönü Belediyesi'nden haksız yere işten atılan işçileriz.

Belki bizleri ismen tanııyorsunuz, ancak inanıyoruz ki hepimizi tek tek tanıyorsunuz. Çünkü her gün sabahın alaca karanlığında başlayarak sokaklarımızı temizleyen, çöplerimizi toplayan, yollarımızı onaran, çocuklarımızın oynadığı parkların yeşilliğini düzenleyen ve yeri geldiğinde tükane kanalizasyonlarımızı temizleyen işçileriz.

Bugüne kadar sayısız beledi-

ye başkanları gelip geçti. Fakat biz hep var olduk, var olacağız. Çünkü bizler ne politikacı, ne halkı soymaya çalışan çıkar şebekesi, ne de birilerinin adamı değiliz.

Bizler, sadece günün 24 saati size hizmet etmekle meşgul olan ve bundan da onur duyan insanlarız. Bu çalışmalarımızda size hizmet, çocuklarımıza ekmek götürüyoruz.

Kimimiz Sivas'lı, kimimiz Tokat'lı, kimimiz Trakya'lıyız. Yani ülkemizin dört bir tarafından gelmiş insanlarız. Ama

yıllardır Eminönülüüz. Yıllardır sizlerle hep birlikteyiz. Adeta bir ailenin fertleri gibiyiz. Kötü günümüzde iyi günümüzde hep birlikte olduk. Bundan da mutluluk duyuyoruz. Bugün birileri bizleri ayırmak istiyor. NEDEN İŞTEN ATILDIK?

* Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya ve Yardımcısı Murat Altıparmak'ın kurmak istedikleri çıkar şebekelerinde yer almadığımız için,

* Belediyenin varlıklarını kendi yandaşlarına peşkeş çekmesine karşı çıktığımız için,

* Kendi yandaşlarına yer açmak (istedikleri) için,

* Her gün milyonlarca lira kazanan otoparklardan akan gelirleri, kurduğu uyduruk vakıflara rahatça aktarabilmek (istedikleri) için,

* Eminönü Belediyesi'ni çiftliği gibi yönetebilmek (istedikleri) için işten atıldık.

Ahmet Çetinsaya yalan söyledi, söylüyor: Eminönü işçisine bayram öncesi 21 milyon ödediğini ilan ediyor. Yalan söylüyor. İspata davet ediyoruz. Aksine bayram öncesi ikramiyelerimizi ve nisan maaşlarımızı dahi ödemedi.

Bizler de ülkemizin diğer insanları gibi kurban bayramında, kurban kesmek istedik, mezarlarımızın başına çiçek dikmek, örf ve adetlerimiz gereği dost ve akrabalarımızı ziyaret etmek istedik. Suç mu

işledik? Bunları yapmak içinde belediyeden 60 milyon alacağımıza karşın 5 milyonluk ikramiyemizi istedik suç mu işledik?

Bunların suç olduğu bir ülke gösterebilir misiniz?

Ahmet Çetinsaya'ya göre kurban kesen, dost ve akrabalarıyla bayramlaşan, mezarlarını ziyaret eden, işyerlerini tatil eden herkes suçludur. Yani bayram yapmak suçtur. BAYRAMDAN ÖNCE 4 MİLYAR ÖDEMEYEN 80 MİLYAR'I NASIL BULDU?

Bizler başkanlık önündeyiz. İşimizi, ekmeğimizi geri istiyoruz.

Bu haklı mücadelemizde bize omuz vereceğinize, destek olacağınıza, sesinizi katacağınıza inanıyoruz.

EMİNÖNÜ BELEDİYE İŞÇİLERİ

► ayna gibi gösteren olaya gelince arkadaşlara bayram öncesi bir ödeme yapılmadı. Bayram tatiline girecek arkadaşlar kendisinden 5'er milyon lira para talep ettiler. Çetinsaya "para yok" diyerek talebi geri çevirdi. Arkadaşlar doğal olarak bayram tatili dolayısıyla işe gelmediler. Bayramda işe gelmemeleri eylem değildir. Yasal bir tatil süresini kullandılar. Bayram dönüşü, yani 15 Mayıs 1995 Pazartesi günü arkadaşları akşam 17'ye kadar çalıştırıyor. Ve o saatten sonra da iş akitlerini feshettiğini söylüyor."

- "Başkanın açıklaması nedir? İşçileri neden işten çıkarıyor?"

- "Niyeymiş, çünkü işçiler bayramda işe gelmemiş. Bayram dolayısıyla yasal bir tatil olan bu günlerde işe gelip gelmemek işverenin sorumluluğunda değildir. İşçilerin verdiği karara ve rızalarına - toplu sözleşmede de var - bağlıdır. İşçi mesaiye ister gelir, ister gelmez. işin bizce ilginç yanı, TV'ye verdiği demeçte de söylüyordu bunu: 'Ben bu işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarını bir hafta içinde ve bir taksitle ederim.'

Bir hafta öncesinde işçilerin istediği 5'er milyonu vermeye parası olmayan Çetinsaya (ki bu 3.5 milyar yapıyor), nasıl beceriyorsa bir hafta sonra iş akitlerini feshettiği 261 işçinin ihbar ve kıdem tazminatlarını, hem de bir taksitte (bu da 65 milyar tutuyor) ödeyecek. Yalanın böyle kuyrukluşuna ancak bu tür, burjuva politikacılarda rastlanıyor. "Bu çelişkiye ancak *ikiyüzlülük* diyebiliriz" diye devam ediyor sendikacı. "Başkan Çetinsaya *ikiyüzlüdür* ve söylediklerinde samimi değildir. Başkanın başa geldiğinden beri arkadaşları işten çıkarmak için fırsat kolladığını biliyoruz. Ancak bu bayram tatilinde işçilerin işe gelmemelerini - ki bu yasal haklarıdır - bahane göstererek sosyal demokrat arkadaşları işten çıkarılmıştır."

"Pekala" diyorum, "261 insanı sokağa atmakla ulaşmak istediği amaç ne?"

- "Yerlerine kendi ideolojisini destekleyecek yandaşlarını doldurup, onları kadrolaştıracak. Çetinsaya'nın hesapları bu doğrultudadır."

Bu planlar uygulanabilir mi? Eminönü Belediyesi binasının önü işçilerle dolup taşıyor. Destek ziyaretleri her semitten gelenlerle sürekliliğini koruyor.

İşçiler öfkeli, hakkımızı alacağız diyorlar. Pankartlar "işçi kıyımına izin vermeyeceğiz" diyor. Yüreklerle yazılmış bir kez... İşçiler inançlı, "hakkımızı alacağız" diye haykırıyorlar...

Direnış sürüyor. Bu direniş bizim direnişimiz. Susmayalım, sesimizi olanca yükseltelim. "Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz", gösterelim.

Sebahat Erdem

İşçilere jandarmalı, saldırı

Jandarmanın yardımı yetmiyormuş gibi deri işverenleri işçilere bir de tabancayla saldırdılar

BASINA ve KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Aydınlıköyü, İstanbul Organize Deri Sanayi Bölgesi A-16 Parsel, Tuzla, İstanbul adresinde kurulu Cihangir Dericilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti. ünvanlı fabrika işvereni sırf sendikaya üye oldukları için çıkardığı 60 üyemizi bugüne kadar işe almamıştır. İşverenin bu yaptığı KANUNSUZ LOKAVT'tan başka birşey değildir. Üyelerimiz, işverenin bu yasadışı lokavtına karşı 7 aya yakın bir süredir direniyor.

Cihangir Dericilik Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti. işvereni "kapattım" dediği işyerine 5 Haziran Pazartesi günü dışardan yabancı işçi almaya kalkmıştır. Fabrika kapısında aylardır direnen üyelerimiz işverenin bu tutumunu protesto ederek getirilen yabancı işçileri işyerine sokmamıştır.

Bölge Jandarma Komutanlığı'na yalan yanlış haberlerle şikayette bulunan işveren, güvenlik güçlerini aldatarak işçilerin üzerine göndermiştir. Fabrika kapısına gelen jandar-

ma, direniş çadırlarında bulunan üyelerimizi dipçik kullanarak dağıtmıştır. Bu olaylarda iki üyemiz yaralanmış ve hastahaneye kaldırılmıştır. Olayın duyulması üzerine Fabrika önüne gelen organize sanayi deri işçileri, güvenlik güçlerinin ve Cihangir işverenin bu tutumunu protesto etmiştir.

Protesto için toplanan işçiler dağılırken Tabaksan Fabrikası işverenleri (iki kardeş) işçilerin üzerine tabanca ile ateş etmiştir. İşçilere yapılan bu tabancalı saldırı, Organize Deri Sanayi'de durumu daha da tırmandırmış ve gerginleştirmiştir.

Bugün (6 Haziran 1995) Tuzla, Organize Deri Sanayi'de çalışan işçileri saldırıları protesto etmek için işi bırakmışlardır. Bugün hiçbir fabrika çalışmıyor.

Deri işverenlerini, işveren sendikasını ve güvenlik güçlerini olayların tırmanışını önlemeye çağırıyoruz. Cihangir işverenin yasadışı lokavta son vererek işçileri işe almasını, işçilere silahlı saldırıda bulunan saldırganların adalete teslim edilmesini istiyoruz.

Doğacak olaylardan dolayı sendikamızın ve üyelerimizin hiçbir sorumluluğu olmayacağı kamuoyuna ve ilgililere duyuruyoruz.

T.Deri-İş Genel Merkezi
Basın Bürosu,
6 Haziran 1995

İşverenin dostu jandarma

Jandarma, Gebze'de de Petrol-İş üyesi grevcilere saldırdı

HABER BÜLTENİ

Gebze şubemiz kapsamında, Dilovası mevkiinde kurulu bulunan Polisan Kimya San. A.Ş. ile İzmir Kimya İth.İhr.A.Ş.'de greve çıktığımız 17 Nisan 1995 tarihinden bu yana üyelerimize yönelik saldırılar durmak bilmiyor.

Üyelerimizin iyi niyetine karşı her dönem yeni yeni oyunlar sahneye koyan Necmettin Bitlis, işçi ve sendika düş-

manı yüzünü gizlemeyerek, açıkça ortaya koymaktadır. Sıfır zam dayatmaları, ücret ödemelerini geciktirme, sendikadan istifaya zorlama, taşeronlaştırma ve süreklilik arzeden işçi kıyımlarıyla, üyelerimize yönelttiği bu saldırılarda tek bir hedefi vardır. O da işyerlerindeki örgütlülüğümüze yok ederek, üyelerimizi kölelik koşullarında çalışmaya boyun eğdirmek.

İşçileri köleleri gibi gören bu

insanlık dışı zihniyet, varolan yasaları da kendine kalkan yaparak olanca gücüyle birlikteliğimizi parçalamaya çalışırken, her defasında üyelerimizin kararlılığı ile karşı karşıya kaldı.

Polisan ve İzmir Kimya'da haklı ve meşru talepleri için greve çıkan üyelerimiz, bugüne kadar hiçbir grevde görülmemiş saldırılarla karşılaştılar. Daha grevin ilk günü fabrika etrafında jandarma kuşatmasıyla karşılaşılan üyelerimiz, işverenin çeşitli tahriklerine, grevci işçilerin yerine müteahhit işçileriyle yasadışı üretimin devam etmesine rağmen bugüne kadar güvenlik güçleriyle karşı karşıya gelmediler.

Grev öncesi 17 günlük ücretlerini ve zorunlu tasarruf nemalarını almak için 15 Mayıs 1995 Pazartesi sabahı fabrika önüne gelen üyelerimize, önce işverenin adamlarından bir müteahhit işvereni silahını çekerek tehdit etmiş ve üyelerimize saldırmış,

Sendikacıya Saldırı

Belediye-İş GYK, İstanbul 1 nolu şube başkanı Adem Ustaosmanoğlu'na yapılan suikast üzerine aşağıdaki bildiriye yayınladı

Belediye-İş Sendikası İstanbul 1 no'lu Şube Başkanımız Adem Ustaosmanoğlu, 29 Mayıs 1995 Pazartesi günü sabahı sendikaya gelmek üzere evinden ayrılıp arabasına binmek istediği sırada, kimliği bilinmeyen üç kişinin saldırısına uğrayarak çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Sivil toplum örgütlülüklerine en fazla ihtiyaç duyulan bugünlerde, bu tür saldırıların kime ve neye hizmet ettiği bilinmektedir. Emekçi halkımızın bütün demokratik talepleri çeşitli baskıcı yöntemlerle susturulmak istenmektedir. Sendikacılar, aydınlar, yazarlar için çeşitli takibatlar yapılmakta ve cezaevlerine atılmaktadır.

Aslında susturulmak istenen şeyin demokrasi ve özgürlükler olduğunu biliyoruz. Demokrasinin olmazsa olmazlarından olan sendikaların çeşitli yöntemlerle susturulup yok edilmek istendiği bu süreçte, şube başkanımıza yapılan bu saldırı çok düşündürücüdür. Bu tür demokrasi dışı yöntemler işçi sınıfı mücadelesinden bizleri alıkoyamaz.

Nedeni ne olursa olsun, kim veya kimler tarafından yapılsa yapılsın, böylesi bir saldırı herşeyden önce işçi sınıfına karşı yapılmış bir saygısızlık olarak kabul edilmelidir.

Şube Başkanımız Adem Ustaosmanoğlu'na işçi sınıfımız ve sendikalarımız adına geçmiş olsun diyor, kendisine bu çirkin saldırıda bulunanları kınıyoruz.

30 Mayıs 1995

daha sonra da orada bulunan jandarmalar üyelerimize dipçikleriyle saldırarak birçoğunun yaralanmasına neden olmuşlardır. Necmettin Bitlis'in yasal hakkımız olan grevimizi, yasal olmayan mafya yöntemleriyle kırmaya çalışırken güvenlik güçlerinden böylesi bir destek görmesi, işçi sınıfımızı derinden yaralamıştır.

Bu ülkeyi talan edenlerin, dolandırıcıların peşine düşülmezken, alın teriyle çalışan, vergisini veren işçilerin, yasal haklarını kullanırken saldırıya uğramaları, ülkemizdeki demokrasinin kimler için varolduğunun en açık göstergesidir.

İşçi sınıfının örgütlü gücünü yok etmeye yönelik ve son dönemlerde sıkça başvurulan bu mafya tarzı saldırıları şiddetle kınarken, tüm işçi sınıfımıza ve kitle örgütlerini duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Petrol-İş Gebze Şube YK adına başkan Selahattin Şafak

Ha kuzgun leşe, ha karga!...

Göreceli olarak karmaşık süreçlerde, sınıfsal ideolojik ve politik perspektiften yoksun olduğu için dünyadaki değişim ve gelişmelerin yönünü kestiremeyen, bilimsel metod yerine devşirme (eklektik), biraz da "iyi niyetli" ve popülist, "nerede hareket orada bereket" tarzlı siyaset, ne yazık ki Türkiye'de düzen partilerinden "sol"culara bulaşmıştır. İki doğru, üçüncü yanlış düzeltmiyor. Tersine bir yanlış iki doğruyu ters yüz edebiliyor. Özelleştirme konusundaki tutumlarıyla sendikacılar ve "sol"cular işçi sınıfının dikkatini ve enerjisini yanlış yöne kanalize ediyorlar.

Özelleştirmeyi gündemin birinci maddesi yapan, işçi sınıfına ve sendikalara yönelttiği tehditlerdir. Özelleştirme sonrasında ilgili sektörlerde işten çıkarmaların artacağı, taşeron kullanımı yoluyla sendikasızlaştırmanın ve sigortasız kaçak işçi çalıştırmanın yaygınlaşacağı, işten atılmamış olanların ekonomik ve sosyal haklarında gerilemelerin yaşanacağı bellidir. Ama, işçiyi savunma niyetiyle devlete ait olan, burjuvaziye çalışan KİT tekellerini savunma konumuna düşmek ciddi bir hatadır.

Komünistler sınıf mücadelesinde işçi sınıfının uzun erimli çıkarlarının temsilcisidirler. Ancak burada durmak eksik olur. Komünist partisi aynı zamanda toplumsal gelişmenin partisidir, tüm toplumu bugün yaşadığı kapitalist aşamadan daha yüksek bir uygarlık düzeyine yükseltmek için çalışır. Teorik düzeyde ya da sınıf çıkarlarına doğru yaklaşıldığında, toplumsal gelişme ile sınıf mücadelesinin, işçi sınıfının çıkarlarının ters düşmesi olası değildir.

Kapitalist toplumda toplumsal gelişmenin ve işçi sınıfının çıkarları üst üste düşer. Ancak kimi geçici çıkarları uzun erimli çıkarın önüne koyma, ya da kesimsel çıkarı bütünsel çıkarın önüne koyma gibi yaklaşımlara günlük mücadeleler içinde sıkça rastlanır. Kapitalist toplumda her ekonomik ilerlemenin başlangıçta ilgili kesimlerin koşullarında ciddi bir kötüleşme getirdiğini en iyi komünistler bilir. (Dizel motorlu loko-

motif buharlı lokomotif sürücülerini bir çırpıda elinin tersiyle işsizler yığını içine atmadı mı? - Kervan) Komünistler şunu da çok iyi bilirler ki, ilerlemeyi engelleme çabası çalışanlar için daha kötü koşullar doğurur. İkincisi, ekonomik ilerleme, ilgili kesimlerin koşullarını önce kötüye götürür, ama aynı zamanda daha sonraki iyileşmenin de temellerini döşer.

Cumhuriyet'in kuruluşundan itibaren, o gün sanayici olmayan burjuvazinin rolünü üstlenen devlet, önce halktan topladığı vergiler ve alıntıyla sağladığı birikimin oluşturduğu tasarrufla, Osmanlı borçlarını ödemiş, süreçte bankalar kurmuş, "millileştirmeler" ve sanayi yatırımlarıyla KİT'leri oluşturmuştur.

Kapitalizmde bu kuruluşların amacı halka hizmet değil, burjuvazinin palazlandırılmasıdır. Türkiye'de de öyle olmuş, tek parti döneminde de sonrasında da KİT'ler halkı sömürmenin aracı olmuşlardır. Giderek burjuvazi yetiştirdiği bu "sera"ya sığmaz olmuş, özel sektör öne çıkmıştır. Bugün devlet işletmeleri, özel sektöre mali destek sağlayan, pahalı alt-yapı yatırımlarını onun yerine yapan, KİT'ler aracılığıyla ucuza ham madde üreten kuruluşlar durumundadır. "Yap, işlet, devret" felsefesi bunu ne güzel anlatıyor.

KİT'ler, burjuvaziye eğitilmiş-yetmiş eleman yönetici yetiştiren, burjuva siyasetçinin seçimlerde işsiz kitleye elini sallayıp adam alacağını vadiyle oy avcılığı yaptığı pota, iktidar olduğunda devşirdiği adamlarla ihale, kredi, teşvik yolsuzluğundan pay aldığı kurumlardır.

Her toplu sözleşme döneminde, işçiler işletmeyi yönetenlerle değil, devletle karşıya gelmişlerdir.

Böyle bakıldığında "devlet" eliyle halkın malını yiyen kuzgunlarla, "özel" sektörde emekçileri açıktan sömüren kargaların arasındaki fark, sınıf karakterlerinde değil görünüşlerinde, giysilerindedir. Ha kuzgun leşe, ha karga leşe!..

Komünistler özelleştirmeler konusunda bu noktayı hiç gözardı etmezler. İşçi sınıfının bir bütün olarak dayanış-

**Zonguldak
Temsilcimiz
Ali Arı yazısında
kamu iktisadi
teşebbüslerinin
özelleştirilmesine
takınılacak doğru
tutum konusunu
işliyor**

masının propagandasını yapar, kadın işçileri, nitelikli ve nitelsiz işçileri, işsizleri, "daha kısa iş günü", "işsiz kalanlara yeni meslek eğitimi", vb. hedefler çerçevesinde örgütlemeye özel önem verirler.

Satılacak ya da kapatılacak işletmelerde istihdam güvencesini sağlamak

için yeni meslekler eğitimi, işçinin bugünkü mesleği ve öteki koşullarıyla uyumlu yer değiştirmesi, iş bulması gibi istemleri, yine yasal düzenlemelere bağlayarak yükseltmeliyiz.

Bölgemiz Zonguldak somutunda, bence, Türk-İş'e bağlı Genel Maden-İş sendikası öncülüğünde, Disk'li, Hak-İş'li sendikaları da katarak oluşturulacak "Birlik, Mücadele, Dayanışma" koordinasyon komiteleri, "memur" sendikalarını ve sendikasız işçileri de içine alan emek konseyleri oluşturulmalıdır.

İşli-işsiz dayanışması, işsizlerin sendikalara üyeliği için yasal düzenleme savaşımı, emeklilerin sendikalara üyeliği için yasal düzenleme savaşımı, "memur" sendikalarının işkollarında varolan işçi sendikaları içerisinde gerçek birer sendika olarak yer alabilmesi için yasal düzenleme savaşımı, sendika-içi demokrasinin olabildiğince yaygınlaştırılarak işletilmesi için savaşım...

Bunlar hiç de azımsanmayacak önemde savaşım hedefleridir.

Tabii en başta, bölgemizde tek bir sigortasız işçi ve sendikasız işyeri kalmaması için savaşımı yükseltmek geliyor.

Haydi savaşıma! ●

MEZARDA EMEKLİLİK YASASI

Türk-İş kesinlikle kabul etmeyecek!

Türk-İş Konfederasyonu'nun TBMM'de çıkartılmasına çalışılan yeni emeklilik yasası ile ilgili olarak bağlı sendikalara gönderdiği genelge.

GENEL BAŞKANLIKLARA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın, yaşlılık aylığına hak kazanma konusunda 506 sayılı Sosyal Sigortalar Yasası ve diğer mevzuatta yer alan düzenlemeleri değiştirerek, emekliliği tüm sigortalılar ve özellikle de mevsimlik ve geçici işçiler için imkansız hale getirecek bir yasa tasarısını hazırlamasının ardından, Yönetim Kurulumuz tarafından yapılan değerlendirme 5 Nisan 1995 günü Teşkilatımıza iletilmiştir.

Türk-İş Yönetim Kurulu daha sonraki günlerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve SSK ile sürdürdüğü görüşmeler sonucunda, bu ilk tasarıda özellikle emeklilik yaşı ve geçiş dönemine ilişkin bazı yumuşamalar sağladı. Ancak tasarı bu haliyle bile Türk-İş'in kesinlikle kabul edemeyeceği bir düzenleme öngörmektedir.

Türk-İş Yönetim Kurulu bu konudaki görüşmeleri sürdürmektedir. Tasarının Bakanlar Kurulu'nda ele alınıp, Türk-İş'in talepleri karşılanmadan TBMM'ye gönderilmesi durumunda Türk-İş meşru ve demokratik gücünü yeniden gösterecektir. Teşkilatımız da aynı duyarlılık içinde, bu konudaki çalışmalarını sürdürmektedir. Teşkilatımız da aynı duyarlılık içinde olduğunu çeşitli vesilelerle göstermiş, sendikalarımız ve şubelerinin bazı bölgelerde başlattıkları imza kampanyaları ile bu tepki hükümete iletilmiştir.

Türk-İş'e bağlı tüm sendikalarımız, şubeleri, işyeri sendika temsilci ve baştemsilcileri ile üyeleri, bu tasarının taleplerimiz karşılanmadan Bakanlar Kurulu'ndan TBMM'ye gönderilmesi durumunda, haklarımızı koruma konusundaki kararlılıklarını bir defa daha çeşitli meşru ve demokratik eylemlerle göstereceklerdir. Bu konuda daha önce başlatılmış olan hazırlıkların daha da hızlandırılması acilen zorunludur.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederiz. Saygılarımızla.

Bayram Meral, genel başkan,
Enver Toçoğlu, genel mali sekreter

25 Mart günü, Yozgat'ın Sorgun ilçesinde kömür ocağında meydana gelen grizu patlaması sonucunda, Zonguldak'ta yaşanan grizu patlamasının acısı daha insanların belleğinden silinmeden, 37 işçi göçük altında kalarak yaşamını yitirdi.

Türkiye'de birçok kişi grizu patlamalarına "şans" ya da "şanssızlık" olarak bakıyor. Hatta göçük altında ölümler "kader" / "kadersizlik" olarak görülüyor. Dahası, Sorgun'da göçüğün olduğu madenin işletmecisi göçük olmasını ve ölümleri hiç utanmadan doğal(!) görüyor.

Umursamazlık ve gösteriş öyle ki, çiçeği burnunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Aydın Güven Gürkan Yozgat'a gitti, sorumluların bulunacağı açıklandı, işveren tutuklandı, soruşturma yapıldı, basın olayları 2-3 gün yazdıktan sonra olay (her zamanki gibi) unutuldu. "Yozgat'ın Sorgun ilçesindeki Madsan kömür işletmesi tarafından işletilen ocağın, birçok kez kapatıldığı halde bu zamanlarda kaçak olarak üretim yaptığı, İŞ-GÜM (İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Merkezi) müfettişlerinin kapattığı ocağın mahkeme kararıyla açıldığı" gibi bazı çarpıcı gerçekler gözardı edildi. Soruşturmanın sonucu işveren de bir süre sonra serbest bırakıldı.

Ölen 37 işçinin çoluk çocuğu, yakınları ne olacak, ocak yine eskisi gibi mi işletilecek, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda ne gibi adımlar atılacak, işçilerin çalışma koşulları açısından bu kazadan ne somut ders çıkartılacak? Bu konular, bir dahaki grizu patlamasına kadar rafa kaldırıldı.

Türkiye, işçi sağlığı-iş güvenliği konusunda sınıfta kalmış bir ülke. Afrika'nın, Asya'nın en geri ülkeleri ile aynı kademede. Maden ve inşaat iş kollarında iş kazalarında "dünya birincisi". Çalışma koşulları ilkel, insan hayatının değeri yok. Türkiye'de işyerleri çalışanlar için birer ölüm makinası gibi. Yılda 1500 kişi ölüyor! Sakat kalanlar ya da meslek hastalığına yakalananlar buna dahil değil.

Yozgat Sorgun'daki gibi *toplu katliamlara* dönüşen kazalar, Türkiye'de çok sık aralıklarla yineleniyor. Oysa ne Türkiye'de, ne de dünyanın bir başka ülkesinde bu kazalar bu ölümler bir yazgı (kader) değil, şanssızlık hiç değil. Bu bir *anlayışın* ürünü: Yeterince güvenlik önlemleri almadan, yeterli sayıda deneyimli insan çalıştırmadan, maliyeti olabildiğince düşük tutarak olabildiğince kısa sürede olabildiğince çok para kazanmak, yani Özal'cası, "köşeyi dönmek"!!..

Yalnızca bu da değil, kendi koydukları yasaları kendileri de tanımıyorlar. Yasaların yaptırımını da yok, kim kime dum duma... Kağıt üzerinde bakılınca yeterli tüzük var, fakat kim uygulayacak. Tüzük tek başına yeterli değil, denetleme mekanizması, tüzüğü uygulamaya mekanizması güçsüz.

Türkiye'de işyerlerinin bu tüzüğe uygun olarak çalışmasını sağlayacak kurum İŞ-GÜM'dür (İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Merkezi). İŞ-GÜM'ün Türkiye'deki müfettiş sayısı 1200 civarındadır. Bunların bir bölümü teknik eleman değil. Geriye 700-800 civarında bir teknik müfettiş topluluğu kalıyor. Bunların içerisinde gerçekten konusunu çok iyi bilen uzman müfettiş arkadaşlar var. Konularını iyi bildikleri gibi,

Sorgun patlaması Türkiye'nin yarası

İzmir'den *Mahir Serin*
Sorgun kömür ocağında meydana gelen
iş cinayetinin ışığında
işçi sağlığı - iş güvenliği sorununun
çeşitli yönlerine değiniyor

İşyerlerinde soruna bilimsel açıdan yaklaşıyorlar. Fakat, onbinlerce işletmenin ve milyonlarca işçinin ortam ve koşullarını incelemeye 700- 800 uzman yetebilir mi? Bir işyerine denetim için iki-üç yılda belki sıra gelir.

Bunun yanı sıra, İŞ-GÜM bünyesinde *hakim uzman* yok denebilir. Birçok mühendislik dalında da yeterli uzman sayısı yoktur. Konusunda uzmanların birçok yetkileri ellerinden alınmıştır. İşçi sınıfının çalışma koşullarını denetleyecek bu az sayıda uzmanın kendi çalışma ve yaşam koşulları kötüdür. Aldığı ödenekler, denetlemeye gidecekleri yer için yol parası, kalma vb. gibi ihtiyaçlara yetmemektedir.

Diyelim ki, tüm bu olumsuzluklara karşın bir İŞ-GÜM müfettişi bir işyerine gitti. Çalışma koşullarını uygun bulmadı. O işyerini hemen kapatamaz. Belirttiği eksiklik ve aksaklıklar işveren tarafından ısrarlı şekilde yerine getirilmezse, ancak o zaman kapatabilir. Hele bu işyeri kamu işyeri ise devletin

işyerini kapatamayacağı (ya da kapatmaması gerektiği) kendisine kibarca(!) bildirilir.

Görüldüğü gibi bu koşullar altında bir İŞ-GÜM müfettişinin "kapatma cezası" vermesi zorlaşmaktadır. (Tabii, kapatma işçileri açısından da tercih edilen bir durum değil. Onlar işyerlerinin kapatılmasını değil, çalışma koşullarının iyileştirilmesini istiyorlar. Kapatma son aşamanın yaptırımını.) Yozgat/Sorgun örneğinde olduğu gibi kapatma cezası verilmiş olsa bile bu ya işveren tarafından kaçak olarak ya da mahkemece kaldırılarak geçersiz kılınıyor. Adalet mekanizmasının mülkün temeli, ya da mülkün adaletsizliğin temeli olduğu sözü boşuna söylenmemiş. Buna sendikal hareketin ilgisizliği, cahilliği ve ataleti de eklenince ortaya Sorgun'daki gibi facialar çıkıyor.

Tüm bunların gösterdiği şeyler var. Herkes, en başta da konunun doğrudan muhatabı olan taraflar, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunu iş kazası meydana

gelince ele almak gibi bir alışkanlıktan kurtulmak durumundadırlar.

Türkiye'de iş kazalarını önleme sorunu, iş güvenliğini sağlama sorunu, işçi sınıfının iş ve yaşam koşullarını iyileştirme kavgasının en önemli parçasıdır. Bunu bu şekilde görmek ve bu şekilde yaklaşmak zorunda olan sendikalarda yeterli birikim maalesef yoktur. Birçok konuda eksiklik olduğu gibi bu konuda da sendikal hareketin uzman düzeyinde çalışmaları yoktur, olanlar da yetersizdir. Oysa sendikalarda merkezi olarak işkolu temelinde uzmanlar, işçi sağlığı ve iş güvenliği uzmanları bulunmalı ve bu örgütlenme konfederasyon düzeyinde bir enstitüye dönüştürülmelidir. Sorunlar burada etraflıca incelenmeli ve bu düzeyde girişimle konu takip edilmelidir. Yeterli bilgi akışı işçi sağlığı - iş güvenliği konusunda daha bilinçli bir mücadeleyi getirecektir. Aynı şekilde, daha bilinçli ve kararlı mücadele de işçi sağlığı - iş güvenliği alanında daha olumlu koşulları getirecektir.

SSK'da da yeterli birikim ve girişim yoktur. Bu konuda uzmanların varlığına karşın işyeri hekimlerine, ardından da meslek hastalıkları hastanesine kadar uzanacak bir bilgi birikimi ve *organizasyon yoktur*. Bütün organizasyon, hasta olanı geçici olarak tedavi edip üretime geri göndermek üzere kurulmuştur. Bu tür bir organizasyon ile geniş anlamda iş sağlığı sorununda adım atmak olanaklı değildir. Oysa SSK bu konuda zarar gören taraftır. Çünkü, sakatları iyileştirme görevi SSK'ya düşmektedir. İşçiler kendi ödedikleri primlerle kendilerini tedavi etmektedirler.

Odalar ve meslek örgütlerine gelince. Buralarda uzman kişiler bulunmaktadır. Fakat gerek yetkilenmemiş olmaları, gerek kendi üyelerini tam anlamıyla organize edememeleri, gerekse birçok yerde muhatap kabul edilmemeleri, meslek odalarını içinde olmaları gereken işçi sağlığı-iş güvenliği konularının dışında kalmak durumunda bırakıyor.

Bakanlık bünyesinde çok potansiyel var, ama kendisini bir işveren gibi görmektedir. Aynen de öyledir. Devlet ve özel işverenlerin çıkarları, bakanlığın işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda attığı (daha doğrusu atmadığı) adımlarda kendisini göstermektedir.

İşçi sağlığı-iş güvenliği sorunları bir çırpıda çözülecek sorunlar değildir. Yalnızca bir kişinin, örgütün, kesimin, hatta yalnızca işçi sınıfının tek başına çözeceği sorunlar değildir. Sorunun temel sahibi olan işçi sınıfına ve sendikal harekete büyük görev düşmekle birlikte, devlet organları, bakanlıklar, odalar, İŞ-GÜM, SSK vb. gibi konusunun uzmanı kurumlar, işverenler... el ele vererek, bir uzmanlık dalı olan işçi sağlığı-iş güvenliği önlemlerini tartışmak, işyerlerinin çalışma standartlarını yükseltmek durumundadırlar. Bir yandan eski işyerlerinin koşulları iyileştirilirken bir yandan da yeni açılacak işyerinin istenen koşullara uygun olması sağlanmalı, ardından da sürekliliğin sağlanması için gerekli ortamın nasıl sürdürüleceği konusu tartışılmalıdır.

Sorun karmaşık bir süreci gerektirmektedir. Hemen bugünden yapılabilecek çok şey vardır. Yeter ki, konuyla gerçekte ilgilenen kurumlar el ele verip, gerekli eşgüdümü sağlayıp ortak adımlar atabilsin. ●

15-16 HAZİRAN Militan Y

Seyit Rıza Güven

15-16

Haziran 1970 İstanbul'da 100 bin in üzerinde işçi sendikal yasalarda yapılması planlanan olumsuz değişiklikleri protesto için işi durdurdu ve İstanbul'u neredeyse zaptetti. Yapılan yığinsal gösterilerle İstanbul'da tüm yaşam felce uğradı. Polisin yetmemesi üzerine burjuvazi orduyu işçilerin üzerine sürdü. İstanbul ve çevresinde sıkıyönetim ilan etti. Çıkan çatışmalarda 3 işçi öldürüldü. Ancak bu muazzam tepki sonucu sendikal yasalarda yapılması düşünülen değişikliklerden vazgeçildi. 15-16 Haziran bu nedenle sınıf hareketi tarihine altın harflerle geçmiştir.

Bu yıl 15-16 Haziran'ın 25.yıldönümünü yine ayaklanmalarla selamladık. Önce 12-13 Mart Gazi Ayaklanması, ardından şanlı, büyük 1 Mayıs gösterisi, yine Nürtepe-Okmeydanı-Gazi ekseninde yaşanan ayaklanma ve barikat kavgası, bu yıldönümünde apayrı, yeni ve güzel mücadelelerden konuşabileceğimiz müjdesini bize veriyor.

25 yıl bir insan yaşamı için uzun olsa da, bir toplumun yaşamında yüzyıllarla karşılaştırılınca bir nokta gibi kalıyor. Ancak, sınıf hareketinin (ya da sınıf kavgasının) kendi içindeki gel-gitleri, iniş- çıkışları içerisinde bu 25 yıl yüzlerce kitaba konu olabilecek zengin deneyimler içeriyor. Önce 70'li yıllara damgasını vuran devrimci durum yılları, ardından yükselen faşizm ve 12 Eylül faşizmi. Faşizmin çürüme, çözülme yılları ve 87-88-89 sınıf hareketinin

yükselişi. 90'ların başına mührünü vuran sosyalist sistemin çöküş yılları ve bunun etkileri. Milliyetçilik zehrinin, şeriatçı gericiğin, MHP'nin yükselişi. Sivas katliamı.. Ve Gazi ayaklanması.

Lenin şöyle diyor "Ne alt sınıfların

KAVGA

Al kardaşım al eline gürzünü
Vur zalimin zulmüne vur, vur be vur vur,
Kendi rahatını kendi elinle
Zor değil be, kendin için kur be kur

İşin mi var, damın mı var, hani nen?
Atılan sen, satılan sen, evet sen sen
Asker senden, vergi senden, oy senden
Senden olmayandan hesap sor be sor sor

Yeter be her gelen seni taşıladı
Atılan taş kemiğine işledi
Uyan artık senin kavgan başladı
Yapış bir ucundan şuna gir be gir
Aşık İhsani

16 HAZİRAN

Onaltı Haziran yüz bin işçi yürüdü
Onaltı Haziran yüz bin işçi yürüdü

Heyyyy.....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün

Onaltı Haziran işçi eylem birliği
Onaltı Haziran işçi eylem birliği

Heyyyy.....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün

Onaltı Haziran emperyalizme karşı
Onaltı Haziran emperyalizme karşı

Heyyyy.....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün
ATTF Korusu

Haziran'ın Kolundayız

ezilmesi, ne de üst sınıflar arasında bunalım devrimi getirebilir. Eğer bir ülkenin pasif baskı durumunu aktif bir isyan ve ayaklanmaya yetenekli bir devrimci sınıfı yoksa, bunlar yalnızca o ülkenin çürümesini getirebilir.”

DELİ KUŞUN ÖTTÜĞÜ

Hey göklere duman kurmuş dağlar hey
Değirmenin üstü her gün yel'olmaz
Dinle paşa, dinle ağa, dinle bey
Sen söylersin o susar mı bel'olmaz

Kızılmak akar suyun içerler
Aç karnına yurttan yurda göçerler
Çamin başı yine kar mı bel'olmaz

Ummam artık olanlar böyle olsun
Yeni çağda mızrak çuvala girsin
Vergi dersin, ümük dersin, can dersin
Verdiler mi aldılar mı bel'olmaz
Fazıl Hüsnü Dağlarca

(Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İng.basım c.19 s.223)

İşçi sınıfı bilimi böyle söylüyor. Ve tüm toplumsal göstergeler kanıtıyor ki bunu başarabilecek bir devrimci sınıfa sahibiz. Bu nedenle bu 15-16 Haziran'da konuşmamız gereken, bu sınıfın devrimci partisiyle kucaklaşma sorunudur. Çünkü önümüzdeki yıllarda, Türkiye belki de tarihinde hiç yaşamadığı kanlı bir kışmanın, bir hesaplaşmanın eşiğinde olacaktır. Sorun, geniş yığınlarla partiyi kucaklaştırma, parti silahını sınıfın eline verme sorunudur.

Bakın Lenin ne diyor:

“Genç savaşçılar daha cesurca, daha geniş ve hızlı bir biçimde tüm ve her türlü örgütlerimizin saflarına alınmalıdır. Bir an bile gecikmeden bu amaçla yüzlerce yeni örgüt kurulmalıdır.

“Evet yüzlerce (...) Kimse demesin ki böyle bir örgütlenme görevini yerine getirmek için şimdi vakit çok geç. Hayır örgütlenmek için hiç bir zaman vakit çok geç değildir...”

“Yığınlarla insan var ve biz insan kışığı çekiyoruz. Bu çelişkili formül uzun bir süredir Komünist Parti'nin örgütsel yaşamıyla, örgütsel gereksinimi arasında çelişkiyi dile getiriyor...”

“Yığınlarla insan var. Bütün yapmamız gereken, kuyrukçu fikir ve kurallardan kurtulmak, insiyatif ve girişime tam alan açmak ve binlerce büyük devrimci sınıfa yaraşır temsilciler olduğumuzu göstermektedir...” (Lenin, *agy*, c.8 s.219-220)

15-16 Haziran'ın 25.yıldönümünde haydi yoldaşlar sınıfla partisini buluşturmaya... O büyük vuruş için başka bir yol yoktur. ●

İŞÇİ YÜRÜYOR BAŞTAN

İşçi yürüyor baştan
Fabrika dağ taştan
Galiptir her savaştan

Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey
Burjuvanın kafasına vura vura hey
Faşistlerin kafasına vura vura hey

İşçi köylü el ele
Engel boştur bu sele
Amele ırgat köle

Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey
Burjuvanın kafasına vura vura hey
Faşistlerin kafasına vura vura hey

Emekçiyiz güçlüyüz
Kavgada hep bilinçliyiz
Faşizme hep hinçliyiz

Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey
Burjuvanın kafasına vura vura hey
Faşistlerin kafasına vura vura hey

ATTF Korosu

İŞÇİ SINIFIMIZIN ŞANLI TARİHİNDEN

Sakatlık sistemin çarpıklığının sonucudur

Kendinizi ve derneğinizi anlatır mısınız?

1958 Kahramanmaraş Elbistan doğumluyum. Türkiye Sakatlar Derneğinin Genel Merkez Başkanımı. Derneğimizin amacı eğitim, öğretim, sağlık problemi, iş imkanları yaratmak, kısacası sakatların tüm problemleriyle ilgilenmek, sorunlarını kamuoyuna iletip çözüm yolu aramaktır. 12 Eylül'den sonra derneklerin işlevliği kısıtlanıp dernekler bir federasyon çatısı altında toplanmak için gerekli bir çalışma yapılmıştır. Şu an bir ortopedik özürlüler federasyonu var, körler federasyonu var, sağır-dilsizler federasyonu var, zihinsel özürlüler federasyonu var. Bunların da bağlı bulunduğu bir konfederasyon var. Konfederasyon'un çatısı altında ama hepsi aslında ayrı yani konfederasyonun pek bir yaptırım gücü yok. İşlevi yok yine dernekler kendi başlarıyla, kendi örgütleriyle bir çalışma içersindedir.

Türkiye Sakatlar Derneği 1960 yılında kuruldu. Bu tarihlerde Türkiye'de bu tür amaçlı dernek kurulmamıştı. Bu tür amaçlı dernek olmadığı içinde genel olarak bu isim alınmış, ama tüzükte sadece ortopedik özürlüler için yapılan bir faaliyet programı var. Bizden daha sonra da körler derneği vb. kurulmuştur. Ama biz ismimizi değiştirme gereği duymadık çünkü eski bir tarihçesi var. Adı her ne kadar Türkiye Sakatlar Derneği ise de yine ortopedik insanları kapsıyor.

Türkiye'de her 7 kişi bir araya gelip dernek kurabilir, yasalara göre bir engel yok. Ama önemli olan bu derneklerin işlevliği. Ülkedeki dernekler çarpık bir şekilde yürütülüyor. Dernekler yasasına göre, dernekler yardım toplar, yardım dağıtır, kısaca bunun için vardır. Yani bir nevi dilencilik vatandaş eliyle değil, dernekler eliyle devam etsin gibi bir anlayış. Bizim istediğimiz derneklerin daha çok kitlesel faaliyetlerde bulunması. Yani sendikalar gibi çalışmalı. Sempozyumlar düzenlemeli, paneller düzenlemeli ve yürüyüşler yapabilmeli, hak arayan her türlü meşru yolları denemeli, yaptırım gücü olmalı, ama maalesef bu dernekler yasası ile böyle bir şey söz konusu değildir.

“Özürlü” tanımında da bir çarpıklık var, bu konudaki düşüncelerinizi açıklar mısınız?

Vücudunun herhangi bir yerini, elini, gözünü, ayağını vücudunun herhangi bir uzvunu kullanamayan kişiye özürlü denir. Devlet özürlüyü şöyle tanımlamış: “Bir kişi özürlü olduğunu kanıtlayabilmesi için herhangi bir devlet hastahanesine müracaat ederek alacağı heyet raporu sakatlığı, sağlamlığı, dereceli olarak bunu beyan ettiği takdirde % 40'ın altında olmamak kaydıyla

Türkiye Sakatlar Derneği eski genel başkanı Şükrü Poyraz ile İşçi Sağlığı Derneği Merkez Şube YK üyesi Rukiye Delibaş'ın yaptığı röportajı yayınlıyoruz

“özürlü sayılır” diyor. Yani %40'ın altında ise sakat sayılmaz diyor. Sakat bir kişi işe girmek için hastahaneye gittiğinde eskaza %38 sakat raporu verirlerse bu kişi sağlam olarak görünüyor. Sakatlar kadrosundan faydalanmıyor. O zaman sağlam statüsünde işe başvuruyor, yine sağlık kuruluşu raporunu almaya çalışıyor bu seferde sen sakatsın deniliyor. Sakatlık bu şekilde yüzdelenirse böyle olur.

Dünyada belirlenmiş bir kıstas, bilimsel bir tanımlama yapılmış mı?

Birleşmiş Milletler'in koyduğu tanı bedeninin herhangi bir yerini kullanamayan kişiye sakat diyor. Bu bir mide, kalp hastası, bir böbrek hastası da olabilir. Tek böbrekli bir vatandaş da olabilir. Derece sakatlığın sakatlığa göre ayarlanmıştır. Ama biz sakatlığı sağlamlığa göre derecelendiriyoruz.

Oran böyle belirlenince Türkiye'deki özürlülerin istatistik bilgilerinin de

ne kadar doğru olduğu ortadır. 1980 yılında Birleşmiş Milletlerin bir toplantısında, Avrupa ülkelerinin nüfusunun % 10'unu (demin verdiğim örnekler içinde olmak üzere) özürlü olarak beyan etmişler. Bizim Türkiye'de oradan mı esinlendi nedir Türkiye'de de özürlü oranın %10 olduğunu söylüyor. Türkiye nüfusunun 70 milyon olarak düşünürsek, % 10'a vurursak, nüfusunun 7 milyonu sakattır deriz. Buna biz değil kargalar bile güler. Bugün Avrupa'da iş kazası yok denebilecek kadar az. Biz de ise hergün bir maden ocağı çöküyor ya da bir fabrikada elini, kolunu kaptırıyorsun. Bu kazalarda dünya çapında ilk üçe giriyoruz. Trafik kazası hergün bir savaş gibidir. Resmi kayıtlara göre bile ortalama günde 5 kişi sakat kalıyor, 5 kişi de ölüyor. Ev kazalarına ne demeli. Akraba evliliğinin getirdiği sakatlıklar çok bizde. Türkiye'de akraba evliliği %40, dünyanın hiç bir yerinde görülmemiş böyle şey. Gerçekten faciadır. Akraba evlili-

ğinin %90'ından sakat doğum olmaktadır. Kimisi doğuştan belli oluyor, kimisi de gizli sakatlık dediğimiz olgu ile karşı karşıya kalıyor. Büyüyor, ama konuşup düşünemiyor. Eğitim yapılmalı, insanlara yarınlar hakkında güvence verilmeli ve bir an önce akraba evliliğinin önüne geçilmelidir. Bir köy biliyorum akaraba evliliğinden neredeyse nüfusun tamamı sakat.

Yani Türkiye'de %10 sakat var dememiz gülünçtür. Sakatın tam sayısını yaşıntı, öğrenim durumunu bilmeden sakatlar için sağlıklı politika üretmek mümkün değildir

Özürlünün, toplumdaki fakirleşme ile bağı nedir? Özünde sistem mi var?

Sakatlığımızın nedeni tam anlamıyla bu düzendir. İşleyişin, sistemin kurbanıyız. Ondan sonra sakatları acındıracak pankartlar açıyorlar. Biz acındırılacak varlık değiliz.

Az önce akraba evliliğine değindim. Araştırdığımız zaman yoksulluğun yoğun olduğu yerlerde gerçekleştiğini açık görürüz. Bilgisizlikten, yarına güvensizlikten. İş kazasından, trafik kazasından, gerekse doğum hatalarından sakat kalan kişilerin %80'i yoksuldur. Bir de sakat kaldın mı artık yoksulluğun da altında yaşamla karşı karşıyasın demektir.

Toplumdan, sendikalardan, demokratik kitle örgütlerinden, siyasi partilerden beklentileriniz nelerdir?

Sendikalar, birimlerde çalışan işçilerin beslenmesinden tutun, çalışma saatlerine, sağlıklı, güvenli çalışmasına kadar ilgilenmeli, insani koşulların sağlanması için mücadele etmelidir. Bir de sakatlarla ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği olması içinde olmasını isteriz.

Bugün hiçbir partinin programında sakatlarla ilgili bir madde yoktur, bu da onların konuya nasıl yanaştığını gösterir.

Demokratik dernekler birbiriyle görüşmeli dayanışmalı. Ama Türkiye'de bunun çeşitli zorlukları var, onu da biliyorum, sakatlar derneği arasında bile düzenli görüşmeler olmuyor. Bunu aşmalıyız. Sistemden kaynaklanan sorunlarımız ortaktır. Birlikte mücadele etmeli, ortak eylemler yapmalıyız.

Bu sorunu önümüze çıkaran bir başka neden de dernekler yasasıdır. Kanunlara göre dernekler siyasi partilere üye olamaz, siyasi partiden bağış alamaz, siyasi partiye, derneklere, sendikalara bağış veremez gibi bir takım saçma sapan maddeler var.

Devletten beklentileriniz var mı?

Devlet kendi koyduğu yasaya bile

uymuyor. Anayasanın 42. maddesi “kimse eğitim ve öğretim hakkından yoksun bırakılmaz” diyor, ama nerede? Türkiye’de sakatın okuma yazma oranı % 2’dir. İlkokuldan sonra okuyanların oranı ise son derece azdır. Belki ortopedik rahatsızlığı olan çocuk için özel eğitim gerekmiyor ama zeka özürlüler için, görme özürlüler için, sağır dilsizler için gerçekten özel eğitim gerekiyor. Ama ortopedik özür-lünün de bir dolu sorunları oluyor, sınıf üst katta olduğunda, tuvalette gitme olanakları onları düşünerek yapılmadı-ğından vb. devam etme oranı bunda da düşüktür. Yeni yapılan okullarda sakat çocuk da gözönünde bulundurup, mimarisi ona göre uyarılsa oran artar. 1990’da, 1991 yılı öğrenim yılında yapmış olduğumuz araştırma sonucu ülke genelinde 19 tane ortopedik özürlü üniversite öğrencisi tespit edebildik.

Bir diğer madde Anayasa’nın 50. maddesi, “kimse yaşma, cinsiyetine, gücüne uymayan işlerde çalıştırılmaz. Bedeni ve ruhi yetersizliği olanlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunurlar.” diyor. Çalışmalar ama korunurlar diyor. 50. madde gereği beni tekerlekli sandalye ile çalıştırmak zorundalar. Sana göre iş yok diyor. Peki kardeşim peki o zaman Anayasa’dan şu maddeyi toplayıp kaldırın, “bu memle-kette sakat yaşamaz” deyin, topla hepsini sabun fabrikasına gönderin. Şimdi siz Anayasaya göre, Anayasaya karşı bir suç işleyin hemen DGM gelip sizi yargılıyor. Sen anayasayı çiğnedin diyor. Bunu yaptın peki o zaman DGM devleti niye sorgulamıyor?

Bir diğer madde de 61. madde, “devlet, sosyal güvenlik bakımından özel olarak korunması gerekenlerin, sakatların korunmalarını, topluma intibaklarını sağlayıcı tedbirleri alır.” Biz böyle birşey görmedik. Sosyal güvenlik olarak çalışmayan sakata verdikleri üç ayda bir 900 bin TL. 1992 yılında verilmiş bir yasa tasarısı var, daha masaya konupta düşünülmedi üzerinde.

Dernek olarak siz mi hazırlayıp verdiniz?

Hayır. Onu bütün derneklerin ortaklaşa vermiş oldukları önerge doğrultusunda, bütün siyasi partilerin gurup başkan vekillerine verdik. Bir siyasi partinin yetkilileri 1991’de seçimden sonra ilk yasama yılında bir önerge olarak TBMM sundu ve bu önerge doğrultu-sunda sakat hakları araştırma komisyo-nu kuruldu. TBMM’de bu komisyon yaklaşık 14 aylık bir çalışma yaptı. Bu çalışma esnasında gerek biz gerek diğer kuruluşlardan bilgi alarak böyle bir 127 sayfalık bir sakatlarla ilgili bir kanun teklifi 1992’nin Şubat ayından bu yana TBMM önünde henüz gündeme bile alınmadı. Ve Birleşmiş Milletler’e de gidildi, takdir o kadar güzel anlatılıyor ki Birleşmiş Milletler şaşıyor. Yani Türkiye gibi bir ülkede sakatlara nasıl bu kadar hak verilir diye. Hatta 1991’de Birleşmiş Milletler’de Türkiye’de yılda 2 kezden az olmamak kaydıyla sakatlar için özel gündemle parlamento toplanır diye karar çıktı.

Üyelerin çok duyarlı olduğu konular var. Biz beyin olarak sakat değiliz diyor, düşünebilen insanlarımız ve öğretebilen insanlar da olmak istiyoruz. Biz dilenmek gibi iş istemiyoruz.

Biz bir fabrikaya gittiğimizde yete-neğimizle iş almamız, sakat olduğumuz için değil. Önce mesleki eğitim isteniyor. Bu konuda çalışmalarınız ve hükümete önergelerin var mı?

Türkiye’de bahsettiğim gibi yaklaşık 6 ila 10 milyon arası sakat var. Bir demegin 6 ile 10 milyon kişiyi istih-dam etmesi veya mesleki rehabilitasyon yapması çok zor. Gerçi bizim Türkiye Sakatlar Derneği olarak şu an Vatan Caddesi’nde. bir inşaatımız var devam ediyor, amacımız burayı mesleki reha-bilitasyon sistemine getirmek. Yani orada kendi eğilimine göre bilgisayar istiyorsa, bilgisayar muhasebe istiyorsa, muhasebe yabancı dil istiyorsa, yabancı dil, elektronik üzerineyse, elektronik eğitim göreceği bir yer olacak. Şu anda paramız bitti inşaatımız bile yarıda kaldı.

Sakat arkadaşlarımızı toplumla kay-naştırabilmek için önce evinden çıkarıp toplumun içine sokmak gerekiyor. Dört duvar arasından sıyrılıp toplumla kay-naşamıyor. Sakat arkadaşlarımızı bir sinemada merdivenin başında bekler-

olduğu şeyleri istiyoruz, eğitim istioy-ruz, iş istiyoruz. Sorun toplumsal bir sorundur.

İşçi örgütlerinin, sendikaların yapa-bileceği ve uygulayabileceği şeyler var. Bu kuruluşların da sakatların uygun, eğitilmiş işe yerleştirilmesi mücadele odakları arasında olmalıdır. Bu konu-daki sizin görüşlerinizi alabilir miyim?

Bu konu ile ilgili bir proje çalışmamız var. Ön hazırlık için devrimci Sağlık-İş’le birlikte bir toplantı yaptık. Ülkemizde bu 1475 sayılı iş kanunu 25.maddesi gereği % 2 sakat, %2 hükümlü çalıştırma mecburiyeti var. Çalıştırmadığı takdirde takipçisi kim, bölge çalıştırma müdürlükleri. Sendikalar değil, sendikalar sadece çalışan işçilerin sorunlarıyla ilgileni-yor, çalışmayan işçiyle ilgisi yok. Devlete baskı kurumu yok yani. Bölge çalışma müdürlüğünün iş ve işçi bulma kurumu tesbit ediyor ve diyor ki, “a işyerinde şu kadar personel çalışıyor, bunun sakatı yok. Bölgeye gerekli cezayı kes” diyor. Bölge çalışma müdürlüğü de gidiyor

“Biz hayvan değiliz.
Biz insanın layık olduğu şeyleri
istiyoruz,
eğitim istiyoruz, iş istiyoruz.
Sorun toplumsal bir sorundur.”

ken şöyle diyen vatandaşlarımız çok oluyor: “Aman canım, senin bu sakat halinle ne işin var burada, evinde otur.” Yani devletin “sakat üretmez, düşün-mez” anlayışı vatandaşın beynine de yerleşmiş. Sistemin sakatlara bakışı değiştiği zaman bu değer yargıları da değişecektir. Sakatlık kadercilik değil-dir.

Sakatlık oranının yüksek olması ülkenin yanlış işleyişine en büyük kanıtlardan biridir.

Topluma, okuyucularımıza bağış için Banka Hesap Nosu verelim, hemen bir duyuru yapalım.

İnşaatla ilgili her türlü araç, gereçe, malzemeye ihtiyacımız var yani inşaat-la ilgili her türlü yardımı kabul ederiz.

Ülke çapında örgütlülük düzeyini nasıl?

Özürlülerle ilgili değişik ad altında 100.000 kadar dernek var. Bir de bunların birbirilerinden bağımsız olu-şan ve benim de en çok ağırıma giden bir konu var. Bakıyoruz, “zihinsel, özürlüleri vb. kalkındırma derneği”. Sakatların sırtından burjuvazi örgütle-niyor. Bir gidiyorsun bakıyorsun o derneklere, sosyete kadınları toplan-mış, sakatı bir dilenci gibi koymuş, yardım topluyor, nasıl hayvanseverler demegi var insanlar orada duygularını tatmin ediyor, onun gibi birşey.

Biz hayvan değiliz. Biz insanın layık

işverene, “senin şu kadar personelin var, 10 tane sakat çalıştırman lazım. Fakat gördüğüm kadarıyla sen sakat çalıştırmıyorsun. Sana iki ay müssa-de, bu sakat kadrosunu dol-dur” diyor. 2 ay sonra geliyor bölge çalıştırma müfettişleri kontrol ediyor ve tabii ki işveren yine o kısımları doldurmamış ve kişi başına 500 bin TL gibi bir para cezası alıyor. Cüzi bir rakkam. Bir sefere mahsus işve-ren de adam başına 500 bin lirayı seve seve veriyor.

Üyelerinizin bu konuda bir teklifi vardı. Para cezası 10 milyon TL, 20 milyon TL olsa ne yazar, para cezası verilmesin. O fabrikanın kapanması ceza olsun diyorlardı.

Doğru para biraz daha artsa ne oluyor, caydırıcı ceza olmalı. Bizim de istekle-rimiz, istemlerimiz bu doğrultuda. O zaman teklifimiz içinde, gelişmiş ülke-lerde olan çalışmalardan da örnek vermiştik: Önce işverenin sakat çalış-tırmaya özendirici bir takım yasalar getiriliyor, örneğin vergi indirimi uyg-u-luyor, faizsiz kredi uyguluyor. Ama bunları uygularken de sakatı devlet, önce mesleki reabilitasyondan geçiriri-yor. Sonra sakatların çalıştığı işyeri birimleri kuruyor. Devlet o işverenden kazandığı parayla bunları yapıyor. 500 bin lirayı burada bölge çalışma alıyor, maliyeye veriyor oradan da devletin bütçesine, hiç bize geri dönmüyor. Bu paralar ciddi bir şekilde toplansa ve

gerçekten ciddi bir kasada toplansa her yıl bir il baz alınır. Ve 5 yıl içinde hiçbir sakat açığa kalmaz.

Biz bunları verdik ama aslında bal gibi de bunları biliyorlar. Bugün örneğin Ziraat Bankası’nda bir tane sakat bulamazsınız. Sakat yok, çalıştırıyor. Gerekçe ne? Banka bir ticarethanedir oraya gelen bir müşteri sakat görmek istemez. Müşterinin morali bozulur. Başta devletin kafası bozuk.

Buraya kadar aslında biz hep sakatın istihdamına değindik, başından sonuna eğitim öğretim dedik. Bir de sakatlığın sebeplerini anlattık. Bunun yanı sıra herhangi bir nedenden dolayı sakatlan-ban bir vatandaşın tıbbi bir rehabilitas-yonu var. Tıbbi rehabilitasyon dediğimiz olay, şu sakatlığı asgariye indirmek, kişiyi kendi kendine yetebi-lecek duruma getirebilmek, tıbbi reha-bilitasyondur. Bizim ülkede tıbbi rehabilitasyon da yok. Örneğin bir kişi bir işçi fabrikada geçirdiği bir kaza sonucu elini, kolunu kaptırıyor, beli, ayağı sakatlanıyor. Gidiyor tedavisini görüyor, ameliyatını oluyor, bitiyor. Ama tıbbi rehabilitasyon dediğimiz bir durum var, o kişinin gidip orda rehabite edilmesi lazım, kendini o hayat koşul-larına adapte etmesi lazım. Türkiye’de rehabilitasyon merkezi üç tane ve yatak sayısı 600 adet. Ankara’da, İstanbul’da, Kastamonu’da var. Meslek hastalıkları hastanesi hiç yok. Bir hastanın tıbbi rehabilitasyondan geçebilmesi için ta-nıdığı bir bakanın olması lazım. İnsan sağlığı üzerinde önem verilmesi, sakat-lıkların azaltılabilmesi için başta bunlar gereklidir. Yani devletin ülke genelinde insandan yana kesen sağlık politikası olması gerekli.

Size bu konu dışında bizce toplumu çok ciddi tehdit eden başka bir konudan size soru sormak istiyoruz. Şeriatçı düşünce ve Laiklik konusun-daki düşüncelerinizi öğrenebilir mi-yiz?

Gerçekten çok ciddi bir konudur. İnsanların onuruna yakışan laik ve gerçek anlamda demokrasiyle idare edilen ülkelerdir. Bunların doğruluğu-nu İran, Cezayir gibi ülkelerin dene-yimlerinden de gördük, görüyoruz. Bu tehlikeye karşı vatandaşlarımız uyarıl-malı, aydın, demokrat insanların laik bir şekilde yönlendirmesi olması gerektiği düşüncesindeyim.

Demokratlara, aydınlara ülkenin bu gelişimine karşı ne gibi önerileriniz olabilir?

Burada derneklere, sendikalara, kamu kuruluşlarına, herkese iş düşmektedir. İnsanlarımız herşeyden önce gözündeki maskeyi çıkarsınlar. Etrafı şöyle bir şeffaf bir şekilde gözetlesinler. Dünya-yı takip etsinler ve insan onuruna yakışan ideoloji neyse bunu saptasınlar.

Laik yapı muhteşem birşeydir. Ger-çekten laikliği takip eden, laikliği benimseyen bir yolda olduğumuz süre-ce çok güzel şeyler olabileceğine inanıyorum. Hep bir arada omuz omu-za olmadığımız müddetce şeriat da gelir, gericiilikte gelir bu memlekete. ●

NOT: Derneğe yardım etmek isteyenler bağışlarını Türkiye Sakat-lar Derneği Genel Merkezi, Pamuk-bank Şehremini Şb. Hesap No: J B 000006’ya yatırabilirler.

“Demokrasiye bağlı böyle bir gücün olması Türkiye’nin şansıdır”

AYDOS'TA CEMEVI

Tokat Hubyar Tekkesi'ne bağlı Mustafa Temel Dede'nin öncülüğünde, Aydos'ta oturmakta olan Tokat Artova Bebekdere köylüleri ve mahalle sakinlerinin ortaklaşa almış oldukları 300 m2'lik arsa üzerinde, cemevi inşaatı başladı. Hasan Solmaz can inşaatı bedava üstlendi.

Tokat Artova Bebekdere Köyü Yardımlaşma Dayanışa ve Kültür Derneği Başkanı İlyas Şaşmaz, yönetim kurulu adına, çalışmayı başlatan Mustafa Temel Dede'ye teşekkür edip, tüm insanların, özgür düşünceli insanların, bir çatı altında ve başta dergahlarla diyaloga geçerek, kültürümüzü ve inancımızı yaşatacağını belirtti. Derneğin adresi, Aydos Cad. Süluntepe, G:180, No:32 Şihli-Pendik'tir. Cemevi inşaatına malzeme ve maddi yardım sağlamak isteyen dostlarımız şu telefon numaralarına başvurabilir: İstanbul, 426 16 43 / 426 03 41 (Dursun Solmaz) veya Dekor Mobilya: 426 11 67 (Erdal Dilibal).

Süleyman Demirci

ELBİSTAN DERNEĞİ

Elbistan Sevgi Derneği'nin 1 Nisan 1995 tarihinde Bahçelievler Zafer Sineması'nda gerçekleşen şöleni, derneğe büyük ilgi kazandı.

Neşeli geçen gece, Elbistanlı sanatçı Besime Arı'nın söylediği güzel deyişler ve nefeslerle başladı. Koma Amed ve arkadaşı programa başladıkları zaman herkes ayaktaydı. Söyledikleri Kürtçe parçalara canların eşlik etmesi gerçekten görülmeye değerdi. Ardından sahneye Ferhat Tunç geldi. Sonra Yılmaz Güney'in "Sürü" filmi izlendi.

Eyüp Barışık

MERSİN'DE YÜRÜYÜŞ

Mersin Hacı Bektaş Veli Derneği ve Pir Sultan Abdal KTD'nin düzenlediği yürüyüşe birçok vatandaşımız katıldı.

İstasyon Alanı'nda başlayıp Cumhuriyet Alanı'nda son bulan yürüyüşe, yaklaşık 15 bin insan katıldı. Canların ellerinde Atatürk, Hacı Bektaş, Hz.Ali, Pir Sultan resimleri vardı. Cumhuriyet Alanı'ndaki saygı duruşundan sonra, konuşmalar yapıldı. "Faşizme karşı omuz omuza", "faşistler öldürüyor devlet koruyor" gibi sloganlar atıldı.

İlk olarak, Pir Sultan Abdal KT Derneği adına İstanbul'dan gelen bir ablamız, konuşmasında "Sivas Katliamı'ndan sonra, kurulan Araştırma Komisyonu, Sivas'ta ölen canların, neredeyse, aileleri suçlu bulacaktı. Şimdi, yine, Gaziosmanpaşa'da olan olaylar için, aynı komisyon görevlendirildi" dedi. Mersin Hacı Bektaş Veli Derneği başkanı Necdet Yıldırım ise, "Türkiye'nin laik olmayan sistemini laik yapamazsak, bir daha burada toplanamayız", dedi.

Ali Çoban

Gazi ve Nurtepe örneklerini hatırlayalım ve derneklerimizle laik-demokratik Türkiye mücadelesini militanca yükseltelim

GAZİ ATEŞİ BURSA'DA

Gazi Mahallesi'nde, faşistler ve devlet güçleri tarafından yapılan kalleşçe saldırıyı tüm demokratik örgütler ve güçler olarak lanetledik. Yürüyüşe yaklaşık 7 bin kişi katıldı. Yürüyüş esnasında sürekli "Gazi'nin hesabı sorulacak" "kahrolsun faşizm", "mollalar İran'a", "yaşasın hakların kardeşliği", "Alevi-Sünni kardeşler, ayırım yapan kalleştir" sloganları atıldı.

Kervan Bursa Temsilciliği

ESENLER PSA KD

Esenler Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin, 2 Nisan Pazar günü, düzenlediği "Laiklik ve Demokrasi" paneline 200-250 kişilik katılım oldu. Panel konuşmacı olarak, gazeteci Miyase İlknur, avukat Günay Nehir, Kervan dergisinin İsmail Yıldırım, İHD adına Kamber Erkoçak katıldı. Saat 14:30'da başlayan panel, yaklaşık olarak 4 saat sürdü. Panel sonrası sanatçı Berrin Sulari, güzel deyiş ve semahlarla canları coşturdu.

Gazi ve Ümraniye olaylarının henüz yaşandığı bir dönemde, böylesi bir etkinliğe katılımın iyi olması sevindiriciydi. Dileğimiz, Esenler Pir Sultan Kültür Derneği'nin bu tür çalışmalarını daha sık yaparak, diğer demokratik kitle örgütlerine örnek olmasıdır.

Oruç Çoban

SİVAS ÇATAL KANGAL KÖYÜ

31 Mart 1995 tarihinde Sivas Çatal Kangal Köyü Güzelleştirme ve Geliştirme Derneği'nin düzenlemiş olduğu gece, Sivas ve çevresinden 26 köy

derneğinin oluşturmuş olduğu birliğin sözcüsü İsmail Saçlı'nın konuşmasıyla başladı. Gecede bulunan bir Alman gazeteci konuşmasında, "Türkiye'de yaşayan insanlar çok şanslı, dünyada gelişen ırkçılık ve faşist-şeriatçı akımların önünde böylesine demokrasiye bağlı bir gücün olması çok büyük avantajtır" dedi.

Arif Saray

ULUSAL RADYO

İstanbul'da, demokrasi ve laiklik çizgisinde yayın yapan Yeditepe, Radyo Umut... ve adı aklımıza gelmeyen öteki radyolara yeni bir isim daha eklendi: Ulusal Radyo. 16 Şubat'ta açılan Ulusal Radyo'nun yayın kurulundan Tamer Dursun ve Davut Çelik'e, amaçlarını ve yaşadıkları zorlukları sorduk, bize şöyle yanıt verdiler:

"Amacımız, demokrasi düşmanlarına karşı halkı bir nebze olsun bilinçlendirmek, gelişen gerici akımlara karşı savaşımdır. İrkçılığa, şövenistliğe yer vermeyeceğiz. Şu anda 4300 voltla yayın yapıyoruz. İki radyo bizim frekansımızdan yayın yapıyor. Bu da bizim yayınıımızı engelliyor. Ayrıca şeriatçılardan-faşistlerden baskı var. Her gün telefon açıp Ozan Arif'i istiyorlar, tehdit ediyorlar yayın politikamızı değiştirelim diye. Bir bayan arkadaşımız, reklam çıkartmamızı yaptırdığından, Naci Ekşi Lisesi'nden uzaklaştırma cezası aldı. Ayrıca sık sık elektrik kesintisi yapılarak yayın yapmamız engelleniyor. Ama biz baskılara rağmen, yayınıma devam edeceğiz."

Ulusal Radyo emekçilerine, demokrasi, devrim, laiklik ilkeleri adına çalışanlara başarılar diliyoruz.

Eylül Gülen

PAZARCIK'DA HBV DERNEĞİ

Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinde 22 Nisan 1995 Cumartesi günü yapılan açılış töreniyle Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği'ne yeni bir şube daha eklendi.

HBV Kültür ve Tanıtma Derneği Pazarcık Şubesi olarak kurulan derneğin açılış konuşmasının ardından, HBV Gaziantep derneği başkanı Mahmut Kanmış, Hacı Bektaş Veli felsefesi hakkında kısa bir konuşma yaptı. Cemal Şener'in uzun ve ayrıntılı konuşmasının ardından HBV Gaziantep derneği bünyesinde yetişen genç yeteneklerimizden Mustafa Korkmaz, Bülent Akar, Meral Özdemir ve zakirimiz Temel Kanar coşkulu dakikalar yaşattılar. Açılış töreni HBV Gaziantep Derneği Semah Ekibi'nin gösterisini takiben tüm halkımızın semaha katılımı ile sona erdi.

Hüseyin Keskin

İKİTELLİ'DE HBV VAKFI

İstanbul İkitelli'de Hacı Bektaş Veli Dergah Kültür Vakfı 29 Nisan'da açıldı. Açılışa yaklaşık 6 bine yakın can katıldı. Sivas milletvekili Ziya Halis, "Alevi-Sünni, Türk- Kürt, dindar-dinsiz ayrımı yapmıyoruz. Bu tür dernekler birlikteliğimizi sağlamak, kültürümüzü genişletmek, fikir alışverişi yapmak için oldukça faydalı" dedi. Bu arada, "Gazi'nin hesabı sorulacak" gibi sloganlar atıldı. Ardından, Ali Ekber Eren ve Ozan Ferhat'ın söyledikleri deyişler ve devrim ağıtları yoğun ilgi gördü. Murat Akkaya söylediği deyişlerle alkışlarla uğurlandı. Tokat Alanköyü folklor ekibinin, Erzinan yöre derneği semah ekibinin oyun ve semahları beğeni kazandı.

Eyüp Barışık

TUNCELİ'LİLERİN GECESİ

23 Nisan 1995 tarihinde Ataköy'de 2500 kişinin katıldığı gece neşeli geçti. Gecede demek başkanı Salman Yeşilgöz yaptığı kısa konuşmada, "Türk adaleti her geçen gün biraz daha karanlık düşüncesiyle, işçi-emekçi Kürt-Türk halkını birbirine kırdırmaktadır. Yıllardır Doğu Anadolu bölgesinde çok sayıda masum insanımız vahşice katlediliyor. Daha dün Gazi Mahallesi'nde polis halkın üzerine bile ateş ediyor" dedi ve "devlet bakanları bu vahşi olaya duyarsız kalıp hatta olayın sorumluluğunu yaralı halkın üzerine atmaya kadar gidiyorlar. Örgütlenmemizi sağlayan derneklerimize sahip çıkmamız lazım" vurgusunu yaptı.

Geceye sanatçı olarak Ferhat Tunç, Enver Çelik, Aynur Doğan, Kemal Engin, Süleyman Yıldız ve Beyhan Aksoy katıldılar. Deyişler, Türkçe, Kürtçe parçalarla geceyi daha da renklendirdiler.

Eyüp Barışık

İslamın materyalizme dönük yüzü olan Alevilik inanç ve düşüncesinde

Tanrının İnsanda Nesnelleşmesi

Ondokuzuncu yüzyıl Alman filozofu ve felsefe tarihçisi Friederich Albert Lange'nin (1828-1875) önemli bulduğumuz bazı ilginç görüşleriyle yazımıza başlamak istiyoruz. F.Albert Lange, "tektanrıcılığa gelince, onun bilim karşısında başka bir durumu vardır. Bir bakıma onun da her doğa olayını, insana benzeyen bir Tanrının özel ve yerel işe karışmasıyla açıklayan kaba ve maddi bir anlayışı benimsediğini itiraf ediyoruz..." demektedir ve ancak bu itirafına, daha şaşırtıcı görünen ama yaşanmış doğrular olan şunları ekleyerek, felsefi açıklık getirmektedir:

"Tektanrıcılığın diğer bir üstünlüğü vardır: Onun ana ilkesi, öyle kurgusal yorum zenginliği içerir ki, çok değişik uygarlıklar içinde ve bilimin en büyük ilerlemeleri ortasında bile dinsel yaşamı beslemeye devam eder."

Buna rağmen, Tektanrıcılığı, bilim sularının sürekli içine aktığı kocaman bir göle benzetip, bu suların baskısıyla gölü tutan barajın birdenbire su sızdırmaya ve yıkılmaya başladığını belirterek açıklamasını sürdürüyor:

"Evreni yöneten ilkenin kendi üzerine ve öncesiz-sonrasız yasalara uygun olarak iş gördüğü varsayımı, tanrıyla evren arasında, bedenle ruh arasındaki ilişkiye benzer bir ilişki kurmak düşüncesine yol açar. Bundan dolayı her üç büyük tektanrıcı din temsilcilerinin en büyük entelektüel gelişme göstermiş oldukları dönemde pantheist bir kılığa bürünmüşlerdir. O zaman dinsel geleceğe karşı bir savaş ortaya çıkmaktadır." (F. Albert Lange, Çev. Prof.Dr. Ahmet Arslan, *Materyalizm'in Tarihi I*, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi-1990, s.106)

Musevilik ve Hristiyanlıktaki mistisizm ve İslamiyetteki tasavvuf esoterik (batını) akımları, bu tür entelektüel ilişkiyi kurarak Doğa- Tanrı birlikteliği (Panteizm) düşüncesine ulaşmışlardır. Ancak ne zaman ki manastır ve tekke çilehanelerinden taşıp, yani bireyselliği aşmış özgür inanç biçiminde, kitleleri peşinden sürükleyen aykırı (Heterodoks) halk dinine dönüşmesiyle geleneksel dinle çatışma başlamıştır. Bu dinsel geleneği ellerinde tutarak toplulukları yönetenler, Heterodoksluğun içinde taşıdığı yaşam materyalizmi ile birlikte, evrene, yaratılışa ve olaylara kendi geleneğine aykırı maddesel çözümlerle yaklaştıkları için alaşağı edileceklerinden korkuyorlardı. Kaçınılmaz olarak onları sapkın-rafizi ilan edip ezme, ortadan kaldırma yollarına başvurdular.

Üç büyük tektanrıcı dinden İslamı, materyalizme daha elverişli gören F. Albert Lange, nedenlerini şöyle sıralamaktadır:

"İslam sayısız tanrıbilimsel (theo-

İsmail Kaygusuz, "Alevilik ve Materyalizm" konulu incelemesini sürdürüyor

logique) mezhep ve okul meydana getirmişti. Bunlardan bazıları tanrı kavramını o kadar soyut bir biçimde tasarlıyordu ki, bu yönde hiçbir felsefe (idealizm kastediliyor.İ.K.) onları geçemiyecikti. Diğer bazıları ise ancak dokunabildikleri ve kanıtlayabildikleri şeylerin varlığını kabul ediyorlardı. Nihayet başka bazıları ise tuhaf bazı sistemlerde, aynı zamanda bağnazlık ve inançsızlığı birbiriyle birleştirmeyi başarıyordu. Abbasilerin koruyuculuğu altında Basra'da, akıl ve inancı birbiriyle uzlaştırmaya çalışan akılcı bir okul gelişmekteydi" (F.Albert Lange, *agy*, s.108)

İslamda soyut tanrı inancına ilk tepki Ali'den geldi

Yazarın karışık ve yorum güçlüğüne rağmen, bazı genel cümlelerden daha başlangıçta İslam dininde soyut tanrı kavramına karşı, duyularla algılanabilir ve akılla ulaşılabilir tanrı somutunda maddeci yaklaşımlardan söz etmek istediği anlaşılmaktadır.

8. yüzyılın başlarında Basra'da

Hasan Basri (642-728) ile yükselen Sufilik (tasavvuf) akımı, orthodox İslamın soyut tanrı anlayışına tepki idi. Basra sufilik akımının kaynağı, Medine'deki Ali (Ö.661) ve Kırklar'dan hayatta bulunanlar çevresidir. Martin Lings'in (*Qu'est-ce que Le Soufisme*, Çev. Roger Du Pasquier, Paris-1977, s.138) belirttiği gibi:

"Muhammed'in ölümünden sonra en saygıdeğer dostlarının çevresinde kendiliğinden grupların oluşması doğaldı. Hiç kuşku yoktur ki, halife olmadan önce de bu manevi merkezlerin en önemlisini Ali temsil ediyordu. Fakat onun bir öğretisi ile kıyaslanabilecek bir şey oluşturduğuna tanıklık edecek hiç bir şey yok. Organize ettiği tek dinsel kurum İslamın kendisiydi."

İmam Ali, muhalefette geçirdiği 24 yıl (632-656) boyunca, İslamı yeniden düzenlemeğe çalışmıştır. Lings, Ali'nin bir öğretisi oluşturduğuna dair kanıtlar aramadığı için görmemiştir. Bir ad konmuş olmasına gerek yoktur. *Ali'nin Divanı*'ndan alacağımız sadece birkaç söz bile, onun İslam'da nasıl bir öğretinin temellerini attığını gösterir:

"Utançtır insana, evinde serilip yatarken, komşusunun üstsüz başsız bükülerek aklıktan yatması.

"İnsanlar bana diyor ki, çalışıp kazanmak utançtır. Dedim ki onlara, utanç çalışmayıp hazır yemek.

"En büyük utanç yoksulu ezmek, ona zulmetmektir.

"Nasıl bir hastalıktır, sen evinde tok yatarsın etrafında deriyi kemirmeye hasret yürekler varken?

"Ben devranın bilginiyim, öyle ki anası babası gibiyim.

"Bilim elde etmede istekli ve araştırmacı ol.

"Benim evim, gelen herkesin kendi ortamıdır, kilerimiz yiyecek alana açıktır. Bütün varlığımızı sunarız, sadece ekmek ve sirke olsa da..." (Hazreti Emir Ali İbn-i Ebu Talib, *Hazreti Ali'nin Divanı*, Çev. Vedat Atilla, İstanbul-1990, Nos. 677, 1184, 678, 467, 1390, 1405, 1187-8)

Zalimlere karşı ve ezilenin yanında olan İmam Ali, zamanının değerli bir bilginidir. Varlığını bölüşen; emekten, bilimden, çalışmaktan ve sosyal adaletten yana olan Ali'nin, Üç halifeler döneminde halka yönlendirdiği İslamın siyaset felsefesini, Derviş Baba bir dörtlüğü içinde veriyor:

Ali'm sen alimsin biz bilmiyoruz

Sözlerine akıl erdirmiyoruz

Dinsel dünyada görüşün nesnel

Materyalistmişsin biz görmüyoruz

Ayrıca "Enelhak" üzerine yazdığımız yazıda (*Kervan Sayı 47*) belirttiğimiz gibi, *Kuran*'ın derinlemesine yorumlarıyla islamda tasavvuf düşüncesinin ortaya çıkışına, asıl İmam Ali'nin öncülük ettiğini görüyoruz. *Kur'an* üzerine şöyle söylemektedir:

"Kuran'ın hiçbir ayeti yoktur ki dört anlamı olmasın: eksoterik (zahiri, dışsal), esoterik (batını, içsel), sınır-hadd ve tanrısal tasarımı. Zahiri olan şifahi, yani ağızdan söylem içindir; batını anlamı içsel (ya da zihinsel) algılama için; sınır ise yasal olan ve olmayan düzenlemelerin bildirimleri-beyanlarıdır. Tanrısal tasarıma gelince, tanrının her ayet aracılığıyla insanda gerçekleştirmeyi amaçladığı şeydir." (Henry Corbin, *Histoire de la philosophie islamique*, Paris-1986, s.27-28; Karş. Mircea Eliade, *Histoire des Croyances et des Idées religieuses III*, s. 125)

İmam Ali ile hemfikir olan, Peygamberin ünlü sahabelerinden Abdullah İbn Abbas - kendisi aynı zamanda Kırklar Meclisi'nin üyesiydi - bir gün, Arafat dağının üzerindeki kalabalığın ortasında, *Kuran*'ın 65. Suresinin (Talak) 12. ayetini, yani tanrının yedi kat gök ve yedi kat yeri yarattığına ilişkin ayeti kastederek, şöyle bağırdı:

"Ey insanlar! Eğer sizin karşınızda, bizzat Peygamberin kendisinden dinle-

diğim gibi bu ayeti yorumlasaydım, beni taşta tutardınız.”

Bu açıklama, islam dogmacılarının gözünde, daha ilk zamanlarda esoterizmin durumunu göstermektedir. (Henry Corbin, *agy*, s.28)

Görülüyor ki İmam Ali ve o dönemde Kırklar'dan hayatta olanlar, ezberlerindeki sure ve ayetlerden Kuran'ın kitaplaştırılması yönünde ayrıca ortaklaşa çalışıyor ve onu yorumluyorlar, yukarıdaki Ali'nin sözlerinde saklı ilkelerin ışığında İslamı düzene sokuyorlardı. Selman Farisi'nin de bu çalışmaların içinde olduğu, aynı dönemde ilk kez *Kur'an*'ı bir yabancı dile (Farsça) çevirmiş olmasından anlaşılabilir. (1) Ali Şia'sının çalışmaları üç halife döneminde de baskı altında olduklarından gizli yürütülüyordu.

“Bilim şehrinin kapısı Ali”(2) mad-desel bilim gerçeğine; “Ben görmediğim tanrıya asla tapınmam” sözüyle varmıştır. (Hacı Bektaş Veli, *Makalat*, s.42; Henry Corbin, *Temps Cylique et Gnose Ismaelienne*, Paris-1982, s.143: ..attribue au Premier Imam: “Je n'adorerais jamais un Dieu que je ne verrais pas - Birinci İmama atfedilen: Göremediğim bir Tanrıya asla tapınmam”.) Bu materyalist anlayış ona Siffin savaşında, yenilmek üzere olan Muaviye'nin, derilere veya tahtalara yazılı Kur'an surelerinin mızraklara takma hilesini hiçe saydığını ve başta kendisi saldırarak, askerlerinin geri çekilmesine engel olmuş. “Ene-l-Kur'an- ün-natik-u (Ben konuşan-canlı Kur'an-ım)” dedirtmiştir. Bu sözleriyle mızraklara takılmış olan Kur'an, yazılmış-yaratılmış kitap-tır, bir daha yazılabilir. Çünkü herşey insandadır, insanın varoluşuna bağlıdır Kur'an, demek istemişti elbette. Bu sözü ve davranışıyla Ali, aklın yolunu seçerek, Mutezile akımının da babası olmuştur.

Ali, “Enelhak (Tanrı benim)” demeye gerek görmemiştir. Zamanın bilgini olması ve akılcı davranış ve yaklaşımları, gücü ve cesareti veliliğinin kerametleri olarak nitelendirilmiş, sayısız söylenceler yaratılmıştır. Kendikendinin cesedini yıkayan, tabuta koyan ve konulan ve bir deve üzerinde giden ve deveyi yeden, kısacası ölümünde ölümsüzleşen bir tanrı oluşturulmuştur. Alevi inancında Ali yeniden dünyaya gelir; toplum ve insanlık için büyük yararlar sağlamış, çağına damgasını vurmuş kişilerde Ali zuhur eder, Ali don değiştirip ortaya çıkar.

Bayazid Bistami ve Hallacı Mansur'un tanrıyla birleşme (Vahdet-i vücud) yöntemleri

Bütün tarikatların, Ali'den sonra baş halkası olarak bilinen Hasan Basri, büyük bir veli olarak saygı görür. Yirmi yaşlarına kadar Medine'de yaşayan Hasan Basri İmam Ali'nin dizinin dibinde büyümüş ve onun tarafından eğitilmiştir. Bütün sufi tarikatlarının pir silsilelerini Hasan Basri aracılığıyla Ali'ye çıkarmaları boşuna değildir. Sufizmin ikinci büyük halkası Hallac-ı Mansur (837-922) olmuştur. Akılla yüreğin bileşkesinde Enelhak diyerek “Tanrılığını” ilan etmiş olan Hallac: “Allaha ulaşılabilir, kavranabilir, algı-

lanabilir bir nitelik vererek onu maddeleştiren bir tasavvuf anlayışı” (L.Massignon) yaratmıştır.

Ama Hallac'dan önce İranlı mutasavvıf Abu Yazid (Bayazid) Bistami (Ö.875) tanrıyla arkadaş olup, yanına almış ve sohbetle çoktan başlamıştır. “Tanrım ne denli büyük olduğunu göster de, onurlandır beni!” dediğini duyanlar, onun nasıl olduğunu sorduklarında yanıtı şu olur: “Görün işte, hırkamin altında hiçbir şey yok sadece Allah var!” (Dr. Javad Nurbakhsh, *In the Tavern of Ruin-Seven Essays On Sufism*, London-1978, s.12) Bayazid, Tanrının kendi varlığından başkası olmadığını, nükteymiş gibi görünen bu sözleriyle ne güzel anlatmıştır.

Daha sonraki bir yazımızda değineceğimiz, Bayazid'in Makam-ı Naz'da tanrıyla sohbetinde, onu yerip yargılaması, vecd halindeyken kendi kendisiyle konuşmalarıdır. Bu yolla insan-tanrı ikilemini ortadan kaldırıp, uzlaşma yoluyla “Birlik” sağlama görüntüsü veriyor. Halkı ürkütmeden, yönetimi üstüne saldırmadan tatlı kaçık veli görünümüyle küfürü imana çeviriyor,

soyut tanrıyı kendi varlığında nesnelleştiriyordu.

Makam-ı Naz nefesleriyle tanrının ipliğini pazara çıkartan, yeren, yargılayan küfreden ermiş Alevi-Bektaşî ozanları, Bayazid Bistami'nin yöntemiyle yol sürmüşlerdir. Bir velinin varlığının, sonsuzluğun ötesinde Tanrı varlığında yok olması anlamı verilen tasavvufta **Fenafillah** aşaması, kılıfın tersine giydirilmesidir. Yani işin gerçeği Tanrı, veli kişinin nesnel varlığında yokolmaktadır.

Hallacı Mansur yüreğini ve duygularını daha fazla katarak bütünleştiği ve tanrısal aşkla yana yana, tanrı oluşunu dünyaya duyururken, son aşamaya vardığına inanmış ve “Beni öldürünüz, beni öldürünüz! Benim ölümüm yaşamam demektir.” diyerek istekle ölüme gitmiştir. Fenafillah kelimesinin gerçek anlamıyla, tanrısının mekansız, görünmez varlığında yokolmuştur. Hallac, tanrı olarak yaşamak istememiş, ölmeyi tercih etmişti. Acaba tanrılaşığına inandığı için, insanların kendisini öldüremeyeceğini mi sanıyordu? Sanmıyoruz.

HZ.ALİ'NİN AKIL VE GÖNÜL PENCERESİNDEN Derviş BABA'NIN GÖRDÜKLERİ

Ali'nin siyaset felsefesi: “Utançtır yoksulu ezmek, ona zulmetmek

Aşağıda, *Hazreti Ali Divanı* adlı yapıttan bazı bölümlerle Hacı Bektaş Veli'nin *Makalat*'nda Ali'yle ilgili bir anlatıyı aktarıyoruz

38- Dünya her zaman iki karşıt halde bulunur; biri yokluk ve yoksulluk, diğeri bolluk ve rahatlık..

77- Malı yalnızca kendin için kazanılmış olarak düşünme, Allahın senden kuvvetli olduğunu unutma ondan kork ve malını paylaş.

677- Utançtır insana, evinde serilip yatarken komşusunun üstsüz başsız bükülerek aklıtan yatması.

467- Nasıl bir hastalıktır, sen evinde tok yatarsın, etrafında deriyi kemirmeğe hasret yürekler varken.

1187- Benim evim gelen herkesin kendi ortamıdır, kilerimiz yiyecek alana açıktır.

1188- Bütün varımızı sunarız, sadece ekmek ve sirke olsa da.

24- Geçim sağlama isteği, beklemekle elde edilmez. Ama sen de susuzluğun giderilmesi için kovani kuyuya göndermelisin.

25- Gün be gün kova sana suyla gelecektir. Çamuru çok suyu az da olsa su getirecektir.

1184- İnsanlar bana diyor ki çalışıp kazanmak utançtır. Dedim ki utanç çalışmayıp hazır yemektir.

26- Çok kimse çalışıp çabaladığı halde zenginliğe ulaşamazken, bir diğeri hiç çaba harcamadan zengin olmuştur.

27- Ve hiç durmadan mal üstüne mal topladılar

366- Kişiyi ev barındırır, hırkası üstünü ayıbını örter; ölmeyecek (gerek-

sinimi) kadar yemek yetmez mi insana? 129- Geçimini doğruluk kapılarından iste, kat kat artarak gelecektir.

149- Geçimini şerefsizlikle elde etmeyi isteme. Nefsini yükselt düşük isteklerden.

157- Mal noksanlığı - kişinin zengin olmaması - aklın yetersizliğine yorumlanır, zeka fişkırsa da ahmak kabul edilir.

1168- (Oysa) malı çok olmasa da saygın kılabilir kendini kişi, nice zengin insan vardır ki zenginliğiyle zelildir (kişilik yoksunudur).

678- Utançtır yoksulu ezmek, ona zulmetmek...

164- Kişi insanlar arasında aklıyla yaşar, bilim ve tecrübeleri aklıyla edindiği gibi.

(Kaynak: *Hazreti Emir Ali İbn-i Abu Talib, Hazreti Ali Divanı, Arapçadan Çeviren Vedat Atila, İstanbul-1990*)

Ve Tanrının arslanı Ali'ye bir gün sordular:

- “Ya Ali taptığın Tanrıyı görüyor musun?”

Ali şöyle cevap verdi:

- “Eğer görmeseydim, tapmazdım.”

(Kaynak: *Hacı Bektaş Veli, Makalat, Kültür Bakanlığı yayınları, Ankara-1990, s. 42*)

Açık ve dolaysız “Enelhak” söylemiyle İmadeddin Nesimi de canından olmuştur, Mansur gibi ölüme istekli gitmemişse bile. Ama gerçek olan şu ki, her ikisi de dönemlerinde içinde bulundukları toplumların sosyo-ekonomik ve siyasi koşullarını belirleyen düzenlerin karşısında ve onlarla çatışma halindeydiler. Egemen dinle (Sünnilik) çelişkileri vardı: Ne tanrısına, ne ahiretine ve ne de dogmatik ilke ve ibadetlerine inanıyorlardı. Yaşamı kolaylaştırmak, soyut korkulardan uzaklaştırarak insanları dünyaya bağlamak; herkesin halifeler, sultanlar ve vezirler, askeri şefler kadar bu dünyada refah içinde yaşamaya hakkı olduğunu, dolaylı olarak ortaya koyan bir yaşam materyalizmi siyaseti yapıyordu.

İnsanları maddi dünyaya bağlama siyaseti, - o hak kendilerininindi ve sadece kendilerinin olmalıydı - egemenlerin tarihin hiç bir döneminde işine gelmemiştir. Ancak bu tür *tekbâşına büyük bireysel çıkışları* sessiz sedasız yok edemeyen iktidarlar, bu çıkışlardaki düşüncenin yayılmasına hiç istemedikleri halde hizmet etmişlerdir.

Hallacı Mansur'un, sekiz yıl boyunca Abbasi zindanlarında “Enelhak” (Ben Allahım) dediği için yattığını, imparatorluk dünyasında duymayan kalmamıştı. Abbasi vezirleri arasındaki siyasi rekabet sonucu, bünca yıl hapis-ten sonra vücudu bin paraçaya bölüne-rek yakılan Hallac, “Ben öldükten sonra yaşarım!” demekle haklı olduğunu göstermiştir. En bağınaz sünnilerin bile kafalarını karıştırıp, inançlarını altüst ederek gitmiştir ve kitlelere daha o zamanlar malolmuştur. Alevi- Bektaşî inancında en büyük velilerden biri olan Hallac'dan nefeslerinde, değişlerinde ve hatta düvazıamlarda adını kullanmayan Alevi ozanı yoktur. Görgü cemlerindeki *Alevi Halk Mahkemeleri* olan *Dâr*'larda adı ebedileşmiştir.

Platon (Eflatun) felsefesinin özünü oluşturan evrenin tanrıdan çıktığı ve yayılarak maddeleştiği inancını savunan Gnostikler, tanrısal gerçek (Hakk) doğaya dönüşerek (Panteizm) kendini açığa vurmuş ve bilinmeyen bir yanı kalmamıştır, diyorlardı. Hristiyanlık öğretisini sorgulayan ve Kilisenin rafizi, sapkın (Heretique) kabul ettiği bu Gnostikler'e göre, tanrısal gerçeği kavramış kişinin tanrı olabilmesi, kendi isteğine bağlıdır. İlk Gnostikler'den Simon Magnus da kendisinin, İsa'nın, yani tanrının maddeleşmiş bir biçimi olduğunu söylüyordu. (Erol Sever, *İslamın Kaynakları I*, s.104)

Bir bakıma Ali, “Ben görmediğim tanrıya asla tapmam” çıkışıyla Simon Magnus gibi tanrıyı maddeleştirmiştir. Gözle görünen, yani duyularla algılanan **insan-doğa-tanrı birlikteliği!** İslam mistisizminde, sufizmde yukarıda belirttiğimiz gibi, açık ve seçik olarak ilk kez Hallacı Mansur **Enelhak** söylemiyle insan-tanrı birliğini dile getirmiştir.

Günümüze değin dolaylı dolaysız bireysel olarak Enelhak (Ben tanrıyım) diyen sayılamıyacak kadar mutasavvıf veli, ermiş ozan çıkmıştır. Sünnilik ve şeriat uleması bunları “Allaha şirk (ortak) koşmak, allahlık iddiasında bulunmak” biçiminde değerlendirip, suçlamış ve söyleyenin katlini vacip

ALEVİLİK VE MATERYALİZM - III

görmüştür. Buna karşılık Ortodoks İslam (Sünnilik) mutasavvıfları (Mevlana, Muhiddin Arabi vb.) cezalandırılmamış, tersine büyük saygınlıkla anılırlar.

Demek ki sorun egemen dinle çatışmamak, onu yadsımamak, yani *yönetimin yanında olmak* sorunudur. Örneğin Mevlana'nın oğlunun babasına, "Molla Hüdavendigar'ın her beyitinde 'Ben tanrıyım, tesbih edilmeye layığım' söylemi var; kimsenin dokunduğu yok. Oysa, Bayazid Bistami ne cefalar gördü. Hallac 'Enelhak' dediği için başından oldu" diyerek yaşadıkları zamanı ve yönetimi nasıl övdüğünü biliyoruz. (Ahmet Eflaki, *Ariflerin Menkıbeleri I*, s.330)

Yolunu, süreğini unutmuş, Cemevi'ne Cami gözüyle bakan; Cem'lerde niçin Dede'nin önünde yeri öptüğünü (secdeye kapandığını), pirine mürşidine rehberine, müshabibine cem erenlerine neden niyaz ettiğini bilmeyen günümüz Alevilerinden bazıları da soruyor: "Allah insan, insan allah'tır! Nasıl olur bu, milyarlarca allah mı var?" Bir Alevi bunu soruyorsa, şeriatçıdan farklı düşünmüyor demektir.

Tanrı Halktır Halk da Tanrıdır

Alevi, insana secde eder. Çünkü Varlık Birliği'ne (Vahdet-i vücud), yani tanrının insanda olduğuna inanmıştır. İnsanın tanrısal özü tek tek taşıması, bireyin oluşturduğu toplumun da tanrılaşması ve toplum-tanrı birliğine götürür. Tasavvuf ehli tek tek *Enelhak* dediği gibi, "kesreti vahdette (çokluğu birlikte), vahdeti kesrette (birliği çoklukta) bulmaklığı remz'idan (simgeleyen) *El-Hakk-u Hüv-el-Halk, v-el-Halk-u Hüv-el-Hakk* (Tanrı Halk'tır, Halk da Tanrıdır)" söylemiyle de çoğulu ve tekili bir ederler.

Veli Baba *Menakıbnâme*'de bunun açıklamasını şöyle sürdürüyor:

"Kesreti ve vahdeti ikisini bir itmek lazımdır. Birliğe yatmak dedikleri bu sırrı ve bu irfanı sahih fehmidersen isbat-ı vücud itmiş (... doğru anlarsan varlığını ispat etmiş.- *İ.K.*) olursun...aslı budur ki, Hakk Sübhanehü ve Taala'nın, Adem yüzünden zuhuru (açığa çıkması, açınımı- *İ.K.*) bu iki ismin muktezası (gerekirliği) ile olur."

Veli Baba bunları 17.yüzyılın ilk yarısında ve Arapça yazmıştır. Müderisler, mollalar ve şeriat uleması da okuyacaktır. Onun için zaman zaman örtülü, şeriata uygun soyut sözler ve öğütlerle geliştirip, kendini güvenceye alıyor:

"Ehli tasavvufun (Tanrı Halktır, Halk Tanrıdır) kelimalarının zahirine sahip olma, dalalette kalursun. Bunların 'Halk Hakk'tır' demeden maksudları halkın vücudu ve varlığı fani ve hayal ve gölge gibi olup, kıyamın ve ku'udun (ayakta durma ve oturmanın) ve hareket ve sekenatın (kımıldama ve hareketsiz durmanın) Hakk ile olduğundan cümle vücudun hakikatı Hakk'ındır dimektir."

Sonra Halk'ı Hakk'ın gölgesi ve örtüsü görüyor:

"Nitekim gölgenin vücudu asaleten olmadığı gibi Halk, Hakk'ın hicabıdır. Hicab (örtü, perde) arkasında...olduğu halde vera-yı hicabdan gezdiren ve söyleden Hakk'dır."

Burada, "Halk Hakk'ın gölgesi ve örtüsüdür" yorumu da, Ortodoks İslamın devlet ve iktidar anlayışına taban tabana zıt ve bir Halk Demokrasisi anlayışıdır. Çünkü Şeriat yönetiminde: Mutlak İktidar Allah'ındır. Ancak yer-yüzündeki gölgesi ve peygamberin vekili olan Halife'ye bu iktidarı devretmiştir. Bütün müslümanlar Halife'nin tebasıdır. Veli Baba, ilk açıklamasıyla

az-çok çelişen bu yorumuyla bile, mutlak iktidarı Halife-Padişah'tan alıp, gerçek sahibi Halk'a veriyor. Veli Baba sonunda, "Hakikatte Halk, Hakk... vb. Zat'ın (Tanrı'nın) ismidir" diyerek yine birbirine eşitliyor. (*Veli Baba Menakıbnamesi*, yayına hazırlayan Doç. Dr.Op.Bedri Noyan, İstanbul-1993, s. 209-211)

Kaldı ki, "Hakk Halktır, Halk da Hakk'tır" belgisinden yola çıkmış olan, Hacı Bektaş Veli *Hurricane*'sinde, "Şeriat bu senin bu benim, Tarikatta hem senin hem benim (ya da seninki de senin benimki de), Hakikatta ise ne senin var ne benim. Cümle varlık Hakk'ındır, yani Halk'ındır" buyuruyor. Demek ki, tasavvufta ve onun halka indirilmiş Alevilik inancında bu "dünyanın tek sahibi var: Hak=Halk! Ve bütün varolanlardan eşit biçimde yararlanılmalıdır.

DİPNOTLAR

(1) Muhammed'in vahiy katiplerine yazdırdığı ilk Kur'an Ebubekir (632-634) zamanında yakıldı. Yeni bir versiyon derlendi. O da Osman'ın halifelik döneminde (644-656) imha edilip, bugüne ulaşan en eski yazma olduğu söylenen, "Osman'ın Kur'anı" oluşturuldu. (Erol Sever, *İslamın Kaynakları I*, İstanbul-1995, s.231) Ali'nin ve Selman Farisi'nin Kur'an'ları günümüze ulaşmamış ve Ehlibeyt soylular aracılığıyla geleneksel bilgiler halinde gelişerek gelmiş bulunmaktadır. Ancak bir yazımızda belirttiğimiz, 940'lı yıllarda Abu Dulaf'ın gördüğü, Çin sınırı bölgelerinde yaşayan 'Al evi Türkler' arasında saklanan; sünni İslama aykırı ve İmam Zeynelabidin oğlu Zeyd'e ilişkin bir ağıt eklenmiş Kur'an, bir 'Al i Kur'an'ı' versiyonunun, torunları aracılığıyla Türklere ulaştığını göstermektedir.

ALİ'M SEN ALİMSİN

Ali'm sen alimsin biz bilmiyoruz
Sözlerine akıl erdirmiyoruz
Dinsel dünyada görüşün nesnel
Materyalistmişsin biz görmüyoruz

"Dünyada karışıklık var" ne demektir
Açıka diyalektik düşündürmek
Dilindeki "akıl, bilim, emektir"
Sen sosyalistmişsin biz görmüyoruz

Her söz açık yorumlamak gerekmez
Tok olan varlıklı açları görmez
Emek sömürücü seni hiç sevmeyiz
"Paylaş" demen' akıl erdirmiyoruz

"Kişinin barınacak evi olsun"
"Giyece hırkası devliği olsun"
Yani ihtiyacı kadar pay alsın
Meğer komünistmişsin görmüyoruz⁽¹⁾

Emek sermaye' çelişkinin görmüşsün
"Varlık şerefle sağlanmaz"
Akı öne alıp bilge' üretmişsin
Sen bir öğretmensin biz görmüyoruz

Ali'm sen tanrıyı insanda gördün
Zaten "görmesem ben tapmam"
İnsana sen tanrı değeri verdin
Evvel ahir sensin biz görmüyoruz

Peygamber "bilimin kapısı" dedi
Övdü seni kızı Fatma'yı verdi
Derviş Baba medet ya Ali dedi
Sen aramızdasın biz görmüyoruz

Derviş Baba

(1) Ya Şahı Merdan Ali! Türkiye Cumhuriyet Devleti savcısı bu dizeleri ihbar kabul edip, hakkında soruşturma açar, seni tutuklamaya kalkışırsa, benden yardım bekleme.
Derviş Baba.

(2) Muhammed peygamber, Ali için: "Ena medine-t-ül ilmi Aliyyün bab'u-ha (Ben bilimin şehriyim Ali kapısıdır)" demişti. ●

ALEV YAYINLARI'NDAN KERVAN OKURLARINA

Değerli okurlar,

Aşağıdaki kitapları, % 30 indirimli fiyattan ve ödemeli olarak adresimizden temin edebilirsiniz. Çok sayıda kitabı taksitle satın almak isterseniz, bize başvurun, görüşelim, durumunuza uygun bir ödeme planı belirleyelim. En iyi dileklerimizle.

KÜLTÜR DİZİNİ

OKUNACAK EN BÜYÜK KİTAP İNSANDIR - R.Yürükoğlu.....	300.000 TL.
NAZIM'IN ÇİLESİ - Radi Fiş.....	250.000 TL.
SİVAS KATLIAMI VE ŞERİAT - Lütfi Kaleli.....	250.000 TL.
ALEVİLERDE HALK MAHKEMELERİ - Av. İsmail Metin - Cilt-1.....	150.000 TL.
ALEVİLERDE HALK MAHKEMELERİ - Av. İsmail Metin - Cilt-2	200.000 TL.
ALEVİ SÜNNİ İNANCINDAN MEVLANA YUNUS VE HACI BEKTAŞ GERÇEĞİ - Lütfi Kaleli.....	200.000 TL.
ANADOLU'DA ALEVİLİK - Battal Pehlivan.....	150.000 TL.
PİR SULTAN ABDAL (REŞİMLİ 1.Hamur) - Battal Pehlivan.....	450.000 TL.
DEDİRMENİN BENDİNE - Arif Sağ'la sohbet.....	150.000 TL.

EDEBİYAT DİZİNİ

İSTANBUL HEMŞERİLERİ - İsmail Bilen.....	60.000 TL.
UMUT ÇİÇEĞİ - Hasan Kıyafet.....	60.000 TL.

KOMÜNİST İMAM - Hasan Kıyafet.....	150.000 TL.
------------------------------------	-------------

SİYASAL

MARKSİZM'DE İŞÇİ SINIFININ KAPSAMI VE TÜRKİYE - Emine Engin.....	150.000 TL.
METAL İŞ KOLUNDA SENDİKAL BİRLİK SORUNU VE TÜRK METAL'DE BİRLİK - Ali Babaishak-Mercan Köklü.....	50.000 TL.
ROMANYADA KARŞI DEVRİM - Mercan Köklü.....	60.000 TL.
FAŞİZM VE BURJUVA DEMOKRASİSİ - R.Yürükoğlu.....	250.000 TL.
TKP 8.KONGRE BELGELERİ.....	30.000 TL.
TKP PROGRAM.....	30.000 TL.
DR.BEDİR AYDEMİR YAŞAMI VE GÖRÜŞLERİ.....	250.000 TL.
SOSYALİZMİN ÇÖZÜLÜŞÜ ÜZERİNE ÜÇ MAKALE - R.Yürükoğlu.....	100.000 TL.

ŞİİR

KIVILCIM YAĞMURU - Abidin Aydın (Şiir).....	60.000 TL.
ÇORUMLU HALK OZANLARI - Hüseyin Çırakman (Antoloji).....	200.000 TL.

ALEV YAYINLARI

Fikriye Kaya, Posta çeki hesap No: 650143, Piyerloti Cad., 17/4 Çemberlitaş-İSTANBUL TEL/FAX:0212-516 84 64

Siz kimin siyasetini yapıyorsunuz?

Son yıllarda Alevi toplumunda yaşanan hareketlilik Alevi toplumu ve emek-demokrasi cephesi için sevindiricidir. Alevi toplumunun demokratik haklarını elde etme, toplumun en geniş demokrasi güçleriyle birlikte hareket etme sürecidir.

Bu sürecin nasıl işleyeceği, oluşan örgütlerin yapısı, niteliği ve diğer demokrasi güçlerine yaklaşımıyla kendini ortaya koyar.

Alevilik tarihine ve öğretisinin özüne uygun örgütlenmelidir

Aleviliği, Anadolu'da devrimci mücadele tarihimiz, öğrenip yararlanmamız gereken bir kültürel zenginlik olarak belirleyen hareketimiz, dergimiz *Kervan*, Alevi toplumunun örgütlenmesine, demokratik hak alma mücadelesine destekte bulunmayı, öteki görevlerinin yanında bir görev olarak önüne koymuştur.

İşçi sınıfı mücadelesini ve ideolojisini başa alan hareketimiz, Alevi toplumunun örgütlenme ve hak alma mücadelesi sürecinde, Aleviliğin, *tarihteki devrimci mücadele çizgisini izleyen, öğretisinin özüne denk düşen emek yanlısı, ilerici bir anlayış ve yapılanmayla örgütlenilmesi* için bir çalışma ortaya koymuştur.

Hareketimiz, asıl tarihsel-toplumsal önderlik görevinin yanısıra, işçi sınıfı bilinç ve terbiyesiyle, 8 yıldır içinde aktif yer aldığımız ve doğrularımıza denk düşen bu çalışmada, yaklaşık 4-5 yıldır çeşitli Alevi örgütleriyle, yerine göre bazı örgütsel görevler alarak birlikte oldu. Merkezileşme, merkezi örgütleri kurmaya gidiş sürecinde Alevi demekleriyle dayanışma içinde, içiçe olduk. Etkinliklerine katıldık, *birlikte* etkinlikler düzenledik, merkezi toplantılarda birlikte yer aldık, birçok bildiri, deklarasyon, birlik, protesto vb'nin altına birlikte imza attık. Bu süreçte kimliğimizi, düşünce ve beklentilerimizi hiç kimseden saklamadık.

KERVAN Temsilciler Meclisi'nin kurucu üyesidir

Ekim 1994 Şahkulu toplantısında kurucu üyesi olduğumuz "Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi Girişimcileri'nin kuruluş bildirisine imzamız geçmiştir. 9 aydır yapılan toplantıların hepsinde *Kervan*'ı temsilen bulundum.

Ancak, 3-4 Haziran'da Hacibektaş'ta yapılan son Temsilciler Meclisi toplantısının ilk günü oturumunun başlarında *Kervan*'ın Meclis'ten "çıkarıldığını" öğrendim.

Son meclis toplantısında tasfiyeci, bölücü anlayışları teşhir etme, yanlışlıkları ortaya koyma fırsatı, demokratik söz hakkı bize verilmediği için, konuyu kamuoyuna götürmek, *Kervan* sayfalarında ele almak durumunda kaldık. Kişiliklerle uğraşmayacağız. Örgüt yıkıcılığı, bölücülük gibi bir amacımız da hiç olmadı. Ancak, Alevi kamuoyunu son gelişmelerden haberdar etmenin, çeşitli zararlı girişimlere karşı onu bu

Genel Yayın Yönetmenimiz İsmail Yıldırım Haziran başında toplanan "Temsilciler Meclisi"nde sahnelenen çirkinlikleri sergiliyor ve Alevi toplumunu, "Alevi Partisi" hainliğini tezgahlamaya çalışanların oyunlarına karşı uyarıyor Alevi Partisi İhanettir!

platformdan uyarmanın bir zorunluluk haline geldiği açıktır.

Bu Sol'u tasfiye girişimidir

Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi, yönetim kurulunun üyelere yolladığı yazılı çağrılarla toplanır. Böyle olduğu halde, ilginçtir, 18 Mart İstanbul ve 3-4 Haziran Hacibektaş toplantıları için kurucu üye *KERVAN*'a bir davetiye gelmemiştir.

3-4 Haziran toplantısında divandan bu durumu sorduğumda, *Selahattin Özel*, "Türkiye Komünist Partisi'nin yayın organı olduğu gerekçesiyle *Kervan* dergisinin Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi'nden çıkarıldığını" gerekçe gösterdi. "Bir de, son zamanlardaki tavırları ve politikaları nedeniyle..." diye ilave etti.

Bu, Temsilciler Meclisi'ni güdümünde tutmak isteyen, Alevi toplumunun başına büyük belalar açma yolunda ilerleyen bilinçli bir *tasfiyeci ekibin*, yönetim klüğünün çirkin tavrıdır. Bu, demokratik fikir oluşturma mekanizmasını reddeden, kendi yanlışlarına karşı çıkamı hazmedemeyen, üstten dayatmacı, meclis üyelerini ve Alevi toplumunu sürü yerine koyan bir anlayışın ürünüdür. Belki kimileri için "siyasi ikbal" kapısını açacak ama toplumu bölecek olan, bu özelliğiyle Alevi toplumuna yönelmiş **HAİN BİR TUZAK** olan Alevi Partisi girişiminin ürünüdür.

Şimdi, neden ve nasıl böyle olduklarına bakalım. Önce Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi'ni bağlayan belgelere göz atalım.

Temsilciler Meclisi Tüzüğü'nün 2-a) bendi (Temsilciler Meclisi oluşumu ve üye olma koşulları) şöyle diyor:

"a- Temsilciler Meclisi, tüzük ve programını onaylayan, Alevi-Bektaş örgütlenmesini parti siyasetlerinin, her türlü kişi ve gurup çıkarının üstünde değerlendiren, Alevi-Bektaş örgütlerinin tek örgüt çatısı altında birleşmesinden yana, niyet ve tavır belirleyen kişi, örgüt ve basın-yayın kuruluşlarının tümüne açıktır."

Tüzüğün yaptırımlarla ilgili 9.maddesinde ise şöyle diyor:

"Temsilciler Meclisi'nin, Genel Yönetim Kurulu'nun ve Yürütme Kurulu'nun karar ve uygulamalarına Meclis'e üye kişi ve tüzel kişiler uymak zorundadır. Bu kararlara uymayan kişi ve tüzel kişiler uyarılır. Tutumlarında ısrarlı olan üyelerin durumu *Meclis Genel Kurulu'nda görüşülür* ve haksızlığı belirlenen üyenin Meclis

üyeligi düşürülür."

Kervan dergisi, Temsilciler Meclisi'ne yanlışlıkla girmemiştir. *Kurucu üyesidir*. *Kervan*'ın Alevilik konusundaki çalışması, yayın çizgisi, Alevi toplumunun büyük ve merkezi örgütlerde birliğinden, Dergah-Dede-Cem zincirinin yeniden kurulmasından yana tavrı da bellidir. Üye olurken de kimsenin itirazı olmamış.

Meclis'in tüzüğünü çiğnediniz

Meclis tüzüğüne dayalı olarak söyleyeceğimiz şudur:

1. Meclis'in Yönetim Kurulu'nun, Yürütme Kurulu'nun uymadığımız kararları olmamıştır, olmuşsa belirtilsin. (Hiçbir toplantıda bu belirtilmedi.)

2. Bu konuyla ilgili Meclis oturumlarında (ya da dışında) sözlü/yazılı herhangi bir uyarı almadık. Varsa buyrun kamuoyuna açıklayın. (Bu da yapılmadı.)

3. Böyle bir konu, şimdiye dek hiçbir meclis genel kurulunda *görüşülmedi*. Tüm Meclis üyeleri şahidimizdir ki, hiçbir Meclis Genel Kurulu'nda böyle bir oylama yapıp, "*Kervan* dergisinin çıkarılması" kararı alınmadı.

O zaman, alındığı duyurulan bu "karar" Yönetim Kurulu'nun, veya Yürütme Kurulu'nun, ya da *Kervan* hareketini ve emekten yana görüşleri hazmedemeyen kimliği bilinmeyen birilerinin marifetidir. Nereden bakılırsa bakılsın, "el çabukluğu marifet"tir, köylü kurnazlığı ile tezgahlanan bir oldu-bittir. Toplantıda "Meclis'in oyuyla bu kararın alındığını", üyelerin gözünün içine baka baka söylemek, **yalancılık ve acizliktir**.

Bu uygulamayla, herşeyden önce **bir tüzük suçu işlenmiştir**. *Kervan*'a haksızlık yapılmıştır. Bu bir tasfiyecilik girişimidir, deyim yerindeyse, yargısız infazdır. Öyle ki, Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi'nin iradesi her bir üyenin nezdinde *çiğnenmiştir*.

Tutumunuz Alevi terbiyesine de aykırıdır

Bu "karar", Alevi öğretilerine, Alevi terbiyesine de aykırıdır. Çünkü sahtekarca bir tutuma dayanmaktadır.

19 Mart Karacaahmet toplantısında Cemal Şener'in divana bir uyarısı

olmuştu: "*Kervan* dergisi ve İsmail Yıldırım bu meclisin üyesi midir? Elli tane sol fraksiyon var, buraya yalnızca *Kervan*'ı alıp, diğerlerini dışarıda bırakmak doğru mudur?" Şener'in dünyayı kavrayışıyla doğru orantılı olan bu soruyu Meclis genel sekreteri Selahattin Özel, "Evet, *Kervan* dergisi ve İsmail Yıldırım bu meclisin üyesidir" diye yanıtlamıştı...

Dün öyle konuşup bugün böyle "karar" alanlar, getirdikleri gerekçelerle, toplumsal gelişmeye, işçi sınıfına, demokrasi inancına ve bilime karşı olan mesafelerini de ortaya koymuş oluyorlar. "*Kervan* dergisinin Türkiye Komünist Partisi'nin yayın organı olması... ve bilhassa bu son zamanlardaki tavırları (*hangi tavırlar?*) nedeniyle.... üyelikten çıkarılması..." demek, bir Alevi ağzı mı, yoksa bir "yönetici" ağzı mı, burjuvazinin, devletin sınıfsal bakış açısı ve ifadesi mi? Ne demek istiyorsunuz, *Kervan* faşist ya da şeriatçı bir partinin yayın organı mı olsaydı?.. Yeri geldi mi dilinizden ilericiliği, demokratlığı hiç düşürmüyorsunuz...

Burada bir parantez açarak bir çelişkiyi, tutarsızlığı sergilemek istiyorum. "Biz hiçbir partinin adamı değiliz", "hiçbir parti Alevilerin sorunlarına çare değildir" (burjuva partilerin çare olmadığı doğrudur) gibi serzenişlerinizle sık karşılaşıyoruz. *Kervan*'a takınılan son tutumu akılda tutarak soruyorum: Şu an Meclis üyeleri arasında, herhangi bir partinin, ya da örneğin "Sivas'ta 37 canın yakılmasına göz yummuştur, suç ortağıdır" dediğiniz SHP'nin (şimdiki CHP'nin) hiç mi adamı yok? Yok diyemiyorsunuz, değil mi? O zaman, bu ne perhiz... Çünkü işinize öyle geliyor.

Hacibektaş'ın CHP'li belediye başkanı Özcivan, rahatsızlık duyup, Temsilciler Meclisi'nden istifa etmek istediğinde paçalarını tuttu, istifasına karşı çıktınız. İlkeli ve tutarlı tavır mı bu? Yine, Özcivan'ın "*Kervan*'ı neden çıkarıyorsunuz, hadi diyelim ben de TKP'liyim, beni de meclisten çıkaracak mısınız" sorusuna **NEDEN YANIT VEREMEDİNİZ?**

"KERVAN TKP'nin organı" diyenler kimin organı?

"*Kervan*, Türkiye Komünist Partisi'nin yayın organı"ymış. Bu bakışla "bu kış Türkiye'ye komünizm gelecek" korkusu arasındaki aynılık, Aleviler arasında az bulunur. Demek dün (örneğin Mart ayında) kimin kimden olduğunu, "hangi yayın organının hangi partinin bilmemesi olduğunu" bilmeyordunuz!..

Açık, dürüst, yiğit değilsiniz. Daha önce bu "öcü örgüt"le şöyle ya da böyle bir ilişkiniz olmadı mı? Bu "öcü" derginin sayfalarında sizlerin röportaj ve demeçleri yayınlanmadı mı? *Kervan*'ın başlattığı Şeyh Bedredin'e Anıt-Mezar Yaptırma Kampanyası'nda komite yöneticiliği yapmadınız mı? Başyazarımız R.Yürükoğlu'nu, bir-

çok Alevi derneği (Turgut Öker'in başkanlığındaki Hamburg derneği 2 kere) konuşmacı olarak çağırmadı mı? Komünistlerin katkısından, varlığından toplum zarar mı gördü? Hayır. Aranızdan bazı yazar ve yöneticiler, Londra'daki etkinliklerde konuşma yapmış, R.Yürükoğlu'nun evinde misafir kalmış ve hatta ona "Yoldaş" diye hitap etmemişler midir? Kendinize reva gördüğünüz şimdiki tutum "ayıptır, zulümdür, gınahtır!"

Biz kendimizi dostlardan ve dost bildiğimiz kesimlerden saklamadık. Talibinden Dedesine, yöneticisine kadar, sorulduğunda, "biz sosyalistiz, komünistiz, yolumuz işçi sınıfının devrimci yoludur, ama Alevilik konusunda şunu şunu söylüyoruz, böyle inanıyoruz, aktif olarak da mücadelede varız" dedik! Hem de sizin "Türkiye solu Aleviliği anlamıyor, sahip çıkmıyor, bizi gerici-dinci olarak değerlendiriyor" dediğiniz dönemde yaptık bunu. Çoğu "Alevi" yazar ve yöneticiden daha ileride tutum belirleyen, inançlı emekçi Alevi tabanla da sorunumuz olmadı...

Siz ise bir yandan yukarıdaki gerekçeyi öne sürüyor, bir yandan da "burada siyaset yapılmaz" gibi sahte saptamalarla gerçek yüzünüzü sergiliyorsunuz. Özünde bal gibi de siyaset yapıyorsunuz. Hadi biz komünistiz ve işçi sınıfının siyasetini yapıyoruz. Ya siz? **Siz kimin siyasetini yapıyorsunuz?**

Başyazarımız Rıza Yürükoğlu, Temsilciler Meclisi'nin güdümcü şahsiyetlerini de anlatan bir yazısında şöyle söylemişti:

"Bugün Alevi toplumu içinde, konu siyaset oldu mu, tercihi olmayan bir kul var mıdır? Herkes ya bir partiyi benimser, ya bir partiyi destekler. İşin en ilginç ve ayıltıcı yanı da, bize bu eleştiriyi yöneltenlerin, siyaset alanında en koyu angaje kişiler oluşudur. Oyun şimdi daha iyi ortaya çıkmıyor mu? Hangi partiden olursan ol, hakkındır, ama komünist olamazsın! Neden? Çünkü, çünküsü yok! Oldu mu şimdi, nerede kaldı demokratlık? Şu ya da bu partidensiniz diye, biz size bugüne dek birşey söyledik mi?"

"Bizler doğrularımızı ve inançlarımızı hiç gizlemeden ortadayız. İkrarımıza zerre bir toz kondurmadan ortadayız. Aleviliği, gönülden seviyoruz ve daha iyi günlere ulaşması için elimizden geleni yapıyoruz. Ya bize bu eleştiriyi yöneltebilenlere ne demeli? Onlar, Aleviliklerini savunarak değil, ikrarlarını bozarak devrimci harekete gittiler ve yıllarca Aleviliklerini, ağızlarına bile alamadılar. Şimdi devrimci hareketin önü bir dönem için kapanınca, bu kez de o kimliklerini, atarak Aleviliklerini hatırladılar. Yani bir kez daha ikrar bozdular. Kimlerdir Aleviliği kullananlar, siz misiniz, komünistler mi? Yol uzun bir yol, toplum herkesi tek tek tanıyacak, kimsenin merakı olmasın." (Kervan, Ekim 1994)

Biz komünistiz, Aleviliği seviyor, haklarını savunuyoruz

Biz bir Alevi örgütü değiliz. Bizim tarihsel-toplumsal misyonumuz *tek devrimci sınıf* olan işçi sınıfının geleceğiyle ilgilidir. Öte yandan Aleviliği gönülden seviyoruz ve Alevi toplumu için de çalışıyoruz. Ve bugüne kadarki tutumumuzla gösterdik ki, herhangi bir Alevi örgütünün alternatifi/muhalefeti *değildir*. Onlarla bir rekabet içinde olmadık, olmayacağız. Ama Aleviliğe, onun geleceğine zarar veren öneri ve tutumlara, karşı Alevi toplumunu uyarmak da görevimizdir.

Siz, işte bundan korkuyorsunuz. Topluma doğruları yine anlatıp

zararlı girişimlerin önünü keseceğimize korkuyorsunuz. Alevi-Bektaşî Temsilciler Meclisi'nde ve toplum nezdinde görüşlerimiz ağırlık taşıyor da, onun için korkuyorsunuz.

Bugüne dek Alevilik konusunda yazdıklarımıza ve yaptıklarımıza bir kez daha değinelim de, yazdıklarımızı ve yaptıklarımızı yapamayanlar, sallantılı, kararsız, tutarsız ve pazarlıkçı olanlar utansın.

Dört yıl boyunca *Kervan*'ın öne çıkarttığı görüşlerden belli başlıları şunlardır:

- Zorunlu din dersleri kaldırılmalı.
- Tekke ve zaviyeler yasası kaldırılmalı. Hacı Bektaş Veli Dergahı müze konumundan kurtarılmalı. Alevilik üzerindeki tüm baskı, yasaklamalar kaldırılmalı ve iftiralar cezai yaptırıma tabi tutulsun.
- Cem ve kültür evleri açılmalıdır.
- Devlet-din ve eğitim-din birliği kaldırılmalı, isteyen dinsel çevre, belli koşullara uyarak kendi okullarını açabilmelidir.
- Devletin ne resmi, ne de gayriresmi dini olmamalıdır. Her türlü dinsel inanç özgürlüğü getirilmeli, ancak laik devletin gereği olarak anti-din ve ateist düşünce özgürlüğü de sağlanmalıdır.
- Devlet hiçbir dinsel çevreye kaynak aktarmamalı, bunlar inananların kendi olanaklarıyla sağlanmalıdır.
- Alevilerin cenazelerini kendi törelerine göre kaldırılmalarının önündeki tüm baskı ve engeller kaldırılmalıdır.

Alevilik sorunu temel insan hakları ve demokrasi sorunudur

Laik bir devlet ve Alevi toplumu için öne sürdüğümüz bu istemlerin yanı sıra, toplumu sık sık uyardığımız bazı konular şunlar olmuştur:

- Türkiye'de Alevilik diye koca bir demokratik sorun vardır. Bu sorun için örgütlenilmeli, mücadele edilmeli, haklar elde edilmelidir. Ama toplumun diğer *laik-demokrat, emekçi kesimlerinden soyutlanılmamalı*, aynı demokrasi cephesinde yer alınmalıdır.
- Alevi dernekleri, vb. merkezi yapılar yararlıdır. Bununla birlikte, Alevi toplumunu özülle, Hacı Bektaş düşüncesiyle uygun bir zeminde geliştirebilecek, danışma nitelikli bir kurum oluşturulmalıdır. Bu kurulda herbiri bir ocağı temsilen gelen 12 Dede, Bektaşîliğin düşünsel temelini hakkıyla bilen bilim adamları, Alevi özünü dinsel çarpıtmaya boğmadan yaymakta olan ünlü halk ozanları, Hacı Bektaş soyu Çelebilerin başıyla birlikte yer almalıdır. Bu kurul düşünsel ve örgütsel konularda topluma raporlar, öneriler sunmalıdır.
- Alevi toplumunun karşı karşıya olduğu sorunlarla savaşmak işçi sınıfının temel görevlerindendir. Alevilik sorunu bir din sorunu değil, *temel insan hakları ve demokrasi sorunudur*.

Sürecin başlarında İzzettin Doğan'ın ve Cem çevresinin Alevi toplumunda, yönetici/yazar kesiminde belli etkisi vardı. "Tanınmış" Alevi yazarlar vb. bu etki altında o gün Diyanet'ten pay istiyorlardı. Bu kesimin o gün de bugün de yapmak istedikleri bellidir:

- Aleviliği Sünni İslama, dine, devlete yamamak, milliyetçilik zehriyle kirlilemek... Diyanet'ten pay ve paye almak... Giderek Aleviliğin "asimi-

lasyonunu" tamamlamak...

Bu gibi dayatmalara karşı *Kervan* (Kavga) kararlı bir mücadele verdi. "Diyanet kaldırılmalı" doğrusunu, net ve kesin koyarak, toplumun önemli kesimini bu belaya karşı uyandırdı.

İşçi sınıfı, Kürt halkı ve Alevi toplumunun kurtuluşu birlikte mücadeleden geçer

Devlet ve çeşitli güçler Aleviliği Kürt sorununa karşı kullanmak, Kürtleri ve Alevileri birbirine düşman etmek istediler. Buna karşı *Kervan* milliyetçilik zehrinin üzerine "73 milleti bir nazarda göreceksin" anlayışıyla gitti. İşçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini savundu. Bunu hanginiz kararlı ve içten haykırdınız? Nerede?

Bugün Türkiye işçi sınıfı, Kürt halkı ve Alevi toplumu üzerindeki baskıların kaynağı bir değil mi? Bunların kurtuluşları, mücadele birliğinden geçmiyor mu? Bunlar neden Temsilciler Meclisi'nde söylenmiyor, neden açıkça dile getirilmiyor? Kişisel "sağduyunuz"(!) bunları söylememenizi mi gerektiriyor? Alevi sağduyusu, hoşgörüsü ve kavga kararlılığı, ezilenden, haklıdan, mazlumdan yana olmayı ve zalimin önünde dimdik durmayı gerektirmiyor mu?

Gördüğünüz gibi, demokrasi güçlerini aldatamıyoruz. Devleti de aldatamazsınız. Olsa olsa kendinizi kandırır ve sizi izleyen topluma zaman kaybettirirsiniz. Devletin "sağduyusu" egemen sınıfın çıkarlarına uygun önlem ve teminatları oluşturmayı emrediyor. Bunca baskı, bunca zulüm bundan değil mi?

Biz, Aleviliği ilgilendiren her konuda, net ve somut öneriler getirdik. Aleviliğe *çıkarıcı yaklaşmadık*, Aleviliği *kullanmadık*. Ne dedik? *Öğretisinin özüne ve tarihine sadık kalacaksa Alevilik emek cephesinde yer almalıdır* dedik. Hak elde etmenin ve Aleviliğin özündeki ideallere uygun davranmanın başka cephesi, başka seçeneği yoktur.

Aynı zamanda bir inanç birliği olduğundan, **Aleviliğin Dergah-Dede-Cem eksenindeki örgütlenmesinin** önemini vurguladık, Dedelere sahip çıktık. Bu, bizden önce sizlere düşmez miydi? Neden söylemediniz? *Neden hâlâ söyleyemiyorsunuz?*

Çünkü, Aleviliğin temel değerlerine, kurumlarına *inkarcı* yaklaşıyorsunuz. Aleviliği kullanıyorsunuz.

Alevi Partisi hain bir tuzaktır

Siz, Alevi-Bektaşî Temsilciler Meclisi ile neyi-kimi dışlamak istiyorsunuz? Ne için istiyorsunuz?

Biz söyleyelim: Belli bir klik (tüm Meclis üyelerini kastetmiyorum) hain planlar peşindedir. *Kervan*'ın Meclis üyeliğinden çıkarılması, işte böyle bir hain planın, entrikanın parçasıdır. Bu gidişten rahatsız olan meclis üyelerinin sayısı bir hayli fazladır.

Cesaretlendikçe açıkça söylüyorlar. **Bunlar Alevi Partisi kurmak istiyorlar.** "Aleviliğe hizmet"ten anladıkları budur.

Bölücü, devleti-şeriatı sevindirecek, bu ölçüde de *hainlik* olan Alevi Partisi planını, en baştan, ilkesel tutumla bir tek *Kervan* sergiledi, reddetti. *Kervan*'ın "çıkartıldığı" son Hacıbektaş toplantısında en çok dayatılan da bu parti fikri

oldu. (Aslında Hacıbektaş'tan önce Mersin'de, dar bir toplantıyla hazırlık yapılmışlardı. Ama Temsilciler Meclisi, yine de bütünüyle bu hainliğe onay vermiş değildir. Huzursuzluk büyüktür. *Kervan*' yapılan haksızlık huzursuzluğu daha da büyütecektir.)

Parti fikri hoş bir plan, parlamenter yaşam "renklidir". Örneğin, 1994 Ocak ayında yapıldığı gibi, Alevi toplumu adına CHP'yle (ve de RP dahil herkesle) pazarlık çağrıları yapılabilir. "Uzlaşma yolu açıktır."

Peki ama, bu noktada biri size sormayacak mı: "Alevi toplumunun yüzyıllardır verdiği can, kan bunun için miydi?" Toplum "yöneticisinden" bugün bunu mu bekliyor?

İstanbul'u, Ege'yi, Tokat'ı, Tunceli'yi, tüm toplumu bir tarayın. Sorun bakalım, kim mezhep partisi istiyor mu? Şeriatçı partiyi kapatmanın mücadelesini verilirken ona meşruiyet kazandıracak bir Alevi partisini KİM istiyormuş?

Alevi toplumu sizden daha ileri-somut fikir sahibidir. O, mücadelede keskinleşmiş sezisiyle biliyor ki, **Alevi Partisi, toplumun likidasyonunda son halkadır.** Olayın medyanın ve devletin iştahını kabartan, Alevi partisi girişimine destek çıkartıran yönü budur...

"Kervan"ın son zamanlardaki tavırları(!) ne demek?

Bizim son tavrımız dedikleri şey *ülke ortamıdır*. Toplumsal çalkalanış ve siyasi gidiş, kendini belli eder şekilde değişiklikler arz ediyor. Bunu kimse görmezlikten gelemmez. Ülke ortamı Aleviler için de yol ayrımını getirmiş, seçenekler somutluk kazanmıştır. "Amalı fakatlı" gidiş çözüm değildir. Toplum bu davayı ya kazanacak, ya kaybedecektir.

Gazi direnişi, topluma (ve bize ve size) bu yol ayrımını göstermede yardımcı oldu. Ama görünen o ki, Gazi direnişinin sizlere yaşattığı "felaket" beyinlerinizi alabora etti. Galiba devletin, burjuvazinin tatlı-sert okşayışları, bazı "sağduyulu" yöneticiler üzerinde etkili oldu. Tam bir teslimiyet içine girdiniz.

Direnişi müthiş bir şokla duyduunuz. Katliam yerine en geç gelen sizler olduğunuz gibi, en çabuk, en kısa zamanda terkeden de yine sizler oldunuz. Geldiğinizde teslimiyet önerdiniz. Katliamın sanığı egemen güçlerle aynı dili kullandınız: "Aranızda provokasyoncular, illegal örgütler, komünistler, PKK'lılar var, oyuna gelmeyin..." Dökülen kanları gözlemlenizle gördünüz, ama dönüp barikatlardakilere "bitirin, eyvallah deyin" dediniz. Direniş durmayıp-devam edince, çareyi emniyet müdür yardımcılarının, valinin, pašaların, komiserlerin koynuna sığınmada buldunuz. "Vallahi biz yapmadık. Bizim kusurumuz yok. Biz zaten sağduyulu, hoşgörülü bir toplumuz. Orada komünistler var, illegal örgütler, PKK var, herşeyi onlar yapıyor. Gelin bu barikatları birlikte kaldıralım" dediniz. Oturup pazarlıklar yaptınız. (Bu konuşmaların, bu pazarlıkların tanıkları var, tanıklığımız var.) Böylece Aleviliğe bir kurşun da siz sallamış oldunuz.

Sözünü ettiğimiz ihbarcıların, ispiyoncuların, işbirlikçilerin önemli bir kısmı *Kervan*'ı "son zamanlardaki

ALEVİ ÖRGÜTLERİNDE TASFİYECİLİK

tavır" nedeniyle çıkaranlar arasındadır, bu meclistedir. Onurlu, namuslu meclis üyeleri bundan rahatsızlık duymayacak mı?

Gazi geçti, ama Nurtepe'ye bakın. Habibler'e, Altıntepe'ye, Zile'ye... bakın. Nesnel ortam, burjuvazinin derinleşerek ilerleyen krizi, daha güçlü barikatlar kurmamızı gerektirecektir. "Yol yakinken dönen dönsün" mü diyorsunuz?

Sırada kimlerin tasfiyesi var?

Bu tutumunuzla şimdi hangi emek yanlısı kişi ve kurumlara saldıracaksınız? Meclis'ten çıkarmayı düşündüğünüz başkaları var mı? (3-4 Haziran toplantısında Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin de meclisten çıkarılması önerisi yapılmış, hem de temsilciler meclisi genel sekreteri Selahattin Özel tarafından...)

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, herşeye rağmen sol yapılı, emek güçlerine yakın bir Alevi örgütüdür. Bu derneği de tasfiyeye giriştiğinize bakılırsa çizginiz aşağı yukarı belli olmuştur: Sol içerikli siyaset yapan, demokrasi güçleriyle bağlantılı kim

varsa meclisten çıkarılmak isteniyor.

Bu tutum anti-demokratiktir, Alevi toplumu nezdinde gayrimeşrudur. Toplumun verdiği mücadeleye büyük zarar verecektir.

Rivayet o ki, İzzettin Doğan ve Cem gurubu da meclisten çıkarılacakmış. İşte bunu anlamıyoruz. Çünkü siz bugüne kadar bu kesime karşı hiç düzgün mücadele vermediniz ki. Cem'e, İ.Doğan'a baştan ilkesel, net tavır koyan, yalnızca Kervan oldu. Siz ise aslında bugün onların Meclis'te olmalarını hem de çok istersiniz. Çünkü bütün amacınız Meclis'i sol yapıdan arındırmak ve Alevi partisinin önünü açmaktır.

Alevi toplumu sizlerin insafına terketmeyeceğiz

Tasfiyeci ekibin kararı, örgüt içi hukuksal, tüzüksel normlar bakımından geçersizdir, gayrimeşrudur. Örgütsel açıdan yıkıcı, bölücü, likide edicidir. Disiplin suçu işlenmiştir. Alevi terbiyesi açısından kaygı vericidir. Aleviliğin özü ve tarihi açısından hain bir planın parçasıdır.

Ancak bu kararın, son Meclis top-

lantısına katılan tüm üyelerin vicdanında sorgulanacağından kuşku duymuyoruz. Çünkü Meclis üyeleri sorumlu insanlardır.

Biz bir sınıf hareketiyiz, bir inanç örgütü değiliz. Alevilik dahil tüm toplumsal güçlerin ilişki ve işbirliğini geliştirmek, kimi çalışmalarımızı bu alanlara aktarmak, deneyim alışverişini güçlendirmek gibi bir görevimiz var. Alevilik konusunda kimseye yanlış adres göstermiyoruz.

Diğer yandan, Alevi Temsilciler Meclisi gibi bir örgütün yardımıyla varolmadık, ondan çıkarılmayla da varlığımız son bulmayacak. Alevilik alanındaki çalışmamızı, daha aktif, daha kararlı, daha militan bir çalışma olarak devam ettireceğiz.

Herşeye rağmen Alevi toplumu sınıf düşmanına teslim ettirmeye yönelik her girişimin önüne dikileceğiz. Bu bağlamda, Alevi toplumuna şu net ve acil önerileri sunmayı kaçınılmaz bir görev biliyoruz:

"Alevi toplumunun kendi özüne uygun ve işçi sınıfı mücadelesine yararlı bir geleceği için;

"Daha kararlı, militan ve taraflı bir mücadele sürdürülmelidir.

"İşçi sınıfının mücadelesi ve çıkarıyla uyumlu (yol müshahipliği temelinde) bir mücadele hattı esas alınmalıdır.

"Aleviliği dine, devlete, milliyetçiliğe çekme ve işçi sınıfı mücadelesine karşı örgütlenme eğilimleri güçleniyor. Özellikle Kürt halkının mücadelesine karşı kulanma yönünde güçlü bir girişim vardır. Bu gelişmeye karşı mücadele günün ana görevleri arasındadır.

"İşçi sınıfının, Aleviliğin ve Kürt halkının birliğini savunan bir çizgi ısrarla izlenmelidir.

"Alevi partisi gibi toplumu bölen zararlı girişimlere karşı mücadele hızlandırılmalıdır.

"Laik-Demokratik Türkiye yaratma mücadelesinde Alevilerin daha açık ve kararlı bir yer tutmaları için çalışılmalıdır."

"Son zamanlardaki politika ve tavır"la, Alevi toplumunun sağcı ve gerici eğilimlere karşı, emek yanlısı, daha kararlı, daha tutarlı, militan bir mücadele çizgisi izlemesi yönündeki çağrımızın ve Alevi Partisi kurma hainliğine karşı aktif ve kesin karşı çıkışımızın kastedildiğini hemen anladık. ●

DEVLET İŞBAŞINDA

"Alevi toplumuna hizmetimi sürdüreceğim"

Adım Muradiye Yılmaz Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği şube kuruculuğu, 7 Haziran 1995 tarihine kadar da şube sekreterliği görevini yürüttüm. Bu tarihte Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Yönetim Kurulu, gerçekte hiçbir ilgisi olmayan, saptırılmış uydurma bahanelerle beni yönetim kurulu görevimden ve üyelikten çıkarma kararı aldı.

Bu açıklamayı Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Kocaeli şube yönetiminin anti-demokratik uygulamalarının, düşünceleri suç sayan anlayışının Alevi toplumuna ne kadar büyük zarar verdiğinin görülmesi ve toplumun Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği'ne sahip çıkması için zorunlu görüyorum.

Gerekçede Kervan dergisinin temsilcisi olduğum ve oradaki işlerimle de uğraştığım yazılı. Ben üç yıldan beri Kervan'ın temsilciliğini yapıyorum. Herkesin olduğu gibi bir işim var ve ben bu işimi yapıyorum diye suçlanıyorum. Böyle mantıksızlık olur mu? Ben yönetim kurulunun diğer üyelerine sen niçin fabrikada çalışıyorsun, niçin çay ocağı işletiyor ve niçin şirket işlerinizi takip ediyor ve 8-10 saatini buralarda harcıyorsunuz diyor muyum, diyebilir miyim? Kimin demeye hakkı var? Hiç kimsenin!

Diğer bu suçlama da Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği'nin 2 Haziran 1995'de düzenlediği gecede Kervan dergisinin mesajını okutmak istediği mi, okutulmayınca da Alevi toplumuna hakaret ettiğimi yazmışlar.

Tamamen yalan ve uydurma olan bu iddianın hiçbir göreni ve duyanı yok. Benim mesajlar konusunda itirazım elbette oldu, ama okunmayan sadece Kervan dergisinin mesajı değildi. Tepkim birçok başka mesajın da okunmamasıydı. Yeni Demokrasi Hareketi'nin mesajı da okunmadı, başka mesajlarda. Ben de dernek yöneticilerine "yuh olsun sizin demokrasi anlayışınıza" dedim.

Fikirlerini küçük bir mesajla topluma duyurmaya çalışanları engelleyen, sansürleyen bu anlayışa yine

Kocaeli Hacı Bektaş Veli KTD'nin kurucularından, eski şube sekreteri Muradiye Yılmaz'ın basın açıklamasını, konunun Alevi toplumu açısından taşıdığı önemi düşünerek yayınlıyoruz

yuh olsun diyorum, hem de bin kere yuh olsun. Sizlere yönelttiğim bu sözleri nasıl topluma söyledi diyebiliyorsunuz? Sizin yaptıklarınızı Alevi toplumu yapmaz, yapılmasına da müsaade etmez. Çünkü bu tür davranışlara Alevi kültüründe yer yoktur.

Dernek yöneticilerinin Alevi öğretisinden, kültüründen hiçbirşey almadıkları gayet açıktır. Hangi Alevilikte düşünceleri engellemek var, hangi Alevilikte yalan söylemek, dedikodu yapmak, iftira atmak var? "Kendini temizlemeyen, başkasını temizleyemez." (Hacı Bektaş Veli)

Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Kocaeli şube yönetiminin rahatsızlık duyduğu ve bu yüzden de dernekten çıkarılmama neden olan soruları kamuoyu önünde bir kez daha soruyor, topluma cevap verilmesini bekliyorum.

Cemler Alevi toplumunun en değer verdiği, demokrasinin en fazlasının işlediği kutsal toplantıdır. Orada sen ben yoktur, herkes sorguya çekilir, herkes eşittir. Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Kocaeli şubesi yöneticilerine böyle bir ortamı tüm ısrarlarına rağmen niçin gerçekleştirmediklerini soruyorum. Onlar için yukarıda sayılanlar önemsiz midir? Dernek Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği ise bankada bir hesabının olmasını istedim, bu isteğim haksız mı? Ve halen niye derneğin bankada

bir hesabı yok, niçin açılmıyor? Yönetim kurulunun toplantılarının zamanında ve düzenli yapmasını istemek suç mu? Kararların kapı arkasında ayaküstü sohbetlerle alınması doğru mu? Haber verilmeden yapılan toplantılara katılmamakla suçlanmak dürüstlüğe sığar mı? Bu davranışlar derneğe yarar getirir mi?

Derneğin diğer organları olan Denetim ve Disiplin Kurulu toplantılarının da yapılmadığını biliyoruz. Bunları düzeltmeye çalışmak yanlış mı? Bu sorumlulukları gören Denetim ve Disiplin kurulu üyelerinden 2 kişi istifa etmedi mi?

Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Dernekleri genel merkezi kongresine gidecek olan Kocaeli şubesi delegelerinin seçime belirlenmesi gerekirken, tüzüğe de aykırı hareket edilerek tespit edildi ve bundan benim haberim olmadı. Bu mu demokrasi? Üyelerin iradesine saygı bu mu?

Alevi partisi kurma çalışmalarını gördüğümüz şu günlerde, bunun toplumu ikiye bölmek olacağını, Alevilerin böyle bir partiye gereksinimi olmadığını söylediğimde yönetimden büyük tepki alıyorum ve konuşturulmuyorum. Dernek böyle bir çalışmanın ve yapının içine girmemeli dediğimde neden rahatsızlıklar başladı? Böyle bir çabaları mı var? Ve sayın başkan Eyüp Esen atılma gerekçesini söylerken niçin "emir yukarıdan geldi, yapacak birşeyim yok" dedi. "Yukarısı" denilen Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği genel başkanı mı? Herkes biliyor ki Alevi partisi çalışmalarını yapanların başını Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği genel başkanı çekiyor.

İşte tüm bunları sorgulamam, benim dernekten "atılmamın" gerçek nedenidir. Alevi toplumuna hizmetimi her zaman sürdüreceğim ve bu kültürün yaşaması için her şeyi yapacağım. Yönetimdeki kişilerin derneği ve Alevi toplumu küçük düşürmesine izin vermeyelim. Alevi toplumu adına üzüldüğüm ve yönetimin tutumunu kınıyorum.

Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği Kocaeli Eski Şube Sekreteri Muradiye Yılmaz

BİRİ DE NAMAZI YESE

Bir Bektaşî Babası yürürken yolda
İki bekçi başı sopalar elde

Yatmışlar birini falakaya
Görür üzülür ya girmez araya

Boynunu bükerek uzaktan geçer
Gizlenip deminden bir yudum içer

Üç dört sokak gezer bir daha gelir
Adam falakada inlemektedir

Baba dayanamaz sorar bu kere
"Zavallıyı döversiniz boş yere"

"Ne suç işlemiştir bir şey mi çalmış?
"Sarhoş olup birine mi saldırmış?"

"Yalan yere insanları suçlamış
"Dedikodularla ocak mı yakmış?"

"Yetim hakkı yemiş mazlum mu ezmiş?
"Konu komşu için iftira düzmüş"

"Yoksa devlet malı deniz mi demiş
"Çatlayıncaya dek onları yemiş"

Dediler "bu adam orucu yemiş
"Onlar ne günah-ı kebir işlemiş"

Yani ramazanda oruç yemişti
Oysa kendisi şarap içmişti

Düşündü bilseler ne ederlerdi
Sadece dövmezler öldürürlerdi

Aldığı cevaba kanmış görünüp
Giderken söylendi geriye dönüp

"Adam yed' orucu kurtulduk ondan
"Geride namaz var derdimiz bundan"

"Biri de namazı yese kurtulsak
"Günahlardan uzak bir rahat olsak!"

Derviş Baba dahi şeriat dışı
Oruçla namazla yoktur bir işi

Bektaşî Babası, Derviş Yoktur oruçla namazla işi

Derviş Baba Alevi-Bektaşî kültüründen
fıkralar biçiminde demetler sunuyor

İKİNCİ TUZAĞA TUZAK

Avcının birisi tavşan avlamış
Yüzüp hazırlamış közde kızartmış

Aklına Alevi komşu gelince
Tavşan yedireyim demiş kendince

İşitmiş ki tavşan eti yemezler
Yemek değil lafın bile etmezler

Üstelik tarladan geçse bir tavşan
Alevi bir daha geçmez oradan

Kapısını çalıp hal hatır etmiş
Akşam onu yemeğe davet etmiş

"Komşu iki emlik kuzu kızarttım
Avrada da yağlı pilav yaptırım"

Demiş "buyur gidek misafirimsin
"Bu akşamı bizde şen geçirirsin"

Erenler bıyık büküp sevinmişti
Hanımı anasına göndermişti

Üç gündür evde yalnızdı zaten
Bıkmıştı hep turşu-peynir yemekten

Bir testi şarabı yarıladydı
Doğrusu et yemeğe ihtiyaç vardı

Nereden komşunun aklına esti
İçinde bir bit yeniği hissetti

Demek kızarmış kuzu yiyecekti
Kafasından o an bir fikir geçti

"Sağol" dedi, "komşu hemen gelirim
"Pekmezden şerbet ezer getiririm"

"Yemekte ey gider üzüm şerbeti
"Bir maşrapa içsek bastırır eti"

Gitti eve sofrası sını döşenmiş
Bir lenger pilava kuzu yaslanmış

Kadın ortalıkta zaten hiç yoktur
Belki çocukların da karnı toktur

Öyle değil yok başka işin rengi
Sünni kadın erkeğe görünmez ki

Doğrusu kızlarla öbür odada
İzliyordu ne geçirse orada

İki komşu sofrada başbaşaydı
Et ile pilav atıştırmadaydı

Alevi can anladı bu kuzu değil
Beş on günlük emlik kuzu hiç değil

Belli ki hiç yemediği bir etti
Ama lezzetliydi hoşuna gitti

Hele içtiğiyle bir uyuşuyor
Yalnız mide değil ser hoş oluyor

Akıllı komşuda neşe artmıştı
Etten fazla şerbete dadanmıştı

Erenler Sünninin güldü haline
Söylüyordu ne geldiyse diline

"Ah komşu yok mu şu dağ kuzusu
"Lezzetliymiş közüstü kızartması"

"Yedirdim tavşanı seni ayarttım
"Sevap aldım çünkü Müslüman yaptım"

Alevi söylendi "zavallı komşum
"Hep batar sana Alevi oluşum"

"Beğendim etini yedim tavşanın
"Değişmedi Alevice yaşamım"

"Zaten senden önce ayartılmıştım
"Kazanımda tavşan kaynatmıştım"

"Ama şimdi sen Müslümanlıktan çıktın
"Çünkü şerbet yerine şarap içtin"

Alevi-Bektaşî faka basmıyor
Yanlış törelere kulak asmıyor

Derviş Baba kişi kendini bilse
N'olur yani kötülük düşünmese

*Arif Sağ'ın merakla beklenen kaseti ve kompakt diskini
çıktı, tüm müzik marketlerde!*

UMUT

AYRILIK ÖLÜM
OLUM UMUT
UMUT ÖZGÜRLÜK
ÖZGÜRLÜK VAROLMAK
VAROLMAK DÜŞÜNMEK
DÜŞÜNMEK ANLAMAK
ANLAMAK İNANMAK
İNANMAK SEVMEK
SEVIYORUM YA...

YA BEN YA SEN YA O
ONLAR
GÖRGÜSÜZ UCUBE
BİÇARE ANLAMSIZ ZAVALLI
ZAVALLI BAKAN
BAKIP GÖRMEYEN
GÖRÜP BİLMEYEN
BİLİYORUM YA...

Dertli Divani, İsmail Özden ve Berrin Sulari kasetleri de yakında çıkıyor.

ASM

Müzik Üretim ve Paz. Ltd. Şti.

İ.M.Ç. Blokları 6610 Unkapanı-İSTANBUL Tel: 0212-520 73 68 Fax: 0212-528 11 92

YELİZ ÇİÇEK EVİ

Kemal Aydın

Çağlayan Vatan Cad. No:108/25 (Efes Çarşısı, orta kat) Şişli-İSTANBUL
Tel:0212-230 56 21 Fax:0212-224 23 02

İKİNCİ BASKISI
ÇIKTI

TÜM
KASETÇİLERDE

SELAM OLSUN
UMUDU DAĞLARDA
KENTİN VAROLARINDA
DİRENİŞİ
TÜRKÜ, TÜRKÜ İŞLEYENLERE

ANADOLU MÜZİK

İ.M.Ç. 6.Blok, 6614
Unkapanı-İSTANBUL
Tel: 0212-527 39 37

*Komünist şair Nazım Hikmet'i
3 Haziran 1963 tarihinde kaybetmiştik
O Türkiye işçi sınıfının kavgasında yaşıyor*

Nazım Hikmet yaşamdır, kavgadır

Seyit Rıza Güven

Bazı insanlar vardır yaşar ve ölür
üzülürüz. 3-5 yıl sonra unutulurlar. Bazıları vardır, yaşamıyla tarih olur, ölür. Ama her gün geçtikçe büyür, büyür... Şeyh Bedreddin, Pir Sultan Abdal, Kaygusuz, Nesimi, bu gruptandır.

Nazım Hikmet bu zincirin 20. yüzyıldaki halkalarındandır. Sınıfıyla o kadar bütünleşmiş bir devdi ki, bugün her barikatta, her işçi gösterisinde, gece ya da panelde Nazım'la başlamak Nazım'la bitirmek alışkanlık olmuştur.

Hakkında çeşitli iyilikler(!) düşünüldü. Bazı "dostları" mezarını getirme kampanyası açtılar, bazıları "vatan-daşlık hakkı" (!) için çırpındı, burjuvazi ile ciddi ciddi pazarlığa girdi. Biz güldük bu işlere. Nazım yoldaşın da güldüğünü görür gibi olduk. Nazım Hikmet bugün burjuvazinin sınıflandırmasında TC vatandaşı değildir. Evet. Ama Nazım'ı işçi sınıfından, Nazım'ı halkından kim koparabilmiş ki? Bu telaş boşunadır.

Bulgaristan'dan göç etmiş bir işçi yoldaşım, arkadaşım, yaşlı bir demiryolu işçisi, gözleri dolu dolu şöyle diyordu: "Moskova'ya gidip gelirken Nazım'ın mezarına giderdim. Mezarı izlerdim, her gün her an insanlar geliyor. Zenci, sarı, esmer değişik ırktan insanlar ve Nazım'ın mezarında hep yeni çiçekler. Böyle bir sevgi selini anlamıyorum..."

Türkiye Komünist Partisi'nin genel sekreterliğini de yapmış ve ömrünün son anına kadar partisinin safında durmuş inançlı bir komünist olan Nazım Hikmet, bundan 7-8 ay kadar önce MHP genel başkanı eli kanlı Türkeş'in diline düştü. Türkeş faşistlerin bir toplantısında onun bir şiirini aldı okudu. Biz bu işe o zaman çok bozulmuştuk. 6 ay kadar önceydi Gazi

mahallesi büromuzun düzenlediği gecede yaptığımız konuşmada bu konuya değinecek olduk. "Eli kanlı katiller Nazım'ımızı diline dolamasın, o halkınıdır, bizindir, işçinindir" dedik. Söylediğimizin hepsi bu idi ve salondaki iki bin insan ayakta alkışlamıştı. Demek ki onlar da Türkeş'in provokasyonuna çok bozulmuşlardı.

İşte Nazım böylesine halka malolmuştur. Gözlerimiz dolmuştu, bu sevgiye bu bağlılığa...

Sevgili Nazım, TeKaPe'n, kom-

ünizm bayrağını ellerinde taşıyan, yarınlara taşıyacak yoldaşların seni saygıyla anıyor. Sevgiyle içimizde yaşıyoruz seni. Ne mutlu sana ki, Anadolu halkının sana gün be gün büyüyen ilgisine mazhar oluyorsun. Seninle gurur duyuyoruz yoldaşım...

O duvar
o duvarınız
vız gelir bize, vız
Bizim kuvvetimizdeki hız
ne bir din adamının dumanlı

vaadinden
ne de bir hülyanın gönlü
yakışındandır.
O yalnız
tarihin durdurulmaz
akışındandır.

Bize karşı koyanlar,
karşı koymuş demektir
maddede hareketin,
yürüyen cemiyetin
ezeli kanunlarına.

Sükun yok
hareket var
Bugün yarına çıkar
yarın bugünü yıkar
ve bu durmadan akar
akar,
akar.

Biz bugünün kahramanı
yarının
münadisimiz.

Bu durmadan akan
yıkıp,
yapan
akışın
çizgilenmiş sesimiz,
Komünist demek
adımlarını tarihin akışına
uyduran
temelleri çöken bugüne
vuran,
yarını kuran,
kahraman
demektir.

O duvar
o duvarınız
vız gelir, bize vız.

Nazım Hikmet

Nazım, yaşamdır. Nazım kavgadır, Nazım TKP'dir. Nazım işçidir, halktır. Bu şiiri de bunu anlatmıyor mu? ●